

DE PROFEET JESAJA

1

Opschrift:

1 Het gezicht van Jesaja,
den zoon van Amoz,
hetwelk hij zag over Juda en Jeruzalem,
in de dagen van Uzzía,
Jotham,
Achaz
en Hizkía, de Koningen van Juda.

Gods verwijt en Jesaja's klacht:

2 Hoort gij hemelen,
en neem ter oore gij aarde,
want de HEERE spreekt:
Ik heb kinderen groot gemaakt en verhoogd,
maar zij hebben tegen Mij overtreden.

3 Een os kent zijnen bezitter,
en een ezel de kribbe zijns heeren;
maar Israël heeft geen kennis,
mijn volk verstaat niet.

4 Wee het zondige volk,
het volk van zware ongerechtigheid,
het zaad der boosdoeners,
de verdervende kinderen.
Zij hebben den HEERE verlaten,
zij hebben den Heilige Israëls gelasterd,
zij hebben zich vervreemd, *wijkende* achterwaarts.

5 Waartoe zoudt gij meer geslagen worden?
Gij zoudt des afvals des te meer maken.
Het gansche hoofd is krank,
en het gansche hart is mat;

6 van de voetzool af tot het hoofd toe is er niets geheels aan hetzelfde,
maar wonden
en striemen
en etterbuilen,
die niet uitgedrukt
noch verbonden zijn,
en geen derzelve is met olie verzacht.

7 Uw aardrijk is eene verwoesting,
uwe steden zijn met vuur verbrand,
uw land, dat verteren de vreemden in uwe tegenwoordigheid,
en eene verwoesting is er,
als eene omkeering door de vreemden.

8 En de dochter Sions is overgebleven als een hutje in den wijngaard,
als een nachthutje in de komkommerhof
als eene belegerde stad.

9 Zoo niet de HEERE der heirscharen nog een weinig overblijfsel had gelaten
als Sodom zouden wij geworden zijn,
wij zouden Gomorra gelijk zijn geworden.

God vraagt bekeering en geen offers:

10 Hoort des HEEREN woord, gij oversten van Sodom;
neemt ter oore de wet onzes Gods, gij volk van Gomorra.

11 "Waartoe zal Mij zijn de veelheid uwer slachtofferen?"

- zegt de HEERE;
"Ik ben verzadigd van de brandofferen der rammen
en het smeer der vette *beesten*,
en heb geen lust aan het bloed der varren
noch der lammeren
noch der bokken.
- 12 Wanneer gijlieden voor Mijn aangezicht komt te verschijnen,
wie heeft zulks van uwe hand geëischt,
dat gij Mijne voorhoven betreden zoudt?
- 13 Brengt niet meer vergeefs uw offer,
het reukwerk is Mij een gruwel,
de nieuwe maanden
en sabbatten
en het bijéénroepen der vergaderingen mag ik niet,
het is ongerechtigheid,
zelfs de verbodsdagen;
- 14 uwe nieuwe maanden
en uwe gezette hoogtijden haat Mijn ziel,
zij zijn Mij tot eenen last,
Ik ben moede geworden *die* te dragen.
- 15 En als gijlieden uwe handen uitbreidt,
verberg Ik Mijne oogen voor u;
ook wanneer gij het gebed vermenigvuldigt,
hoor Ik niet,
want uwe handen zijn vol bloed.
- 16 Wascht u,
reinigt u,
doet de boosheid uwer handelingen van voor Mijne oogen weg,
laat af van kwaad te doen.
- 17 Leert goed doen,
zoekt het recht,
helpt den verdrukte,
doet den wees recht,
behandelt de twistzaak der weduwe.
- 18 Komt dan
en laat ons te zamen richten,"
zegt de HEERE;
"al waren uwe zonden als scharlaken,
zij zullen wit worden als sneeuw;
al waren zij rood als karmozijn,
zij zullen worden als *witte* wolle."
- 19 Indien gijlieden willig zijt
en hoort,
zoo zult gij het goede dezes lands eten;
- 20 maar indien gij weigert
en wederspannig zijt,
zoo zult gij van het zwaard gegeten worden;
want de mond des HEEREN heeft *het* gesproken.

Het louteringsoordeel:

- 21 Hoe is de getrouwe stad tot eene hoer geworden!
Zij was vol recht,
gerechtigheid herbergde daarin,
maar nu doodslagers.
- 22 Uw zilver is geworden tot schuim,
uw wijn is vermengd met water.
- 23 Uwe vorsten zijn afvalligen
en metgezellen der dieven,

- een ieder van hen heeft de geschenken lief,
en zij jagen de vergeldingen na;
den wees doen zij geen recht,
en de twistzaak der weduwe komt niet vóór hen.
- 24 Daarom spreekt de HEERE Heere der heirscharen,
de Machtige Israëls:
"O wee!
Ik zal Mij troosten over Mijne wederpartijders,
Ik zal Mij wreken van Mijne vijanden.
- 25 En Ik zal Mijne hand tegen u keeren,
en Ik zal uw schuim op het allerreinste afzuiveren,
en Ik zal al uw tin wegnemen,
- 26 en Ik zal *u* uwe rechters wedergeven als in 't eerste,
en uwe raadslieden als in den beginne.
Daarna zult gij eene stad der gerechtigheid,
eene getrouwe stad genoemd worden.
- 27 Sion zal door recht verlost worden,
en hare wederkeerenden door gerechtigheid.
- 28 Maar daar zal verbreking zijn der overtreders en der zondaars te zamen,
en die den HEERE verlaten zullen omkomen.
- 29 Want zij zullen beschaamd worden om der eiken wil,
die gijlieden begeerd hebt,
en gij zult schaamrood worden om der hoven wil,
die gij verkoren hebt;
- 30 want gij zult zijn als een eik,
welks bladeren afvallen,
en als een hof,
die geen water heeft.
- 31 En de sterke zal wezen tot grof vlas,
en zijn werkmeester tot eene vonk,
en zij zullen beiden te zamen branden;
en daar zal geen uitblusscher wezen."

2

Toekomstige roem van Jeruzalem:

- 1 Het woord, dat Jesaja de zoon van Amoz, gezien heeft over Juda en Jeruzalem.
- 2 En het zal geschieden in het laatste der dagen,
dat de berg van het huis des HEEREN zal vastgesteld zijn op den top der bergen,
en dat hij zal verheven worden boven de heuvelen,
en tot denzelven zullen alle heidenen toevloeien.
- 3 En vele volken zullen henengaan
en zeggen:
"Komt,
laat ons opgaan tot den berg des HEEREN,
tot het huis van den God Jakobs,
opdat Hij ons leere van Zijne wegen
en dat wij wandelen in Zijne paden";
want uit Sion zal de wet uitgaan,
en des HEEREN woord uit Jeruzalem.
- 4 En Hij zal richten onder de heidenen,
en bestraffen vele volkeren,
en zij zullen hunne zwaarden slaan tot spaden,
en hunne spiesen tot sikkelen:
het *éne* volk zal tegen het *andere* volk geen zwaard opheffen,
en zij zullen geen oorlog meer leeren.
- 5 Komt gij huis Jakobs,
en laat ons wandelen in het licht des HEEREN.

Het gericht over het afgodische volk:

- 6 Maar gij hebt uw volk,
het huis Jakobs, verlaten;
want zij zijn vervuld *met goddeloosheid*, meer dan het Oosten,
en zij zijn guichelaars gelijk de Filistijnen,
en aan de kinderen der vreemden toonen zij hun behagen.
- 7 En hun land is vervuld met zilver en goud,
en hunner schatten is geen einde;
hun land is ook vervuld met paarden,
en hunner wagenen is geen einde.
- 8 Ook is hun land vervuld met afgoden,
voor het werk hunner handen buigen zij zich neder,
voor hetgene dat hunne vingeren gemaakt hebben.
- 9 Daar bukt zich de gemeene man,
en de aanzienlijke man vernedert zich;
daarom zult Gij het hun niet vergeven.
- 10 Ga in den rotssteen
en verberg u in het stof,
vanwege den schrik des HEEREN
en om de heerlijkheid Zijner majesteit.
- 11 De hooge oogen der menschen zullen vernederd worden,
en de hoogheid der mannen zal nedergebogen worden,
en de HEERE alleen zal te dien dage verheven zijn.
- 12 Want de dag des HEEREN der heirscharen zal zijn
tegen allen hoovaardige en hooge,
tegen allen verhevene,
opdat hij vernederd worde;
- 13 en tegen alle hooge en verhevene cederen van Libanon,
en tegen alle eiken van Basan;
- 14 en tegen alle hooge bergen,
en tegen alle verhevene heuvelen;
- 15 en tegen allen hoogen toren,
en tegen allen vasten muur;
- 16 en tegen alle schepen van Tarsis,
en tegen alle gewenschte schilderijen;
- 17 en de hoogheid des menschen zal gebogen worden,
en de hoogheid der mannen zal vernederd worden,
en de HEERE alleen zal te dien dage verheven zijn,
en elk een der afgoden zal ganschelijk vergaan.
- 18 Dan zullen zij in de spelonken der rotssteenen gaan
en in de holen der aarde,
vanwege den schrik des HEEREN
en vanwege de heerlijkheid Zijner Majesteit,
wanneer Hij Zich opmaken zal om de aarde te verschrikken.
- 20 Te dien dage zal de mensch zijne zilveren afgoden en zijne gouden afgoden,
welke zij zich gemaakt hadden om zich *daarvoor* neder te buigen,
wegwerpen voor de mollen en de vledermuizen:
- 21 gaande in de reten der rotsen,
en in de kloven der steenrotsen,
vanwege den schrik des HEEREN,
en vanwege de heerlijkheid Zijner majesteit,
wanneer Hij Zich opmaken zal
om de aarde geweldiglijk te verschrikken.
- 22 Laat gijlieden *dan* af van den mensch,
wiens adem in zijnen neus is,
want waarin is hij te achten?

3

Het oordeel over het volk — voornamelijk over de ijdelheid der vrouwen:

- 1 Want zie,
de Heere HEERE der heirscharen zal van Jeruzalem wegnemen den stok en den staf,
allen stok des broods en allen stok des waters;
- 2 den held en den krijgsman,
den rechter en den Profeet
en den waarzegger en den oude;
- 3 den overste van vijftig en den aanzienlijke en den raadsman,
en den wijze onder de werkmeesters
en dien die kloek ter taal is.
- 4 En ik zal jongelingen stellen *tot* hunne vorsten,
en kinderen zullen over hen heerschen.
- 5 En het volk zal gedrongen worden,
de één zal zijn tegen den ander,
en een iegelijk tegen zijnen naaste:
de jongeling zal stout zijn tegen den oude,
de verachte tegen den eerlijke.
- 6 Wanneer iemand zijnen broeder uit het huis zijns vaders zal aangrijpen, *zeggende*:
"Gij hebt een kleed,
wees ons tot overste,
laat toch deze aanstoot onder uwe hand wezen";
- 7 *zoo* zal hij te dien dage *zijne hand* opheffen,
zeggende:
"Ik kan geen heelmeester wezen,
daar is ook geen brood
en geen kleed in mijn huis;
zet mij niet tot een overste des volks."
- 8 Want Jeruzalem heeft aangestooten
en Juda is gevallen,
dewijl hunne tong en handelingen tegen den HEERE zijn,
om de oogden *Zijner* heerlijkheid te verbitteren.
- 9 Het gelaat huns aangezichts getuigt tegen hen,
en hunne zonden spreken zij vrij uit gelijk Sodom,
zij verbergen ze niet.
Wee hunlieder ziel,
want zij doen zichzelf kwaad.
- 10 Zegt den rechtvaardige,
dat het *hem* wèl gaan zal,
dat zij de vrucht hunner werken zullen eten:
- 11 wee den goddelooze,
het zal *hem* kwalijk gaan,
want de vergelding zijner handen zal hem geschieden.
- 12 De drijvers *Mijns* volks zijn kinderen,
en vrouwen heerschen over hetzelve.
O *Mijn* volk,
die u leiden, verleiden *u*,
en den weg uwer paden slokken zij in.
- 13 De HEERE stelt zich om te pleiten,
en Hij staat om de volkeren te richten;
- 14 de HEERE komt ten gerichte tegen de oudsten *Zijns* volks en deszelfs vorsten;
want gijlieden hebt dezen wijngaard verteerd,
de roof des ellendigen is in uwe huizen.
- 15 "Wat is ulieden,
dat gij mijn volk verbrijzelt
en de aangezichten der ellendigen vermaalt?"
spreekt de Heere HEERE der heirscharen.

16 Voorts zegt de HEERE:
"Daarom dat de dochteren Sions zich verheffen
en gaan met uitgestrekte hals,
en lonken met de oogen,
al gaande
en trippelende daarhenen treden,
en alsof hare voeten gebonden waren:
17 zoo zal de HEERE den schedel der dochteren Sions schurftig maken,
en de HEERE zal hare schaamte ontblooten.
18 Te dien dage zal de HEERE wegnemen het sieraad der kousebanden
en de netjes
en de maantjes,
19 de reukdoosjes
en de kleine ketentjes
en de glinsterende kleedingen,
20 de hoofdkronen
en de armversierselen
en de bindselen
en de reukballetjes
en de oorringen,
21 de ringen en de voorhoofdsierselen,
22 de wisselkleederen
en de manteltjes
en de hoedjes
en de buidels,
23 de spiegels
en de fijne linnen deksels
en de hulledoeken
en de sluiers;
24 en het zal geschieden,
dat er voor specerij stank zal zijn,
en losheid voor een gordel,
en kaalheid in plaats van haarvlechten,
en omgording eens zaks in plaats van eenen wijden rok,
en verbranding in plaats van schoonheid.
25 Uwe mannen zullen door het zwaard vallen
en uwe helden in den strijd;
26 en hare poorten zullen treuren
en leed dragen,
en zij zal ledig gemaakt zijnde,
op de aarde zitten.

4

1 En te dien dage zullen zeven vrouwen ééne man aangrijpen,
zeggende:
'Ons brood zullen wij eten,
en met onze kleederen zullen wij bekleed zijn:
laat ons alleenlijk naar uwen naam genoemd worden,
neem onze smaadheid weg.'

Het toekomstige heil:

2 Te dien dage zal des HEEREN Spruit zijn
tot sieraad
en tot heerlijkheid,
en de vrucht der aarde
tot voortreffelijkheid
en tot versieringen dengenen,

die het ontkomen zullen in Israël.

3 En het zal geschieden,
dat de overgeblevene in Sion
en de overgelatene in Jeruzalem
zal heilig geheeten worden,
een iegelijk die geschreven is ten leven te Jeruzalem,
4 als de Heere zal afgewasschen hebben den drek der dochteren Sions,
en de bloedschulden Jeruzalems zal verdreven hebben uit derzelver midden,
door den Geest des oordeels
en door den Geest der uitbranding.

5 En de HEERE zal over alle woning van den berg Sion,
en over hare vergaderingen,
scheppen eene wolk des daags en eenen rook,
en den glans eens vlammenenden vuurs des nachts,
want over alles wat heerlijk is zal eene beschutting wezen.

6 En daar zal eene hut zijn
tot eene schaduw des daags
tegen de hitte,
en tot eene toevlucht
en tot eene verberging
tegen den vloed
en tegen den regen."

5

De gelijkenis van den wijngaard:

1 Nu zal ik mijnen beminde een lied mijns liefsten zingen van zijnen wijngaard:
"Mijn Beminde heeft eenen wijngaard op eenen vetten heuvel,
2 en Hij heeft dien omtuind
en van steenen gezuiverd,
en Hij heeft hem beplant *met* edele wijnstokken,
en Hij heeft in het midden deszelven eenen toren gebouwd,
en ook eenen wijnbak daarin uitgehouwen,
en Hij heeft verwacht,
dat hij *goede* druiven zoude voortbrengen:
maar hij heeft stinkende druiven voortgebracht."

3 Nu dan, gij inwoners van Jeruzalem,
en gij mannen van Juda,
oordeelt toch tusschen Mij en tusschen Mijnen wijngaard:
4 wat is er meer te doen aan Mijnen wijngaard,
hetwelk Ik aan hem niet gedaan heb?
Waarom heb Ik verwacht,
dat hij *goede* druiven voortbrengen zoude,
en hij heeft stinkende druiven voortgebracht?

5 Nu dan, Ik zal ulieden nu bekend maken
wat Ik Mijnen wijngaard doen zal:
Ik zal zijne omheining wegnemen,
opdat hij zij tot afweiding;
zijnen muur zal Ik verscheuren,
opdat hij zij tot vertreding;
6 en Ik zal hem *tot* woestheid maken,
hij zal niet besnoeid noch omgehakt worden,
maar distelen en doornen zullen *daarin* opgaan;
en Ik zal de wolken gebieden,
dat zij geenen regen daarop regenen.

7 Want des HEEREN der heirscharen wijngaard is het huis Israëls,
en de mannen van Juda zijn eene plant Zijner verlustiging;
en Hij heeft gewacht naar recht,

maar zie,
het is schurftigheid,
naar gerechtigheid,
maar zie,
het is geschreeuw.

Een zesvoudig wee:

- 8 Wee dengenen,
die huis aan huis trekken,
akker aan akker brengen,
totdat er geen plaats meer is
en gijlieden alléén inwoners gemaakt wordt in het midden des lands.
- 9 Voor mijne ooren *heeft* de HEERE der heirscharen *gesproken*:
"Zoo niet vele huizen tot verwoesting zullen worden,
de groote en de treffelijke zonder inwoner!"
- 10 Ja, tien bunders wijngaard zullen een éénig bath geven,
en een homer zaad zal een efa geven.
- 11 Wee dengenen,
die zich vroeg opmakende in den morgenstond sterken drank najagen
en vertoeven tot in de schemering,
totdat de wijn hen heeft verhit;
- 12 en harpen en luiten,
trommelen en pijpen
en wijn zijn *in* hunne maaltijden,
— maar zij aanschouwen het werk des HEEREN niet,
en zij zien niet op het maaksel *Zijner* handen.
- 13 Daarom zal mijn volk gevankelijk weggevoerd worden,
omdat het geene wetenschap heeft;
en zijne heerlijken zullen honger lijden,
en hunne menigte zal verdorren van dorst.
- 14 Daarom zal het graf zich wijd opsperren
en zijnen mond opendoen zonder maat,
opdat nederdale hare heerlijkheid en hare menigte,
met haar gedruisch
en die in haar van vreugde opspringt.
- 15 Dan zal de gemeene man nedergebogen worden,
en de aanzienlijke man zal vernederd worden,
en de oogen der hoovaardigen zullen vernederd worden:
- 16 doch de HEERE der heirscharen zal verhoogd worden door het recht,
en God, die Heilige, zal geheiligd worden door gerechtigheid.
- 17 En de lammeren zullen weiden naar hunne wijze,
en de vreemdelingen zullen de verwoeste plaatsen der vetten eten.
- 18 Wee dengenen,
die de ongerechtigheid trekken met koorden der ijdelheid,
en de zonde als *met* dikke wagenzelen;
- 19 die daar zeggen:
"Dat Hij *Zich* haaste,
dat Hij *Zijn* werk bespoedige,
opdat wij het zien;
en laat naderen
en komen de raadslag des Heiligen van Israël,
dat wij het vernemen."
- 20 Wee dengenen,
die het kwade goed heeten
en het goede kwaad,
die duisternis tot licht stellen
en het licht tot duisternis,
die het bittere tot zoet stellen

- en het zoete tot bitterheid.
- 21 Wee dengenen,
die in hunne oogen wijs
en bij zichzelf verstandig zijn.
- 22 Wee dengenen,
die helden zijn om wijn te drinken,
en die kloeke mannen zijn om sterken drank te mengen;
- 23 die den goddelooze rechtvaardigen om een geschenk,
en de gerechtigheid der rechtvaardigen van hen afwenden.
- 24 Daarom gelijk de tong des vuurs den stoppel verteert
en het kaf door de vlam verdaan wordt,
alzóó zal hun wortel als een uittering wezen
en hunne bloem zal als stof opvaren,
omdat zij de wet des HEEREN der heirscharen verwerpen
en de rede des Heiligen van Israël versmaden.
- 25 Daarom is de toorn des HEEREN ontstoken tegen Zijn volk,
en Hij heeft tegen hetzelfde Zijne hand uitgestrekt,
en Hij heeft het geslagen,
zoodat de bergen hebben gebeefd,
en hunne doode lichamen zijn geworden als drek in het midden der straten,
om dit alles keert Zijn toorn zich niet af,
maar Zijne hand is nog uitgestrekt.

Bedreiging met een vijandelijken inval:

- 26 Want Hij zal eene banier opwerpen onder de heidenen van verre,
en Hij zal *ze herwaarts* sissen van het einde der aarde;
en zie,
haastiglijk,
snellijk zullen zij aankomen.
- 27 Geen moede en geen struikelende zal onder hen wezen,
niemand zal sluimeren noch slapen,
noch de gordel zijner lendenen ontbonden worden,
noch de schoenriem zijner schoenen afgescheurd worden.
- 28 Welker pijlen scherp zullen zijn,
en alle hunne bogen gespannen;
hunner paarden hoeven zullen als eene rots geacht zijn,
en hunne raderen als een wervelwind;
- 29 hun gebrul zal zijn als eens ouden leeuws,
en zij zullen brullen als de jonge leeuwen,
en zij zullen brieschen,
en den roof aangrijpen
en wegvoeren:
en daar zal geen verlosser zijn.
- 30 En zij zullen tegen hetzelfde te dien dage bruisen,
als het bruisen der zee.
Dan zal men de aarde aanzien,
maar zie,
daar zal duisternis *en* benauwdheid zijn,
en het licht zal verduisterd worden in hare verwoestingen.

6

Jesaja's roeping:

- 1 In het jaar toen de Koning Uzzia stierf,
zag ik den HEERE,
zittende op een hoogen en verheven troon,
en Zijne zoomen vervullende den tempel.
- 2 De serafs stonden boven Hem;

- een iegelijk had zes vleugelen:
met twee bedekte *ieder* zijn aangezicht,
en met twee bedekte hij zijne voeten,
en met twee vloog hij.
- 3 En de één riep tot den ander,
en zeide:
"Heilig, heilig, heilig is de HEERE der heirscharen,
de gansche aarde is van Zijne heerlijkheid vol",
- 4 zoodat de posten der dorpelen zich bewogen van de stem des roependen,
en het huis werd vervuld met rook.
- 5 Toen zeide ik:
"Wee mij,
want ik verga,
dewijl ik een man van onreine lippen ben,
en woon in het midden eens volks, dat onrein van lippen is;
want mijne oogen hebben den Koning, den HEERE der heirscharen, gezien."
- 6 Maar een van de serafs vloog tot mij,
en had eene gloeiende kool in zijne hand,
die hij met de tang van het altaar genomen had;
- 7 en hij roerde mijnen mond daarmede aan,
en zeide:
"Zie,
deze heeft uwe lippen aangeroord,
alzo is uwe misdaad *van u* geweken
en uwe zonde is verzoend."
- 8 Daarna hoorde ik de stem des Heeren,
welke zeide:
"Wien zal Ik zenden,
en wie zal Ons henengaan?"
Toen zeide ik:
"Zie *hier* ben ik,
zend mij henen."
- 9 Toen zeide Hij:
"Ga henen
en zeg tot dit volk:
'Hoorende hoort,
maar verstaat niet,
en ziende ziet,
maar bemerkt niet.'
- 10 Maak het hart dezès volks vet,
en maak hunne ooren zwaar,
en sluit hunne oogen;
opdat het niet zie met zijne oogen,
noch met zijne ooren hoore,
noch met zijn hart versta,
noch zich bekeere
en Hij het geneze."
- 11 Toen zeide ik:
"Hoe lang, HEERE?"
En Hij zeide:
"Totdat de steden verwoest worden,
zoodat er geen inwoner is,
en de huizen,
zoodat er geen mensch is,
en het land met verwoesting verstoord worde.
- 12 Want de HEERE zal die menschen verre wegdoen,
en de verlating zal groot wezen in het binnenste des lands.
- 13 Doch nog een tiende deel zal daarin zijn,

en het zal wederkeeren
en zijn om af te weiden;
maar gelijk de eik en gelijk de haageik,
in welke na de afwerping *der bladeren nog* steunsel is,
alzóó zal het heilige zaad het steunsel daarvan zijn."

7

Jesaja en Achaz. Profetie van den Immanuël:

- 1 Het geschiedde nu in de dagen van Achaz,
den zoon van Jotham
den zoon van Uzzia,
den koning van Juda,
dat Rezin, de koning van Syrië,
en Pekah, de zoon van Remalia, de koning Israëls,
optoog naar Jeruzalem,
ten oorlog tegen haar;
maar hij vermocht met strijden niet tegen haar.
- 2 Als men het huis Davids boodschapte,
zeggende:
"De Syriërs rusten op Efraïm",
zoo bewoog zich zijn hart
en het hart zijns volks,
gelijk de boomen des wouds bewogen worden van den wind.
- 3 En de HEERE zeide tot Jesaja:
"Ga nu uit,
Achaz tegemoet,
gij
en uw zoon Schear-Jaschub,
aan het einde van den watergang des oppersten vijvers,
aan den hoogen weg van het veld des vollers,
- 4 en zeg tot hem:
"Wacht u
en wees gerust,
vrees niet
en uw harte worde niet week
vanwege die twee staarten dezer rookende vuurbranden,
vanwege de ontsteking des toorns van Rezin en de Syriërs,
en van den zoon van Remalia:
- 5 omdat de Syriër kwaad tegen u beraadslaagd heeft *met* Efraïm
en den zoon van Remalia,
zeggende:
- 6 'Laat ons optrekken tegen Juda
en het verdriet aandoen,
en het onder ons deelen,
en den zoon Tabeëls koning maken in het midden van hen.'
- 7 Aldus zegt de Heere HEERE:
"Het zal niet bestaan
en het zal niet geschieden;
8 maar Damascus zal het hoofd van Syrië zijn,
en Rezin het hoofd van Damascus;
en in nog vijftenzestig jaar zal Efraïm verbroken worden,
dat het geen volk zij:
- 9 ondertusschen zal Samarië Efraïms hoofd zijn,
en de zoon van Remalia het hoofd van Samarië.
Indien gijlieden niet gelooft,
zekerlijk gij zult niet bevestigd worden."
- 10 En de HEERE voer voort te spreken tot Achaz,

zeggende:
11 "Eisch u een teeken van den HEERE uwen God,
eisch beneden in de diepte
of eisch boven uit de hoogte."
12 Doch Achaz zeide:
"Ik zal het niet eischen
en ik zal den HEERE niet verzoeken."
13 Toen zeide hij:
"Hooft gijlieden nu, gij huis Davids;
is het ulieden te weinig,
dat gij de menschen moede maakt,
dat gij ook mijnen God moede maakt?
14 Daarom zal de HEERE Zelf ulieden een teeken geven.
Zie,
eene maagd zal zwanger worden,
en zij zal eenen zoon baren,
en zijnen naam IMMANUËL heeten;
15 boter en honig zal hij eten,
totdat hij weet het kwade te verwerpen
en het goede te verkiezen:
16 zekerlijk,
eer dit jongskens weet het kwade te verwerpen
en het goede te verkiezen,
zal dat land,
waarover gij verdrietig zijt,
verlaten zijn van zijne twee koningen.
17 *Doch* de HEERE zal over u
en over uw volk
en over uws vaders huis dagen doen komen,
hoedanige niet gekomen zijn
van dien dag af dat Efraïm van Juda is afgeweken,
door den koning van Assyrië.
18 Want het zal te dien dage geschieden,
dat de HEERE zal toesissen de vlieden,
die aan het einde der rivieren van Egypte zijn,
en de bijen,
die in het land Assur zijn,
19 en zij zullen komen,
en zij allen zullen rusten in de woeste dalen,
en in de kloven der steenrotsen,
en in alle de doornhagen,
en in alle geprezenen plaatsen.
20 Te dien dage zal de HEERE door een gehoord scheermes,
hetwelk aan gene zijde der rivier is,
door den koning van Assyrië,
afscheren het hoofd
en het haar der voeten,
ja, het zal ook den baard gansch wegnemen.
21 En het zal geschieden te dien dage,
dat iemand een koetje in het leven zal behouden hebben,
en twee schapen,
22 en het zal geschieden,
dat hij vanwege de veelheid der melk,
die zij geven zullen,
boter zal eten,
ja, een ieder die overgebleven zal zijn in het midden des lands,
die zal boter en honig eten.
23 Ook zal het te dien dage geschieden,

dat iedere plaats,
alwaar duizend wijnstokken geweest zijn van duizend zilverlingen,
die zal tot doornen en distelen zijn,
24 dat men met pijlen en met den boog aldaar zal moeten gaan;
want het gansche land zal doornen en distelen zijn,
25 en ook alle de bergen,
die men met houwelen pleegt om te hakken,
daar zal men niet komen
uit vreeze der doornen en der distelen,
maar die zullen wezen tot inzending van den os
en tot vertreding van het kleine vee."

8

Gericht over Syrië en Israël:

1 Voorts zeide de HEERE tot mij:
"Neem u eene groote rol,
en schrijf daarop met een menschen griffel:
'Haastende tot den roof,
is hij spoedig tot den buit.'"
2 Toen nam ik mij getrouwe getuigen,
Uría den Priester,
en Zacharia, den zoon van Jeberechja.
3 En ik was tot de Profetes genaderd,
die werd zwanger
en baarde eenen zoon;
en de HEERE zeide tot mij:
"Noem zijnen naam
MAHER SCHALAL CHAS BAS.
4 Want eer dit jongskens zal kunnen roepen:
'Mijn vader' of 'mijne moeder',
zal men den rijkdom van Damascus
en den buit van Samarië dragen
voor het aangezicht des Konings van Assur."
5 En de HEERE sprak nog verder tot mij,
zeggende:
6 "Dewijl dit volk veracht de wateren van Silóah die zachtkens gaan,
en daar vreugd is bij Rezin
en den zoon van Remalia:
7 daarom zie,
zoo zal de HEERE over hen doen opkomen die sterke en geweldige wateren der rivier,
den koning van Assyrië en alle zijne heerlijkheid,
en hij zal opkomen over al zijne stroomen
en gaan over al zijne oevers,
8 en hij zal doortrekken in Juda,
hij zal het overstroomen en daar doorgaan,
hij zal tot aan den hals reiken,
en de uitstrekkingen zijner vleugelen zullen vervullen
de breedte uws lands, o [Immanuël](#)."
9 Vergezelt u te zamen gij volken,
doch wordt verbroken,
en neemt ter oore gij allen, die in verre landen zijt,
omgordt u,
doch wordt verbroken,
omgordt u,
doch wordt verbroken;
10 beraadslaagt eenen raad,
doch hij zal vernietigd worden,

- spreekt een woord,
doch het zal niet bestaan;
want [God is met ons](#).
- 11 Want alzóó heeft de HEERE tot mij gezegd met eene sterke hand,
en Hij onderwees mij van niet te wandelen op den weg dezes volks,
zeggende:
- 12 "Gijlieden zult niet zeggen:
'Een verbond',
van alles waar dit volk van zegt:
'Het is een verbond';
en vreest gijlieden hunne vreeze niet
en verschrikt niet."
- 13 Den HEERE der heirscharen, Dien zult gijlieden heiligen,
en Hij zij uwe vreeze,
en Hij zij uwe verschrikking.
- 14 Dan zal Hij *ulieden* tot een heiligdom zijn,
maar tot een steen des aanstoots
en tot een rotssteen der struikeling
den twee huizen Israëls,
tot een strik
en tot een net
den inwoneren te Jeruzalem;
- 15 en velen onder hen zullen struikelen
en vallen
en verbroken worden,
en zullen verstrikt
en gevangen worden.
- 16 Bind de getuigenis toe,
verzegel de wet onder mijne leerlingen.
- 17 Daarom zal ik den HEERE verbeiden,
Die zijn aangezicht verbergt voor het huis Jakobs,
en ik zal Hem verwachten.
- 18 Zie,
ik en de kinderen, die de HEERE mij gegeven heeft
zijn tot teekenen en tot wonderen in Israël,
van den HEERE der heirscharen,
Die op den berg Sion woont.
- 19 Wanneer zij dan tot ulieden zeggen zullen:
"Vraagt de waarzeggers en duivelkunstenaars",
die daar piepen en binnensmonds mompelen, *zoo zegt*:
"Zal niet een volk zijnen God vragen?
Zal men voor de levenden de dooden *vragen?*"
- 20 Tot de wet en tot de getuigenis!
Zoo zij niet spreken naar dit woord,
het zal zijn, dat zij geen dageraad zullen hebben.
- 21 En een ieder van hen zal daar doorgaan,
hard gedrukt en hongerig;
en het zal geschieden,
wanneer hem hongert
en hij zeer toornig zal zijn,
dan zal hij vloeken op zijnen koning en op zijnen God,
als hij opwaarts zal zien;
- 22 als hij de aarde aanschouwen zal,
zie, daar zal benauwdheid en duisternis zijn,
hij zal verduisterd zijn door angst
en voortgedreven door donkerheid.

Het Messiaansche heil:

23 Maar *het land*, dat beangstigd was,
zal niet *gansch* verduisterd worden;
gelijk als Hij het in den eersten tijd verachtelijk gemaakt heeft
naar het land Zebulon aan
en naar het land Naftali aan,
alzóó heeft Hij het in het laatste heerlijk gemaakt
naar den weg zeewaarts aan,
gelegen over den Jordaán,
aan Galiléa der heidenen.

9

1 Het volk, dat in duisternis wandelt,
zal een groot licht zien,
degenen die wonen in het land van de schaduw des doods,
over dezelve zal een licht schijnen.

2 Gij hebt dit volk vermenigvuldigd,
maar Gij hebt de blijdschap niet groot gemaakt;
zij zullen *nochtans* blijde wezen voor Uw aangezicht,
gelijk men zich verblijdt in den oogst,
gelijk men verheugd is, wanneer men den buit uitdeelt.

3 Want het juk van hunnen last,
en den stok hunner schouderen,
en den staf desgenen, die hen dreef,
hebt Gij verbroken,
gelijk ten dage der Midianieten,

4 toen de gansche strijd dergenen, die streden,
met gedruisch geschiedde,
en de kleederen in het bloed gewenteld
en verbrand werden,
tot een voedsel des vuurs.

5 Want een Kind is ons geboren,
een Zoon is ons gegeven,
en de heerschappij is op Zijnen schouder;
en men noemt Zijnen Naam
Wonderlijk,
Raad,
Sterke God,
Vader der eeuwigheid,
Vredevorst;

6 der grootheid dezer heerschappij en des vredes zal geen einde zijn
op den troon Davids
en in zijn koninkrijk,
om dat te bevestigen
en dat te sterken
met gericht
en met gerechtigheid,
van nu aan tot in eeuwigheid toe.
De ijver des HEEREN der heirscharen zal zulks doen.

Bedreigingen tegen Efraim:

7 De HEERE heeft een woord gezonden in Jakob,
en het is gevallen in Israël.

8 En al dit volk zal het gewaarworden.
Efraim en de inwoner van Samarië,
in hoogmoed en grootschheid des harten,
zeggende:

9 "De tichelsteenen zijn gevallen,
 maar *met* uitgehouwen steenen zullen wij *wederom* bouwen;
 de wilde vijgeboomen zijn afgehouden,
 maar wij zullen ze in cederen veranderen."

10 Want de HEERE zal Rezins tegenpartijders tegen hem verheffen,
 en Hij zal zijne vijanden te zamen vermengen,
 11 de Syriërs van voren
 en de Filistijnen van achteren,
 dat zij Israël opeten met vollen mond:
 om dit alles keert Zijn toorn zich niet af,
 maar Zijne hand is nog uitgestrekt.

12 Want dit volk keert zich niet tot Dien die het slaat,
 en den HEERE der heirscharen zoeken zij niet.
 13 Daarom zal de HEERE afhouden uit Israël
 den kop en den staart,
 den tak en de bieze op éénen dag;
 14 (de oude en aanzienlijke, die is de kop,
 maar de profeet, die valsheid leert, die is de staart);
 15 want de leiders dezes volks zijn verleiders,
 en die van hen geleid worden, worden ingeslokt.
 16 Daarom zal Zich de HEERE niet verblijden over hunne jongelingen,
 en over hunne weezen en hunne weduwen zal Hij Zich niet ontfermen,
 want zij zijn al te zamen huichelaars en boosdoeners,
 en alle mond spreekt dwaasheid:
 om dit alles keert Zijn toorn zich niet af,
 maar Zijne hand is nog uitgestrekt.

17 Want de goddeloosheid brandt als vuur,
 doornen en distelen zal zij verteren,
 en zal aansteken de verwarde struiken des wouds,
 die zich verheven hebben *als* de verheffing des rooks.

18 Vanwege de verbolgenheid des HEEREN der heirscharen zal het land verduisterd worden,
 en het volk zal zijn als een voedsel des vuurs,
 de één zal den ander niet verschoonen;
 19 zoo hij ter rechterhand snijdt, zal hij tòch hongeren,
 en zoo hij ter linkerhand eet, zal hij tòch niet verzadigd worden,
 een iegelijk zal het vleesch zijns arms eten,
 20 Manasse Efraïm,
 en Efraïm Manasse,
en zij zullen tezamen tegen Juda zijn;
 om dit alles keert Zijn toorn zich niet af,
 maar Zijne hand is nog uitgestrekt.

10

Bedreiging tegen Juda:

1 Wee dengenen, die ongerechte inzettingen inzetten,
 en den schrijvers, die moeite voorschrijven,
 2 om de armen van het recht af te wenden
 en om het recht der ellendigen mijns volk te rooven,
 opdat de weduwen hun buit worden
 en opdat zij de weezen mogen plunderen.

3 Maar wat zult gijlieden doen ten dage der bezoeking en der verwoesting,
die van verre komen zal?
 Tot wien zult gij vliegen om hulp,
 en waar zult gij uwe heerlijkheid laten,
 4 dat elk een zich niet zoude buigen onder de gevangenen
 en vallen onder de gedooden?
 Om dit alles keert Zijn toorn zich niet af,

maar Zijne hand is nog uitgestrekt.

Assyrië vernederd:

- 5 Wee den Assyriër, *die* de roede Mijns toorns is,
en Mijne grimmigheid is een stok in hunne hand:
- 6 Ik zal hem zenden tegen een huichelachtig volk,
en Ik zal hem bevel geven tegen het volk Mijner verbolgenheid,
opdat hij den roof roove
en de plundering plundere,
en het ter vertreding stelle gelijk het slijk der straten:
- 7 hoewel hij het zóó niet meent
en zijn hart alzóó niet denkt,
maar hij zal in zijn hart hebben te verdelgen
en uit te roeien niet weinige volken.
- 8 Want hij zegt:
"Zijn niet mijne vorsten al te zamen koningen?
- 9 Is niet Kalno gelijk Karkemis?
Is Hamath niet gelijk Arpad?
Is niet Samarië gelijk Damascus?
- 10 Gelijk als mijne hand gevonden heeft de koninkrijken der afgoden,
ofschoon hunne gesneden beelden beter zijn
dan *die* van Jeruzalem
en dan *die* van Samarië:
- 11 gelijk ik gedaan heb aan Samarië
en aan hare afgoden,
zoude ik alzóó niet kunnen doen aan Jeruzalem
en aan hare afgoden?"
- 12 Want het zal geschieden als de Heere een einde zal gemaakt hebben van al Zijn werk
op den berg Sion
en te Jeruzalem,
dan zal Ik tehuiszoeken de vrucht der grootschheid des harten des konings van Assyrië,
en de pracht van de hoogheid zijner oogen,
- 13 omdat hij gezegd heeft:
"Door de kracht mijner hand heb ik het gedaan,
en door mijne wijsheid,
want ik ben verstandig;
en ik heb de landpalen der volken weggenomen,
en heb hunnen voorraad geroofd,
en heb als een geweldige de inwoners doen nederdalen;
- 14 en mijne hand heeft gevonden het vermogen der volken als een nest,
en ik heb het gansche aardrijk samengeraapt gelijk men de eieren,
die verlaten zijn, samenraapt,
en daar is niemand geweest,
die een vleugel verroerde
of den mond opendeed
of piepte."
- 15 Zal eene bijl zich beroemen tegen dien die daarmede houdt?
Zal eene zaag pochen tegen dien die ze trekt?
Alsof een staf bewoog degenen, die hem opheffen!
Als men eenen stok opheft, is het geen hout?
- 16 Daarom zal de Heere HEERE der heirscharen onder zijne vetten eene magerheid zenden,
en onder zijn heerlijkheid zal Hij eenen brand doen branden als de brand des vuurs;
- 17 want het licht Israëls zal tot een vuur zijn,
en zijn Heilige tot een vlam,
welke in brand steken en verteren zal zijne doornen en zijne distelen op één dag;
- 18 ook zal hij verteren de heerlijkheid zijns wouds
en zijns vruchtbaren velds,
van die ziel af tot het vleesch toe,
en hij zal zijn gelijk als wanneer een vaandrager versmelt:
- 19 en de overgeblevene boomen zijns wouds zullen weinige in getal zijn,

ja, een jongen zoude ze opschrijven.
 20 En het zal geschieden te dien dage,
 dat het overblijfsel Israëls
 en de ontkomenen van het huis Jakobs
 niet meer steunen zullen op dien, die hen geslagen heeft,
 maar zij zullen steunen op den HEERE, den Heilige Israëls, oprechtelijk.
 21 Het overblijfsel zal wederkeeren,
 het overblijfsel Jakobs,
 tot den sterken God.
 22 Want hoewel uw volk, o Israël, is gelijk het zand der zee,
 zoo zal *toch maar* het overblijfsel daarvan wederkeeren:
 de verdelging is vastelijk besloten,
 overvloeiende met gerechtigheid;
 23 want eene verdelging, die vastelijk besloten is,
 zal de Heere HEERE der heirscharen doen in het midden dezès ganschen lands.
 24 Daarom zegt de Heere HEERE der heirscharen alzóó:
 "Vrees niet, gij mijn volk, dat te Sion woont, voor Assur,
 als hij u met de roede zal slaan,
 en hij zijnen staf tegen u zal opheffen naar de wijze der Egyptenaren;
 25 want nog een klein weinig,
 zoo zal volbracht worden de gramschap en Mijn toorn tot hunne vernieling;
 26 want de HEERE der heirscharen zal tegen hem een geesel verwekken
 gelijk de slachting Midians was aan de rots Oreb,
 en *gelijk* Zijn staf over de zee was,
 denwelken Hij verheffen zal naar de wijze der Egyptenaren.
 27 En het zal geschieden tenzelfden dage,
 dat zijn last zal afwijken van uw schouder
 en zijn juk van uwen hals,
 en het juk zal verdorven worden om des Gezalfden wil."
 28 Hij komt te Ajath,
 hij trekt door Migron,
 te Michmas legt hij zijn gereedschap af;
 29 zij trekken door den doorgang,
 te Geba houden zij hunne vernachting.
 Rama beeft,
 Gibeà Sauls vlucht.
 30 Roep luide met uwe stem, gij dochter van Gallim;
 laat ze hooren tot Laïs toe, o ellendig Anathoth.
 31 Madmena vliedt weg,
 de inwoners van Gebim vluchten met hoopen.
 32 Nog een dag blijft hij te Nob;
 hij zal zijne hand bewegen *tegen* den berg der dochter Sions,
 den heuvel Jeruzalems.
 33 *Doch* zie, de Heere HEERE der heirscharen zal met geweld de takken afkappen,
 en die hoog van gestalte zijn, zullen nedergehouwen worden,
 en de verhevenen zullen vernederd worden;
 34 en Hij zal met ijzer de verwarde struiken des wouds omhouwen,
 en de Libanon zal vallen door den Heerlijke.

11

De Messias en Zijn rijk:

1 Want daar zal een rijsje voortkomen uit den afgehouden tronk van Isai,
 en eene scheut uit Zijne wortelen zal vrucht voortbrengen,
 2 en op Hem zal de Geest des HEEREN rusten,
 de Geest der wijsheid en des verstands,
 de Geest des raads en der sterkte,
 de Geest der kennis en der vreeze des HEEREN;

3 en Zijn rieken zal zijn in de vreeze des HEEREN,
en Hij zal naar het gezicht Zijner oogen niet richten,
Hij zal ook naar het gehoor Zijner ooren niet bestraffen,
4 maar Hij zal de armen met gerechtigheid richten,
en de zachtmoedigen des lands met rechtmatigheid bestraffen;
doch Hij zal de aarde slaan met de roede Zijns monds,
en met den adem Zijner lippen zal Hij den goddelooze dooden;
5 want gerechtigheid zal de gordel Zijner lendenen zijn,
ook zal de waarheid de gordel Zijner lendenen zijn.
6 En de wolf zal met het lam verkeereren,
en de luipaard bij den geitebok nederliggen,
en het kalf en de jonge leeuw en het mestvee te zamen,
en een klein jongsken zal ze drijven;
7 de koe en de berin zullen te zamen weiden,
hare jongen zullen *te zamen* nederliggen,
en de leeuw zal stroo eten gelijk de os;
8 en een zoogkind zal zich vermaken over het hol van eene adder,
en een gespeend kind zal zijne hand uitsteken in den kuil van den basilisk.
9 Men zal nergens leed doen
noch verderven op den ganschen berg Mijner heiligheid;
want de aarde zal vol van kennis des HEEREN zijn,
gelijk de wateren *den bodem* der zee bedekken.
10 Want het zal geschieden te dien dage,
dat de heidenen naar den wortel van Isaï,
die staan zal tot eene banier der volkeren, zullen vragen,
en zijne rust zal heerlijk zijn.

Herstel van Gods volk:

11 Want het zal geschieden te dien dage,
dat de Heere ten anderen male Zijne hand aanleggen zal
om weder te verwerven het overblijfsel Zijns volks,
hetwelk overgebleven zal zijn van Assyrië,
en van Egypte,
en van Pathros,
en van Moorenland,
en van Elam,
en van Sinear,
en van Hamath,
en van de eilanden der zee;
12 en Hij zal eene banier oprichten onder de heidenen,
en Hij zal de verdrevenen Israëls verzamelen
en de verstrooiden uit Juda vergaderen van de vier einden des aardrijks.
13 En de nijd Efraïms zal wegwijken,
en de tegenpartijders van Juda zullen uitgeroeid worden:
Efraïm zal Juda niet benijden,
en Juda zal Efraïm niet benauwen;
14 maar zij zullen den Filistijnen op den schouder vliegen tegen het Westen,
en zij zullen te zamen die van het Oosten berooven,
aan Edom en Moab zullen zij hunne handen slaan,
en de kinderen Ammons zullen hun gehoorzaam zijn.
15 Ook zal de HEERE den inham der zee van Egypte verbannen
en Hij zal Zijne hand bewegen tegen de rivier door de sterkte Zijns winds,
en Hij zal dezelve slaan in de zeven stroomen,
en Hij zal maken, dat men met schoenen daardoor zal gaan,
16 en daar zal een gebaande weg zijn voor het overblijfsel Zijns volks,
dat overgebleven zal zijn van Assur,
gelijk als Israël geschiedde ten dage toen het uit Egypteland optoog."

12

Danklied der verlostten:

- 1 En te dienzelfden dage zult gij zeggen:
"Ik dank U, HEERE,
dat Gij toornig op mij geweest zijt,
maar Uw toorn is afgekeerd
en Gij troost mij;
- 2 zie,
God is mijn heil,
ik zal vertrouwen
en niet vreezen;
want de Heere HEERE is mijn sterkte en psalm,
en Hij is mij tot heil geworden.
- 3 En gijlieden zult water scheppen met vreugde uit de fonteynen des heils,
4 en zult te dien dage zeggen:
"Dankt den HEERE,
roept Zijnen Naam aan,
maakt Zijne daden bekend onder de volkeren,
vermeldt, dat Zijn Naam verhoogd is.
- 5 Psalmzingt den HEERE,
want Hij heeft heerlijke dingen gedaan;
zulks zij bekend op den ganschen aardbodem.
- 6 Juich
en zing vroolijk,
gij inwoners van Sion,
want de Heilige Israëls is groot in het midden van u."

13

De ondergang van Babel:

- 1 [De last Babels,](#)
[dien Jesaja, de zoon van Amoz, gezien heeft.](#)
- 2 Heft òp eene banier op eenen hoogen berg,
verheft eene stem tot hen,
beweegt de hand omhoog,
dat zij intrekken door de deuren der prinsen.
- 3 Ik heb aan Mijne geheiligden bevel gegeven,
ook heb Ik tot Mijnen toorn geroepen Mijne helden,
de vroolijken Mijner hoogheid.
- 4 Daar is eene ruischende stem op de bergen
gelijk eens grooten volks,
eene stem van gedruisch der koninkrijken der verzamelde heidenen:
de HEERE der heirscharen monstert het krijgsheir;
- 5 zij komen uit verren lande,
van het einde des hemels,
de HEERE en de instrumenten Zijner gramschap,
om dat gansche land te verderven.
- 6 Huilt gijlieden,
want de dag des HEEREN is nabij,
hij komt als eene verwoesting van den Almachtige.
- 7 Daarom zullen alle handen slap worden
en aller menschen harte zal versmelten,
- 8 en zij zullen verschrikt worden,
smarten en weeën zullen hen aangrijpen,
zij zullen bang zijn als eene barende vrouw,
een iegelijk zal over zijnen naaste verbaasd zijn,
hunne aangezichten zullen vlamme aangezichten zijn.

9 Zie,
de dag des HEEREN komt,
gruwelijk,
met verbolgenheid
en hittigen toorn,
om het land te stellen tot verwoesting,
en deszelfs zondaars daaruit te verdelgen.

10 Want de sterren des hemels
en zijne gesternten zullen hun licht niet laten lichten,
de zon zal verduisterd worden wanneer zij opgaan zal,
en de maan zal haar licht niet laten schijnen;

11 want Ik zal over de wereld de boosheid bezoeken,
en over de goddeloozen hunne ongerechtigheid;
en Ik zal den hoogmoed der stouten doen ophouden,
en de hoovaardij der tyrannen zal Ik vernederen;

12 Ik zal maken, dat een man dierbaarder zal zijn dan dicht goud
en een mensch dan fijn goud van Ofir.

13 Daarom zal Ik den hemel beroeren,
en de aarde zal bewogen worden van hare plaats,
vanwege de verbolgenheid des HEEREN der heirscharen,
en vanwege den dag Zijns hittigen toorns;

14 en *een iegelijk* zal zijn als eene verjaagde ree,
en als een schaap, dat niemand vergadert,
een iegelijk zal naar zijn volk omzien
en een iegelijk zal naar zijn land vluchten;

15 al wie gevonden wordt, zal doorstoken worden,
en al wie daarbij gevoegd is, zal door het zwaard vallen;

16 ook zullen hunne kinderkens voor hunne oogen verpletterd worden,
hunne huizen zullen geplunderd
en hunne vrouwen geschonden worden.

17 Zie,
Ik zal de Meden tegen hen verwekken,
die het zilver niet zullen achten,
en aan het goud zullen zij geenen lust hebben;

18 maar *hunne* bogen zullen de jongelingen verpletteren,
en zij zullen zich niet ontfermen over de vrucht des schoots,
hun oog zal de kinderen niet verschoonen.

19 Alzoo zal Babel,
het sieraad der koninkrijken,
de heerlijkheid, de hoovaardij der Chaldeën zijn,
gelijk als God Sodom en Gomorra omgekeerd heeft:

20 daar zal geen woonplaats zijn in eeuwigheid,
en zij zal niet bewoond worden van geslacht tot geslacht;
en de Arabier zal daar geen tent spannen,
en de herders zullen daar niet legeren;

21 maar daar zullen nederliggen de wilde dieren der woestijnen;
en hunne huizen zullen vervuld worden met schrikkelijke gedierten,
en daar zullen de jonge struisen wonen,
en de duivelen zullen daar huppelen,

22 en wilde dieren der eilanden zullen in zijne verlatene plaatsen
elkander toeroepen,
mitsgaders de draken in de wellustige paleizen;
haar tijd toch is nabij om te komen,
en hare dagen zullen niet uitgesteld worden.

14

Toekomstige bevrijding van Israëel. Triomfheid over den koning van Babel:

- 1 Want de HEERE zal Zich over Jakob ontfermen,
 en Hij zal Israëel nog verkiezen,
 en Hij zal hen in hun land zetten;
 en de vreemdeling zal zich tot hen vervoegen,
 en zij zullen het huis Jakobs aanhangen,
2 en de volken zullen hen aannemen
 en in hunne plaats brengen,
 en het huis Israëls zal hen erfelijk bezitten in het land des HEEREN
 tot knechten en tot maagden;
 en zij zullen gevankelijk houden degenen, die hen gevangen hielden,
 en zij zullen heerschen over hunne drijvers.
3 En het zal geschieden ten dage wanneer u de HEERE ruste geven zal
 van uwe smart en van uwe beroering,
 en van de harde dienstbaarheid, waarin men u heeft doen dienen,
4 dan zult gij deze spreuk opnemen tegen den koning van Babel,
 en zeggen:
 "Hoe houdt de drijver op,
 hoe houdt de goudene op?
5 De HEERE heeft den stok der goddeloozen gebroken,
 den scepter der heerschers;
6 die de volkeren plaagde in verbolgenheid met eene plaag zonder ophouden,
 die in toorn over de heidenen heerschte,
 die wordt vervolgd zonder dat iemand het afweren kan.
7 De gansche aarde rust,
 zij is stil;
 zij maken groot geschal met gejuich;
8 ook verheugen zich de dennen over u,
 en de cederen van Libanon, *zeggende*:
 'Sinds gij daar nederligt,
 komt niemand tegen ons op,
 die ons afhouwe.'
9 De hel van onderen was beroerd om uwentwil,
 om *u* tegemoet te gaan als gij kwaamt;
 zij wekt om uwentwil de dooden op,
 alle de bokken der aarde;
 zij doet alle de koningen der heidenen van hunne tronen opstaan.
10 Die alegader zullen antwoorden
 en tot u zeggen:
 'Gij zijt óók krank geworden gelijk wij,
 gij zijt ons gelijk geworden.'
11 Uw hoovaardij is in de hel nedergestort *met* het geklank uwer luiten;
 de maden zullen onder u gestrooid worden,
 en de wormen zullen u bedekken.
12 Hoe zijt gij uit den hemel gevallen,
 o morgenster,
 gij zoon des dageraads!
 Hoe zijt gij ter aarde nedergehouden,
 gij die de heidenen krenktet,
 en zeidet in uw hart:
13 'Ik zal ten hemel opklimmen,
 ik zal mijnen troon boven de sterren verhoogen,
 en ik zal mij zetten op den berg der samenkomst
 aan de zijden van het Noorden;
14 ik zal boven de hoogten der wolken klimmen,
 ik zal den Allerhoogste gelijk worden.'

- 15 Ja, in de hel zult gij nedergestooten worden,
en aan de zijden van den kuil.
- 16 Die u zien zullen,
zullen u aanschouwen,
zij zullen op u letten, *en zeggen*:
'Is dat die man,
die de aarde beroerde,
die de koninkrijken deed beven,
- 17 die de wereld als eene woestijn stelde
en hare steden verstoorde,
die zijne gevangen niet liet losgaan naar huis toe?'
- 18 Alle de koningen der heidenen,
zij allen liggen neder met eere,
een iegelijk in zijn huis:
- 19 maar gij zijt verworpen van uw graf,
als een gruwelijke scheut,
als een kleed der gedooden,
die met het zwaard doorstoken zijn,
als die, die nederdalen in een steenkuil,
als een vertreden dood lichaam.
- 20 Gij zult bij dezelve niet gevoegd worden in de begrafenis,
want gij hebt uw land verdorven *en* uw volk gedood;
het zaad der boosdoeners zal in eeuwigheid niet genoemd worden.
- 21 Maakt de slachting voor zijne kinderen gereed,
om hunner vaderen ongerechtigheid;
dat zij niet opstaan
en de aarde erven,
en de wereld vervullen met steden."
- 22 "Want Ik zal tegen hen opstaan,"
spreekt de HEERE der heirscharen,
"en Ik zal van Babel uitroeien den naam en het overblijfsel,
en den zoon en den zoonszoon",
spreekt de HEERE;
- 23 "en Ik zal haar stellen tot eene erve der nachtuilen en *tot* waterpoelen,
en Ik zal haar met een bezem des verderfs uitvagen,"
spreekt de HEERE der heirscharen.

Ondergang der Assyriërs en Filistijnen:

- 24 De HEERE der heirscharen heeft gezworen,
zeggende:
"Indien niet, gelijk Ik gedacht heb,
het alzóó geschiede,
en gelijk Ik beraadslaagd heb,
het bestaan zal:
- 25 dat Ik Assur in Mijn land zal verbreken
en hem op Mijne bergen vertreden,
opdat zijn juk van hen afwijke
en zijn last van hunnen schouder wijke."
- 26 Dit is de raadslag, die beraadslaagd is over het gansche land,
en dit is de hand, die uitgestrekt is over alle volken.
- 27 Want de HEERE der heirscharen heeft het in Zijnen raad besloten:
wie zal het dan breken?
En Zijne hand is uitgestrekt:
wie zal ze dan keeren?"
- 28 **In het jaar toen de koning Achaz stierf,
geschiedde deze last.**

- 29 Verheug u niet,
gij gansch Palestina,
dat de roede die u sloeg, gebroken is;
want uit den wortel der slang zal een basilisk voortkomen,
en hare vrucht zal een vurige vliegende draak zijn.
- 30 En de eerstgeborenen der armen zullen weiden,
en de nooddruftigen zullen zeker nederliggen;
uwen wortel daarentegen zal Ik door den honger dooden,
en uw overblijfsel zal hij ombrengen.
- 31 Huil gij poort,
schreeuw gij stad,
gij zijt gesmolten, gij gansch Palestina;
want van het Noorden komt een rook,
en daar is geen eenzame in zijne samenkomsten.
- 32 Wat zal men dan antwoorden den boden des volks?
Dat de HEERE Sion gegrond heeft,
opdat de bedrukten Zijns volks eene toevlucht daarin hebben zouden.

15

De last over Moab:

1 [De last Moabs.](#)

- "Zekerlijk in den nacht is Ar-Moab verwoest,
zij is uitgeroeid;
zekerlijk in den nacht is Kir-Moab verwoest,
zij is uitgeroeid.
- 2 Hij gaat op naar Baith en Dibon *en naar* Bamoth om te weenen,
over Nebo en over Medeba zal Moab huilen;
op alle hunne hoofden is kaalheid,
aller baard is afgesneden;
- 3 in hunne wijken hebben zij zakken aangepord,
op hunne daken en op hunne straten huilen zij allemaal,
afgaande met geweën.
- 4 Zoo Hesbon als Elealé schreeuwt,
hunne stemme wordt gehoord tot Jahaz toe,
daarom maken de toegerusten Moabs een geschrei,
eens iegelijks ziele in hem is kwalijk gesteld.
- 5 Mijn hart schreeuwt over Moab,
hare grendelen zijn naar Zoar toe,
de driejarige vaars;
want hij gaat op met geweën naar den opgang van Luhith,
want op den weg naar Horonaïm verwekken zij een jammergeschrei.
- 6 Want de wateren van Nimrim zullen enkel verwoesting wezen,
want het gras is verdord,
het teeder gras is vergaan,
daar is geene groente.
- 7 Daarom zullen zij den overvloed, *dien* zij vergaderd hebben,
aan de beek der wilgen voeren.
- 8 Want dat geschreeuw zal omgaan door de landpale Moabs,
haar gehuil tot Eglaim toe,
ja,
tot Beër-Elim toe zal haar gehuil zijn;
- 9 want de wateren Dimons zijn vol bloed,
want Ik zal Dimon nog meer toeschikken,
te weten leeuwen over de ontcomenen Moabs,
mitsgaders over het overblijfsel des lands.

16

- 1 Zendt de lammeren van den heerscher des lands
van Sela af naar de woestijn henen,
tot den berg der dochter Zions.
- 2 Anderzins zal het geschieden,
dat de dochteren Moabs aan de veren van Arnon zullen zijn
als een zwervende vogel,
uit het nest gedreven zijnde.
- 3 Breng eenen raad aan,
houd gericht,
maak uwe schaduw op het midden van den middag gelijk den nacht,
verberg de verdrevenen,
en vermeld den omzwervende niet.
- 4 Laat Mijne verdrevenen onder u verkeeren,
o Moab,
wees gij hun eene schuilplaats voor het aangezicht des verstoorders;
want de onderdrukker heeft een einde,
de versterking is te niet geworden,
de vertreders zijn van de aarde verdelgd;
- 5 want daar zal een troon bevestigd worden in goedertierenheid,
en op denzelven zal bestendiglijk één zitten in de tent Davids,
Één Die oordeelt
en het recht zoekt
en vaardig is ter gerechtigheid.
- 6 Wij hebben gehoord de hoovaardij Moabs,
hij is zeer hoovaardig;
zijn hoogmoed
en zijne hoovaardij
en zijne verbolgenheid zijn alzoo zijne grendelen niet.
- 7 Daarom zal Moab over Moab huilen,
altemaal zullen zij huilen:
over de fundamenten van Kir-Haréséth zult gijlieden zuchten,
gewisselijk zij zijn gebroken.
- 8 Want de velden van Hesbon zijn verflauwd,
ook de wijnstok van Sibma,
de heeren der heidenen hebben zijne uitgelezene planten verpletterd,
zij reiken tot Jaëzer toe,
zij dwalen *door* de woestijn,
zijne scheuten zijn uitgespreid,
zij zijn gegaan over zee.
- 9 Daarom beweent ik, in het weenen over Jeëzer,
den wijnstok van Sibma,
ik maak u doornat met mijne tranen,
o Hesbon en Elealé;
want het vreugdegeschrei over uwe zomervruchten
en over uwen oogst is gevallen,
- 10 alzoo dat de blijdschap en vroolijkheid weggenomen is
van het vruchtbare veld,
en in de wijngaarden wordt niet gezongen *noch* eenig gejuich gemaakt,
de *druiventreder* treedt geen wijn uit in de wijnbakken:
Ik heb het vreugdegeschrei doen ophouden.
- 11 Daarom rommelt mijn ingewand over Moab als eene harp,
en mijn binnenste over Kir-Héres.
- 12 En het zal geschieden,
als men zien zal, dat Moab vermoeid is geworden op de hoogte,
dan zal hij in zijn heiligdom gaan om te aanbidden,

13 maar hij zal niet vermogen."
13 Dit is het woord, dat de HEERE tegen Moab gesproken heeft van toen af.
14 Maar nu spreekt de HEERE,
zeggende:
"Binnen drie jaren,
(als de jaren eens huurlings),
dan zal de eere Moabs verachtelijk gemaakt worden,
met al die groote menigte,
en het overblijfsel zal klein, weinig, onmachtig wezen."

17

De last over Damascus:

1 [De last van Damascus.](#)

"Zie, Damascus zal weggenomen worden, dat zij geen stad meer zij,
maar zij zal een vervallen steenhoop zijn;
2 de steden van Aroër zullen verlaten worden,
voor de kudden zullen zij wezen,
die zullen *daar* nederliggen
en niemand zal ze verschrikken.
3 En de vesting zal ophouden van Efraïm,
en het koninkrijk van Damascus,
en het overblijfsel der Syriërs;
zij zullen zijn gelijk de heerlijkheid der kinderen Israëls,"
spreekt de HEERE der heirscharen.
4 "En het zal geschieden te dien dage,
dat de heerlijkheid Jakobs verdund zal worden,
en dat de vetheid zijns vleesches mager worden zal.
5 Want hij zal zijn gelijk *wanneer* een maaier het staande koren verzamelt,
en zijn arm aren afmaait;
ja,
hij zal zijn gelijk *wanneer* iemand aren leest in het dal Refaïm.
6 Doch eene nalezing zal daarin overig blijven
gelijk *in* de afschudding eens olijfbooms
twee *of* drie beziën in den top der opperste twijg,
en vier *of* vijf aan zijne vruchtbare takken,"
spreekt de HEERE de God Israëls.
7 Te dien dage zal de mensch zien naar Dien,
Die hem gemaakt heeft,
en zijne oogen zullen op den Heilige Israëls zien;
8 en hij zal niet aanschouwen de altaren,
het werk zijner handen,
en hetgeen zijne vingeren gemaakt hebben zal hij niet aanzien,
noch de bosschen,
noch de zonnebeelden.
9 Te dien dage zullen zijne sterke steden zijn
als een verlaten struik en opperste tak,
welke zij verlaten hebben om der kinderen Israëls wil,
hoewel daar verwoesting zal wezen.
10 Want gij hebt den God uws heils vergeten,
en niet gedacht aan den Rotssteen uwer sterkte:
daarom zult gij wel liefelijke planten planten,
en gij zult hem met uitlandsche ranken bezetten;
11 ten dage als gij ze zult geplant hebben,
zult gij *die* doen wassen,
en in den morgenstond zult gij uw zaad doen bloeien;
doch het zal maar een hoop van het gemaaide zijn

in den dag der krankheid en der pijnlijke smart.
12 Wee der veelheid der groote volkeren,
die daar bruisen gelijk de zeeën bruisen;
en *wee* het geruisch der natiën,
die daar ruischen gelijk de geweldige wateren ruischen;
13 de natiën zullen *wel* ruischen,
gelijk groote wateren ruischen,
doch Hij zal hem schelden,
zoo zal hij verre wegvliegen,
ja,
hij zal gejaagd worden als het kaf der bergen van den wind,
en gelijk een kloot van den wervelwind;
14 ten tijde des avonds,
zie,
zoo is er verschrikking;
eer het morgen is, is hij er niet meer;
dit is het deel dergenen,
die ons berooven,
en het lot dergenen,
die ons plunderen.

18

Het woord over Moorenland:

1 Wee het land, dat schaduwachtig is aan de frontieren,
dat aan de zijde der rivieren van Moorenland is;
2 dat gezanten zendt over de zee,
en in schepen van biezen op de wateren.
Gaat henen gij snelle boden,
tot een volk, dat getrokken is en geplukt,
tot een volk, dat vreeselijk is van dat het was en voortaan;
een volk van regel en regel,
en van vertreding,
welks land de rivieren berooven.
3 Alle gij ingezetenen der wereld
en gij inwoners der aarde,
als men de banier zal oprichten *op* de bergen,
zult gijlieden *het* zien,
en als de bazuin zal blazen,
zult gij *het* hooren.
4 Want alzóó heeft de HEERE tot mij gezegd:
"Ik zal stil zijn,
en zien in Mijne woning,
als de glinsterende hitte op den regen,
als eene wolk des dauws in de hitte des oogstes;
5 want vóór den oogst,
als de uitbotting volkomen is,
en de onrijpe druif rijp wordt *na* den bloesem,
zoo zal Hij de ranken met snoeimessen afsnijden,
en de takken wegdoen
en afkappen;
6 zij zullen te zamen gelaten worden
aan de roofvogels der bergen
en de dieren der aarde,
en de roofvogels zullen daarop overzomereren
en alle dieren der aarde zullen daarop overwinteren.
7 Te dier tijd zal den HEERE der heirscharen een geschenk gebracht worden
van het volk, dat getrokken is en geplukt,

en van het volk dat vreeselijk is van dat het was en voortaan;
een volk van regel *en* regel,
en van vertreding,
welks land de rivieren berooven,
tot de plaats van den Naam des HEEREN der heirscharen, tot den berg Sion.

19

De last van Egypte

1 *De last van Egypte.*

- Zie, de HEERE rijdt op eene snelle wolk,
en Hij zal in Egypte komen,
en de afgoden van Egypte zullen bewogen worden voor Zijn aangezicht,
en het hart der Egyptenaren zal smelten in het binnenste van hen.
- 2 Want Ik zal de Egyptenaren tegen de Egyptenaren verwarren,
dat zij zullen strijden een iegelijk tegen zijnen broeder
en een iegelijk tegen zijnen naaste,
stad tegen stad,
koninkrijk tegen koninkrijk;
- 3 en de geest der Egyptenaren zal uitgeledigd worden in het binnenste van hen,
en hunnen raad zal Ik verslinden;
dan zullen zij hunne afgoden vragen,
en de bezweerders,
en de waarzeggers,
en de duivelskunstenaars;
- 4 en Ik zal de Egyptenaars besluiten in de hand van harde heeren,
en een strenge koning zal over hen heerschen,
spreekt de Heere HEERE der heirscharen.
- 5 En zij zullen de wateren uit de zee doen vergaan,
en de rivier zal vervloeien en verdrogen;
- 6 zij zullen ook de rivieren verre teruggedrijven,
zij zullen ze uithoozen
en de gedamde stroomen opdrogen,
het riet en het schilf zullen verwelken;
- 7 het papiergewas bij de stroomen, aan de oevers der stroomen,
en al het gezaaide aan de stroomen, zal verdrogen,
het zal weggestooten worden
en niet *meer* zijn.
- 8 En de visschers zullen treuren,
en allen, die den angel in de stroomen werpen, zullen rouw maken,
en die het werpnet uitbreiden op de wateren, zullen kwijnen;
- 9 en de werkers in het fijne vlas zullen beschaamd worden,
ook de wevers van de witte stof;
- 10 en zij zullen *met* hunne fundamenten verbrijzeld worden,
allen, die *voor* loon lustige staande wateren maken.
- 11 Gewisselijk de vorsten van Zoan zijn dwazen,
de raad der wijzen,
der raadgevers van Farao,
is onvernunftig geworden;
hoe kunt gijlieden *dan* zeggen tot Farao:
"Ik ben een zoon der wijzen,
een zoon der oude koningen?"
- 12 Waar zijn nu uwe wijzen?
Dat zij u nu te kennen geven
of vernemen, wat de HEERE der heirscharen beraadslaagd heeft tegen Egypte.
- 13 De vorsten van Zoan zijn zot geworden,
de vorsten van Nof zijn bedrogen,

- zij zullen ook Egypte doen dwalen *tot* den uitersten hoek zijner stammen.
- 14 De HEERE heeft een zeer verkeerden geest ingeschonken in het midden van hen,
en zij hebben Egypte doen dwalen in al zijn doen,
gelijk een dronkaard zich om- en om-wentelt in zijn uitpuwsel;
- 15 en daar zal geen werk wezen voor de Egyptenaren,
hetwelk het hoofd of de staart,
de tak of de bies doen moge.
- 16 Te dien dage zullen de Egyptenaars zijn als de vrouwen,
en zij zullen beven en vreezen
vanwege de beweging van de hand des HEEREN der heirscharen,
welken Hij tegen hen bewegen zal;
- 17 en het land Juda zal den Egyptenaren tot een schrik zijn:
zoo wie het vermelden zal,
die zal in zichzelf bevreesd wezen vanwege den raad des HEEREN der heirscharen,
dien Hij tegen hen beraadslaagd heeft.
- 18 Te dien dage zullen er vijf steden in Egypteland zijn,
sprekende de spraak Kanaäns
en zwerende den HEERE der heirscharen:
ééne zal genoemd zijn eene stad der versterking.

Egypte, Assyrië en Israël aanbidden God:

- 19 Te dien dage zal de HEERE een altaar hebben in het midden van Egypteland,
en een opgericht teeken aan deszelfs landpale voor den HEERE;
- 20 en het zal zijn tot een teeken en tot een getuigenis den HEERE der heirscharen in Egypteland,
want zij zullen tot den HEERE roepen vanwege de verdrukters,
en Hij zal hun een Heiland en Meester zenden,
die zal hen verlossen.
- 21 En de HEERE zal den Egyptenaren bekend worden,
en de Egyptenaars zullen den HEERE kennen te dien dage,
en zij zullen *Hem* dienen *met* slachtoffer en spijsoffer,
en zij zullen den HEERE eene gelofte beloven en betalen.
- 22 En de HEERE zal de Egyptenaars dapper slaan,
en genezen;
en zij zullen zich tot den HEERE bekeeren,
en Hij zal Zich van hen verbidden laten
en Hij zal hen genezen.
- 23 Te dien dage zal er een gebaande weg wezen van Egypte naar Assyrië,
dat de Assyriërs in Egypte en de Egyptenaars in Assyrië komen zullen,
en de Egyptenaars zullen met de Assyriërs *den* HEERE dienen.
- 24 Te dien dage zal Israël de derde wezen met de Egyptenaren en met de Assyriërs,
een zegen in het midden van het land;
- 25 want de HEERE der heirscharen zal hen zegenen,
zeggende:
"Gezegend zij Mijn volk de Egyptenaars,
en de Assyriërs het werk Mijner handen,
en Israël Mijn erfdeel."

20

Egypte en Moerenland overwonnen:

- 1 In het jaar toen Tartan naar Asdod kwam,
als Sargon, de koning van Assyrië, hem gezonden had,
toen hij krijg voerde tegen Asdod,
en het innam:
- 2 te dier tijd sprak de HEERE door den dienst van Jesaja,
den zoon van Amoz,
zeggende:
"Ga henen

en ontbind den zak van uwe lendenen,
en doe uwe schoenen van uwe voeten."
En hij deed alzoo,
gaande naakt en barrevoets.
3 Toen zeide de HEERE:
"Gelijk als mijn knecht Jesaja naakt en barrevoets wandelt,
drie jaren,
tot een teeken en wonder over Egypte en over Moorenland,
4 alzóó zal de koning van Assyrië voortdrijven de gevangenen der Egyptenaren en de Mooren,
die weggevoerd zullen worden,
jongen en ouden,
naakt
en barrevoets
en met bloote billen,
den Egyptenaren tot schaamte;
5 en zij zullen verschrikken en beschaamd zijn van de Mooren,
op welke zij zagen,
en van de Egyptenaars, hunnen roem;
6 en de inwoners van dit eiland zullen te dien dage zeggen:
"Zie,
alzóó is het *gegaan* dien op welke wij zagen,
werwaarts wij henenvloden om hulpe,
om gered te worden van het aangezicht des konings van Assyrië:
hoe zullen wij dan ontkomen?"

21

Profetie van Babels ondergang:

1 [De last der woestijn aan de zee.](#)

Gelijk de wervelwinden in het Zuiden daarhenen doorgaan,
zal hij uit de woestijn komen,
uit een vreeselijk land.
2 Een hard gezicht is mij te kennen gegeven:
de trouwelooze handelt trouwelooslijk,
en de verstoorder verstoort;
trek òp o Elam,
beleger ze o Medië!
Ik heb al hare zuchting doen ophouden.
3 Daarom zijn mijne lendenen vol van groote krankheid,
bange weeën hebben mij aangegrepen,
gelijk de bange weeën eener, die baart;
ik krom mij van hooren,
ik word ontsteld van het aanzien;
4 mijn harte dwaalt,
gruwen verschrikt mij,
de schemering, waar ik naar verlangd heb,
stelt Hij mij tot beving.
5 Bereid de tafel,
ziet toe!
gij wachter,
eet,
drinkt;
maakt u òp gij vorsten,
bestrijkt het schild.
6 Want aldus heeft de Heere tot mij gezegd:
"Ga henen,
zet eene wachter,

laat hij aanzeggen wat hij ziet."
7 En hij zag eenen wagen,
een paar ruiters,
een wagen *met* ezels,
een wagen *met* kameelen,
en hij merkte er zeer nauw op,
met groote opmerking.
8 En hij riep:
"Een leeuw!"
Heere, ik sta op den wachttoren geduriglijk bij dag,
en op mijne hoede zet ik mij gansche nachten:
9 en zie nu,
daar komt een wagen *met* mannen *en* een paar ruiters.
Toe antwoordde hij
en zeide:
"Babel is gevallen,
zij is gevallen,
en alle de gesneden beelden harer goden heeft Hij verbroken tegen de aarde."
10 O mijne dorsching en de tarwe mijns dorschvloers,
wat ik gehoord heb van den HEERE der heirscharen, den God Israëls,
dat heb ik ulieden aangezegd.

Over Duma en Arabië:

11 [De last van Duma.](#)

Men roept tot mij uit Seir:
"Wachter, wat is er van den nacht,
wachter, wat is er van den nacht?"
12 De wachter zeide:
"De morgenstond is gekomen, en het is nog nacht;
wilt gijlieden vragen,
vraagt;
keert weder,
komt."

13 [De last tegen Arabië.](#)

In het woud van Arabië zult gijlieden vernachten,
o gij reizende gezelschappen van Dedanieten.
14 Komt den dorstige tegemoet *met* water;
de inwoners des lands van Tema zijn den vluchtende met zijn brood bejegend;
15 want zij vluchten voor de zwaarden,
voor het uitgetrokken zwaard
en voor den gespannen boog
en voor de zwaarte des krijgs.
16 Want alzóó heeft de Heere tot mij gezegd:
"Nog binnen een jaar,
gelijk de jaren eens daglooners zijn,
zoo zal al de heerlijkheid van Kedar ten ondergaan;
17 en het overgebleven getal der schutters,
de helden der Kedarenen,
zullen minder worden,
want de HEERE de God Israëls heeft het gesproken."

22

Profetie over Jeruzalem:

1 [De last van het dal des gezichts.](#)

Wat is u nu,
dat gij altgeder op de daken klimt?
2 Gij die vol van groot gedruisch waart,
gij woelige stad,
gij vroolijk huppelende stad,
uwe verslagenen zijn niet verslagen met het zwaard
noch gestorven in den strijd:
3 alle uwe oversten zijn te zamen weggevlucht,
zij zijn van de schutters gebonden;
allen die in u gevonden zijn,
zijn te zamen gebonden,
zij zijn van verre gevloten.
4 Daarom zeg ik:
"Wendt het gezicht van mij af,
laat mij bitterlijk weenen,
dringt niet aan om mij te troosten over de versterking der dochter mijns volks;
5 want het is een dag van beroering
en van vertreding
en van verwarring van den Heere,
den HEERE der heirscharen,
in het dal des gezichts,
een dag van ontmuring des muurs
en van geschreeuw naar het gebergte toe.
6 Want Elam heeft den pijlkoker genomen,
de man is op den wagen,
daar zijn ruiters;
en Kir ontbloot het schild;
7 en het zal geschieden,
dat uwe uitgelezen dalen vol wagenen zullen zijn,
en dat de ruiters zich gewisselijk zullen zetten tegen de poort,
8 en hij zal het bedeksel van Juda ontdekken;
en te dien dage zult gij zien naar de wapenen in het huis des wouds,
9 en gijlieden zult bezien de reten der stad Davids,
omdat zij vele zijn,
en gij zult de wateren des ondersten vijvers vergaderen,
10 gij zult ook de huizen Jeruzalems tellen,
en gij zult huizen afbreken om de muren te bevestigen,
11 ook zult gij eene gracht maken tusschen beide de muren,
voor de wateren des ouden vijvers;
maar gij zult niet opwaarts zien op Dien,
Die zulks gedaan heeft,
noch aanmerken Dien,
Die dat van verre *tijden* geformeerd heeft.
12 En te dien dage zal de Heere, de HEERE der heirscharen, roepen
tot geweën,
en tot rouwklage,
en tot kaalheid,
en tot omgording des zaks;
13 maar zie,
daar is de vreugde en blijdschap
met runderen te dooden
en schapen te kelen,
vleesch te eten
en wijn te drinken, *en te zeggen*:
"Laat ons eten
en drinken,
want morgen zullen wij sterven."

14 Maar de HEERE der heirscharen heeft Zich voor mijne oogen geopenbaard, *zeggende*:
"Indien ulieden deze ongerechtigheid verzoend wordt,
totdat gij sterft!"
zegt de Heere, de HEERE der heirscharen.

Profetie over Sebna en Eljakim:

15 Alzóó zegt de Heere, de HEERE der heirscharen:
"Ga henen,
ga in tot dien schatmeester,
tot Sebna den hofmeester *en spreekt*:

16 'Wat hebt gij hier
of wien hebt gij hier,
dat gij u hier een graf uitgehouwen hebt
als die zijn graf in de hoogte uithouwt,
die eene woning voor zich op een rotssteen laat afteekenen?

17 Zie,
de HEERE zal u wegwerpen met eene mannelijke wegwerping,
en Hij zal u ganschelijk overdekken;

18 Hij zal u gewisselijk voortrollen gelijk men eenen bal rolt,
in een land wijd van omvang;
aldaar zult gij sterven
en aldaar zullen uwe heerlijke wagenen zijn,
o gij schandvlek van het huis uws heeren.

19 En Ik zal u afstooten van uwen staat,
en van uwen stand zal Hij u verstoren.

20 En het zal te dien dage geschieden,
dat Ik Mijnen knecht Eljakim,
den zoon van Hilkia,
roepen zal;

21 en Ik zal hem met uwen rok bekleeden
en Ik zal hem met uwen gordel sterken,
en uwe heerschappij zal Ik in zijne hand geven,
en hij zal den inwoneren te Jeruzalem en den huize Juda tot een vader zijn;

22 en Ik zal den sleutel van het huis Davids op zijnen schouder leggen,
en hij zal opendoen
en niemand zal sluiten,
en hij zal sluiten
en niemand zal opendoen.

23 En Ik zal hem *als* eenen nagel inslaan in eene vaste plaats,
en hij zal wezen tot eenen stoel der eere den huize zijns vaders,

24 en men zal aan hem hangen alle heerlijkheid van het huis zijns vaders,
der uitspruitsels en der afkomelingen,
ook alle kleine vaten,
van de vaten der bekers af,
zelfs tot alle de vaten der flesschen.

25 Te dien dage,"
spreekt de HEERE der heirscharen,
"zal die nagel, die aan eene vaste plaats gestoken was,
weggenomen worden,
en hij zal afgehouden worden,
en hij zal vallen,
en de last, die daaraan is zal afgesneden worden;
want de HEERE heeft het gesproken."

23

Profetie van den ondergang van Tyrus en van haar herstel:

1 [De last van Tyrus.](#)

Huilt gij schepen van Tarsis,
want zij is verwoest,
dat er geen huis meer is,
dat niemand daar meer ingaat;
uit het land der Kittieten is het aan hen openbaar geworden.

2 Zwijgt gij inwoners des eilands,
gij die de kooplieden van Sidon over zee varende vervulden,
3 en wiens inkomst was het zaad van Sihor over de groote wateren,
de oogst der rivier;
en zij was de markt der heidenen.

4 Word beschaamd o Sidon,
want de zee spreekt,
ja, de sterkte der zee, zeggende:
"Ik heb geen barensood gehad,
ik heb ook niet gebaar,
en ik heb geen jongelingen groot gemaakt
en geen jonge dochters opgebracht."

5 Gelijk geweest is de tijding van Egypte,
zal men ook in weedom zijn als men van Tyrus hooren zal.

6 Vaart over naar Tarsis,
huilt gij inwoners des eilands.

7 Is dit uwe vroolijk huppelende *stad*,
welker oudheid *wel* van oude dagen af is,
maar hare eigene voeten zullen haar verre wegdragen,
om in vreemdelingschap te verkeerem.

8 Wie heeft dit beraadslaagd over Tyrus,
die kronende *stad*,
welker kooplieden vorsten zijn,
welker handelaars de heerlijksten in den lande zijn?

9 De HEERE der heirscharen heeft het beraadslaagd,
opdat Hij ontheilige de hoovaardij van alle sieraad,
om alle de heerlijksten der aarde verachtelijk te maken.

10 Ga dóór *naar* uw land als eene rivier,
gij dochter van Tarsis,
daar is geen gordel meer.

11 Hij heeft Zijne hand uitgestrekt over de zee,
Hij heeft de koninkrijken beroerd;
de HEERE heeft bevel gegeven tegen Kanaän om hare sterkten te verdelgen;
12 en Hij heeft gezegd:
"Gij zult niet meer vroolijk huppelen,
o gij verdrukte maagd,
gij dochter Sidons.
Naar de Kittieten toe,
maak u op,
vaar over:
ook zult gij aldaar geen rust hebben."

13 Zie,
het land der Chaldeën:
dit volk was er niet:
Assur heeft het gefundeerd voor degenen,
die in de wildernissen woonden;
zij richtten hunne sterkten op
en bouwden hunne paleizen,
maar Hij heeft het tot eenen vervallen hoop gesteld.

14 Huilt, gij schepen van Tarsis,
want ulieder sterkte is verwoest.

15 En het zal geschieden te dien dage,

- dat Tyrus zal vergeten worden zeventig jaren,
gelijk eens konings dagen;
maar ten einde van zeventig jaar zal in Tyrus als een hoerenlied zijn:
- 16 "Neem de harp,
ga in de stad rondom, gij vergeten hoer;
speel wèl,
zing vele liedekens,
opdat er aan u gedacht worde."
- 17 Want het zal geschieden ten einde van zeventig jaar,
dat de HEERE Tyrus zal bezoeken,
en dat zij wederkeeren zal tot haar hoerenloon,
en zij zal hoererij bedrijven met alle koninkrijken der aarde,
die op den aardbodem zijn.
- 18 En haar koophandel en haar hoerenloon zal den HEERE heilig zijn,
het zal niet ten schat vergaderd
noch opgesloten worden;
maar haar koophandel zal wezen voor degenen,
die voor den HEERE wonen,
opdat zij eten tot verzadiging
en dat zij duurzaam deksel hebben.

24

Het gericht over de aarde:

- 1 Zie,
de HEERE maakt het land ledig
en Hij maakt het woest,
en Hij keert zijne gestaltenis òm
en Hij verstroot zijne inwoners;
- 2 en gelijk het volk,
alzóó zal de Priester wezen;
gelijk de knecht,
alzóó zijn heer;
gelijk de dienstmaagd,
alzóó hare vrouw;
gelijk de kooper
alzóó de verkooper;
gelijk de leener,
alzóó de ontleener;
gelijk de woekeraar,
alzóó die van wien hij woeker ontvangt;
- 3 dat land zal ganschelijk ledig gemaakt worden,
en het zal ganschelijk beroofd worden;
want de HEERE heeft dit woord gesproken.
- 4 Het land treurt,
het verwelkt;
het aardrijk kwijnt,
het verwelkt;
de hoogsten van het volk des lands kwijnen;
want het land is bevlekt vanwege zijne inwoners,
want zij overtreden de wetten,
zij veranderen de inzetting,
zij vernietigen het eeuwige verbond:
- 6 daarom verteert de vloek het land,
en die daarin wonen,
zullen verwoest worden;
daarom zullen de inwoners des lands verbrand worden,
en daar zullen weinig menschen overblijven.

7 De most treurt,
de wijnstok kwijnt,
allen die blijhartig waren, zuchten;
8 de vreugde der trommelen rust,
het geluid der vroolijk huppelenden houdt op,
en vreugde der harp rust;
9 zij zullen geenen wijn drinken met gezang,
de sterke drank zal bitter zijn dengenen die hem drinken;
10 de woeste stad is verbroken,
alle de huizen staan gesloten,
dat er niemand inkomen kan;
11 daar is een klagelijk geroep op de straten om des wijns wil,
alle blijdschap is verduisterd,
de vreugde des lands is heengevaren;
12 verwoesting is in de stad overgebleven,
en met gekraak wordt de poort in stukken gebroken.
13 Want in het binnenste van het land,
in het midden dezer volkeren,
zal het alzóó wezen gelijk de afschudding des olijfsbooms,
gelijk de nalezingen wanneer de wijnoogst geëindigd is.
14 Die zullen hunne stem opheffen,
zij zullen vroolijk zingen,
vanwege de heerlijkheid des HEEREN zullen zij juichen van de zee af.
15 Daarom eert den HEERE in de valleien,
in de eilanden der zee den Naam des HEEREN des Gods Israëls.
16 Van het uiterste der aarde hooren wij psalmen,
tot verheerlijking des Rechtvaardigen.
Doch *nu* zeg ik:
"Ik word mager,
ik word mager,
wee mij:
de trouwelozen handelen trouwelooslijk,
en met trouweloosheid handelen de trouwelozen trouwelooslijk."
17 De vreeze
en de kuil
en de strik over u, o inwoners des lands!
18 En het zal geschieden,
zoo wie voor de stem der vreeze vlieden zal,
die zal in den kuil vallen;
en die uit den kuil opklimt,
die zal in den strik gevangen worden;
want de sluizen in de hoogte zijn opengedaan,
en de fundamenten der aarde zullen beven;
19 de aarde zal ganschelijk verbroken worden,
de aarde zal ganschelijk vanééngescheurd worden,
de aarde zal ganschelijk bewogen worden,
20 de aarde zal ganschelijk waggelen gelijk een dronkaard,
en zij zal heen en weder bewogen worden gelijk eene nachthut,
en hare overtreding zal zwaar op haar zijn,
en zij zal vallen
en niet weder opstaan.
21 En het zal geschieden te dien dage,
dat de HEERE bezoeking doen zal over de heirscharen des hoogen in de hoogte,
en over de koningen des aardbodems op den aardbodem;
22 en zij zullen samenvergaderd worden *gelijk* de gevangenen in eenen put,
en zij zullen besloten worden in eene gevangenis,
maar na vele dagen *weder* bezocht worden:
23 en de maan zal schaamrood worden

en de zon zal beschaamd worden,
als de HEERE der heirscharen op den berg Sion regeeren zal
en te Jeruzalem,
en voor Zijne oudsten zal heerlijkheid zijn.

25

Loflied:

- 1 HEERE, Gij zijt mijn God,
U zal ik verhoogen,
Uwen Naam zal ik loven,
want Gij hebt wonder gedaan,
Uwe raadslagen van verre zijn waarheid *en* vastheid;
- 2 want Gij hebt van de stad een steenhoop gemaakt
de vaste stad tot een vervallen hoop,
het paleis der vreemdelingen,
dat het geen stad meer is,
in eeuwigheid zal zij niet herbouwd worden.
- 3 Daarom zal U een machtig volk eeren,
de stad der tyrannieke volkeren zal U vreezen;
- 4 want Gij zijt den arme eene sterkte geweest,
eene sterkte den nooddruftige als het hem bang was,
eene toevlucht tegen den vloed,
eene schaduw tegen de hitte:
want het blazen der tyrannen is als een vloed *tegen* eenen wand.
- 5 Gelijk de hitte in eene dorre plaats,
zult Gij de onstuimigheid der vreemdelingen nederdrukken;
gelijk de hitte door de schaduw eener dikke wolk,
zal het gezang der tyrannen vernederd worden.

Het heil op Sion:

- 6 En de HEERE der heirscharen zal op dezen berg allen volken een vetten maaltijd maken,
een maaltijd van reinen wijn,
van vet vol merg,
van reine wijnen,
die gezuiverd zijn;
- 7 en Hij zal op dezen berg verslinden het omwindsel des aangezichts,
waarmede alle volken omwonden zijn,
en het bedeksel, waarmede alle natiën bedekt zijn;
- 8 Hij zal den dood verslinden tot overwinning,
en de Heere HEERE zal de tranen van alle aangezichten afwisschen,
en Hij zal de smaadheid Zijns volks van de gansche aarde wegnemen;
want de HEERE heeft het gesproken.
- 9 En men zal te dien dage zeggen:
"Zie,
Deze is onze God,
wij hebben Hem verwacht,
en Hij zal ons zalig maken;
Deze is de HEERE,
wij hebben Hem verwacht,
wij zullen ons verheugen en verblijden in Zijne zaligheid."
- 10 Want de hand des HEEREN zal op dezen berg rusten,
maar Moab zal onder hem gedorscht worden,
gelijk stroo gedorscht wordt tot mest.
- 11 En Hij zal Zijne handen uitbreiden in het midden van hen,
gelijk als een zwemmer *die* uitbreidt om te zwemmen,
en Hij zal hunnen hoogmoed vernederen,
met de lagen hunner handen.

- 12 En Hij zal de hooge vesten uwer muren buigen,
vernederen,
ja, Hij zal ze ter aarde tot het stof toe doen reiken.

26

Danklied der verlostten:

- 1 Te dien dage zal dit lied gezongen worden in het land Juda:
"Wij hebben eene sterke stad,
God stelt heil tot muren en voorschansen;
2 doet de poorten open,
dat het rechtvaardige volk daar inga,
hetwelk de getrouweden bewaart.
3 Het is een bevestigd voornemen:
Gij zult allerlei vrede bewaren,
want men heeft op u vertrouwd.
4 Vertrouwt op den HEERE tot in eeuwigheid,
want in den Heere HEERE is een eeuwige Rotssteen;
5 want Hij buigt de hoog gezetene neder,
de verhevene stad, Hij vernedert ze,
Hij vernedert ze tot de aarde toe,
Hij doet ze tot aan het stof reiken,
6 de voet zal ze vertreden,
de voeten des ellendigen,
de treden der armen.
7 Het pad des rechtvaardigen is geheel effen,
den gang des rechtvaardigen weegt Gij recht.
8 Wij hebben ook in den weg Uwer gericht U, o HEERE, verwacht,
tot Uwen Naam en tot Uwer gedachtenis is de begeerte *onzer* ziel.
9 *Met* mijne ziel heb ik U begeerd in den nacht,
ook zal ik *met* mijnen geest,
die in het binnenste van mij is,
U vroeg zoeken;
want wanneer Uwe gericht op de aarde zijn,
zoo leeren de inwoners der wereld gerechtigheid.
10 Wordt den goddelooze genade bewezen,
hij leert *evenwel* geene gerechtigheid,
hij drijft onrecht in een gansch richtig land,
en hij ziet de hoogheid des HEEREN niet aan.
11 HEERE, is Uwe hand verhoogd,
zij zien het niet;
maar zij zullen het zien en beschaamd worden,
vanwege den ijver *over* Uw volk,
ook zal het vuur Uwe wederpartijders verteren,
12 HEERE, Gij zult ons vrede bestellen,
want Gij hebt ons ook alle onze zaken uitgericht.
13 HEERE onze God,
andere heeren behalve Gij hebben over ons geheerscht;
doch door U alleen gedenken wij Uwen Naam.
14 Dood zijnde zullen zij niet *weder* leven,
overleden zijnde zullen zij niet opstaan;
daarom hebt Gij ze bezocht
en hebt ze verdelgd,
en Gij hebt al hunne gedachtenis doen vergaan.
15 Gij, o HEERE, hadt dit volk vermeerderd,
Gij hadt dit volk vermeerderd,
Gij waart verheerlijkt geworden:
maar Gij hebt ze *in* alle de einden des aardrijks verre weggedaan.

- 16 HEERE, in benauwdheid hebben zij U bezocht,
zij hebben *hun* stil gebed uitgestort als Uwe tuchtiging over hen was.
- 17 Gelijk eene bevruchte vrouw,
als zij nadert tot het baren,
smarten heeft
en schreeuwt in hare weeën,
alzoo zijn wij geweest, o HEERE,
vanwege Uw aangezicht:
- 18 wij waren bevrucht,
wij hadden de smarten,
maar wij hebben *niets* dan wind gebaard;
wij deden het land geene behoudenis aan,
en de inwoners der wereld vielen niet neder.
- 19 Uwe dooden zullen leven,
ook mijn dood lichaam,
zij zullen opstaan;
waakt op
en juicht,
gij die in het stof woont,
want uw dauw zal zijn *als* een dauw der moeskruiden,
en het land zal de overledenen uitwerpen."

Het wereldgericht:

- 20 Ga henen mijn volk,
ga in uwe binnenste kamers,
en sluit uwe deuren achter u toe;
verbergt u als een kleinen oogenblik,
totdat de gramschap overga.
- 21 Want zie,
de HEERE zal uit Zijne plaats uitgaan
om de ongerechtigheid van de inwoners der aarde over hen te bezoeken,
en de aarde zal haar bloed ontdekken
en zal hare doodgeslagenen niet langer bedekt houden.

27

- 1 Te dien dage zal de HEERE met Zijn hard en groot en sterk zwaard bezoeken
den leviathan,
de langwemelende slang,
ja, den leviathan,
de krommende kronkelende slang,
en Hij zal den draak, die in de zee is, dooden.
- 2 Te dien dage zal er een wijngaard van rooden wijn zijn;
zingt van denzelven bij beurte.
- 3 Ik de HEERE behoed dien,
alle oogenblik zal Ik hem bevochtigen;
opdat de *vijand* hem niet bezoeke,
zal Ik hem bewaren nacht en dag.
- 4 Grimmigheid is bij Mij niet;
wie zoude Mij *als* een doorn *en* distel in oorlog stellen,
dat Ik op hem zoude aanvallen
en hem te gelijk verbranden zoude?
- 5 Of hij moest Mijne sterkte aangrijpen,
hij zal vrede met Mij maken,
vrede zal hij met Mij maken.

Israël getuchtigd en hersteld:

- 6 In het toekomstige zal Jakob wortelen schieten.

- Israël zal bloeien en groeien,
en zij zullen de wereld met inkomsten vervullen.
- 7 Heeft Hij hem geslagen gelijk Hij dien geslagen heeft, die hem sloeg?
Is hij gedood gelijk zijne gedooden gedood zijn geworden?
- 8 Met mate hebt Gij met hem getwist,
wanneer Gij hem wegstiet;
als Hij *hem* wegnam door Zijnen harden wind,
in den dag des oostenwinds.
- 9 Daarom zal daardoor de ongerechtigheid Jakobs verzoend worden,
en dit is de gansche vrucht,
dat Hij deszelfs zonde zal wegdoen,
wanneer Hij alle de steenen des altaars maken zal als verstrooide kalksteen,
de bosschen en de zonnebeelden zullen niet bestaan.
- 10 Want de vaste stad zal eenzaam,
de woonstede zal verstooten en verlaten worden gelijk eene woestijn;
daar zullen de kalveren weiden,
en daar zullen zij nederliggen
en zullen hare takken verslinden.
- 11 Als hare takken verdord zullen zijn,
zullen zij afgebroken worden,
en de vrouwen komende zullen ze aansteken;
want het is geen volk van eenig verstand,
daarom zal Hij, Die het gemaakt heeft, zich over hetzelve niet ontfermen,
en Die het geformeerd heeft, zal aan hetzelve geen genade bewijzen.
- 12 En het zal te dien dage geschieden,
dat de HEERE dorschen zal van den stroom der rivier af tot aan de rivier van Egypte,
doch gijlieden zult opgelezen worden,
één voor één, o gij kinderen Israëls.
- 13 En het zal te dien dage geschieden,
dat er met eene groote bazuin geblazen zal worden;
dan zullen die komen, die in het land Assur verloren zijn,
en de weggedrevenen in het land van Egypte,
en zij zullen den HEERE aanbidden op den heiligen berg te Jeruzalem.

28

Profetie tegen Efraïm:

- 1 Wee der hoovaardige kroon der dronkenen van Efraïm,
welks heerlijke sieraad is eene afvallende bloem,
die daar is op het hoofd der zeer vette vallei;
der geslagenen van den wijn:
- 2 zie,
de HEERE heeft eenen sterke en machtige,
daar is gelijk een hagelvloed,
eene poort des verderfs;
gelijk een vloed der sterke wateren,
die overvloeien,
zal Hij ze ter aarde nederwerpen met de hand;
- 3 de hoovaardige kronen der dronkenen van Efraïm zullen met voeten vertreden worden,
4 en de afvallende bloem zijns heerlijken sieraads,
die op het hoofd der zeer vette vallei is,
zal zijn gelijk eene vroegrijpe vrucht vóór den zomer,
welke, wanneer iemand ze ziet, terwijl zij nog in zijne hand is, slokt hij ze op.
- 5 Te dien dage zal de HEERE der heirscharen tot eene heerlijke kroon
en tot een sierlijken krans zijn den overgeblevenen Zijns volks,
- 6 en tot eenen geest des oordeels,
dien, die ten oordeel zit,
en tot eene sterkte dengenen,

die den strijd afkeeren tot den poort toe.

Jeruzalems spotters met het oordeel bedreigd:

- 7 En ook dwalen dezen van den wijn
en zij dolen van den sterken drank,
de priester en de profeet dwalen van den sterken drank,
zij zijn verslonden van den wijn,
zij dolen van sterken drank,
zij dwalen in het gezicht,
zij waggelen in het gericht;
- 8 want alle tafelen zijn vol uitpuwsel *en* drek,
zoodat er geen plaats *schoon* is.
- 9 Wien zoude Hij *dan* de kennis leeren,
en wien zoude Hij het gehoorde te verstaan geven?
Den gespeenden van de melk,
den afgetrokkenenen van de borsten?
- 10 Want het is gebod op gebod,
gebod op gebod,
regel op regel,
regel op regel,
hier een weinig,
dáár een weinig.
- 11 Daarom zal Hij door belachelijke lippen
en door eene andere tong tot dit volk spreken,
- 12 tot hetwelk Hij gezegd heeft:
"Dit is de rust,
geeft den moede rust,
en dit is de verkwikking";
doch zij hebben niet willen hooren.
- 13 Zoo zal hun het Woord des HEEREN zijn gebod op gebod,
gebod op gebod,
regel op regel,
regel op regel,
hier een weinig,
dáár een weinig;
opdat zij henengaan
en achterwaarts vallen,
en verbroken
en verstrikt
en gevangen worden.
- 14 Daarom hoort des HEEREN Woord gij bespotters,
gij heerschters over dit volk,
dat te Jeruzalem is.
- 15 Omdat gijlieden zegt:
"Wij hebben een verbond met den dood gemaakt,
en met de hel hebben wij een voorzichtig verdrag gemaakt:
wanneer de overvloeiende geesel doortrekken zal,
zal hij tot ons niet komen,
want wij hebben de leugen ons tot eene toevlucht gesteld,
en onder de valsheid hebben wij ons verborgen":
- 16 — daarom alzóó zegt de Heere HEERE:
"Zie,
Ik leg een grondsteen in Sion,
eenen beproefden steen,
eenen kostelijken hoeksteen,
die wel vast gegrondvest is:
wie gelooft,
die zal niet haasten;

17 en Ik zal het gericht stellen naar het richtsnoer,
en de gerechtigheid naar het paslood;
en de hagel zal de toevlucht der leugen wegvagen,
en de wateren zullen de schuilplaats overloopen;
18 en ulieder verbond met den dood zal te niet worden,
en uw voorzichtig verdrag met de hel zal niet bestaan:
wanneer de overvloeiende geesel doortrekken zal,
dan zult gijlieden van denzelfen vertreden worden,
19 van den tijd af als hij doortrekt,
zal hij ulieden wegnemen,
want allen morgen zal hij doortrekken,
bij dage en bij nachte,
en het zal geschieden dat het gerucht te verstaan enkel beroering wezen zal;
20 want het bed zal korter zijn dan dat men zich daarop uitstrekken kunne,
en het deksel te smal wezen, als men zich *daaronder* voegt.
21 Want de HEERE zal Zich opmaken gelijk op den berg Perazim,
Hij zal beroerd zijn gelijk *in* het dal Gibeons,
om Zijn werk te doen
– Zijn werk zal vreemd zijn,
en om Zijne daad te doen;
Zijne daad zal vreemd zijn.
22 Nu dan,
drijft den spot niet,
opdat uwe banden niet vaster gemaakt worden;
want ik heb van den Heere HEERE der heirscharen gehoord eene verdelging,
ja, eene, die vast besloten is over het gansche land."

De gelijkenis van den landman:

23 Neemt ter oore
en hoort mijne stem,
merkt òp
en hoort mijne rede:
24 Ploegt de ploeger den geheelen dag om te zaaïen?
Opent
en egt hij zijn land *den geheelen dag?*
25 Is het niet alzoo?
Wanneer hij het bovenste van hetzelfde effen gemaakt heeft,
dan strooit hij wikken
en spreidt komijn,
of hij werpt er van de beste tarwe in,
of uitgelezen gerst of spelt,
elk aan zijne plaats.
26 En zijn God onderricht hem van de wijze,
Hij leert hem.
27 Want men dorscht de wikken niet met den dorschwagen,
en men laat het wagenrad niet rondom over den komijn gaan;
maar de wikken slaat men uit met eenen staf
en den komijn met eenen stok.
28 Het broodkoren moet verbrijzeld worden,
maar hij dorscht het niet gestadig dorschende,
en hij breekt *het niet met* het wiel zijns wagens,
en hij verbrijzelt het niet met zijne paarden.
29 Zulks komt óók voort van den HEERE der heirscharen;
Hij is wonderlijk van raad,
Hij is groot van daad.

29

Jeruzalem benauwd en gered:

- 1 Wee Ariël, Ariël, de stad *waarin* David gelegerd heeft;
doet jaar tot jaar,
laat ze feestofferen slachten:
- 2 evenwel zal Ik Ariël beangstigen;
en daar zal treuring en droefheid wezen,
en *die stad* zal Mij gelijk Ariël zijn.
- 3 Want Ik zal een leger in het rond om u slaan,
en Ik zal u belegeren met bolwerken,
en Ik zal vestingen tegen u opwerpen.
- 4 Dan zult gij vernederd worden,
gij zult uit de aarde spreken,
en uwe spraak zal uit het stof zachtkens voortkomen,
en uwe stem zal zijn uit de aarde als eens tovenaars,
en uwe spraak zal uit het stof piepen.
- 5 En de menigte uwer vreemde *soldaten* zal zijn gelijk dun stof,
en de menigte der tyrannen als voorbijvliegend kaf,
en het zal in een oogenblik haastiglijk geschieden.
- 6 Gij zult van den HEERE der heirscharen bezocht worden met donder
en met aardbeving
en groot geluid,
met wervelwind
en onweder
en de vlam eens verterenden vuurs;
- 7 en gelijk de droom van een nachtgezicht is,
alzóó zal de veelheid aller heidenen zijn,
die tegen Ariël strijden zullen,
zelfs allen die tegen haar en hare vestingen strijden
en haar beangstigen zullen.
- 8 Het zal *alzóó* zijn gelijk wanneer een hongerige droomt:
 en zie,
 hij eet,
maar als hij ontwaakt,
zoo is zijne ziel ledig;
of gelijk als wanneer een dorstige droomt,
 en zie,
 hij drinkt;
maar als hij ontwaakt,
zie,
zoo is hij nog mat
en zijne ziele is begeerig;
alzóó zal de menigte aller heidenen zijn,
die tegen den berg Sion krijgen.
- 9 Zij vertoeven, daarom verwondert u;
zij zijn vroolijk, derhalve roept gijlieden;
zij zijn dronken, maar niet van wijn;
zij waggelen, maar niet van sterken drank.
- 10 Want de HEERE heeft over ulieden uitgegoten eenen geest des diepen slaaps,
en Hij heeft uwe oogen toegesloten;
de profeten en uwe hoofden *en* de zieners heeft Hij verblind.
- 11 Daarom is ulieden alle gezicht geworden als de woorden eens verzegelden boeks,
hetwelk men geeft aan een die lezen kan,
zeggende:
"Lees toch dit",
en hij zegt:
"Ik kan niet,

- want het is verzegeld";
12 of men geeft het boek aan een die niet lezen kan,
zeggende:
"Lees toch dit",
en hij zegt:
"Ik kan niet lezen."
13 Want de HEERE heeft gezegd:
"Daarom dat dit volk *tot Mij* nadert met zijnen mond,
en zij Mij met hunne lippen eeren,
doch hun hart verre van Mij doen,
en hunne vreeze, *waarmede zij Mij vreezen*, menschengeboden zijn,
die hun geleerd zijn:
14 daarom zie,
Ik zal voortaan wonderlijk handelen met dit volk,
wonderlijk en wonderbaarlijk;
want de wijsheid zijner wijzen zal vergaan,
en het verstand zijner verstandigen zal zich verbergen."
15 Wee dengenen, die zich diep versteken willen voor den HEERE,
hunnen raad verbergende;
en welker werken in duisterheid geschieden,
en zij zeggen:
"Wie ziet ons
en wie kent ons?"
16 Ulieder omkeeren is alsof de pottenbakker geacht werd als leem,
dat het maaxsel zeide van zijnen maker:
"Hij heeft mij niet gemaakt",
en het geformeerde vat van zijnen pottenbakker zeide:
"Hij verstaat het niet."
17 Is het niet nog om een klein weinig,
dat de Libanon in een vruchtbaar veld zal veranderd worden,
en het vruchtbare veld als een woud geacht zal worden?
18 En te dien dage zullen de dooven hooren de woorden des boeks,
en de oogden der blinden, zijnde uit de donkerheid en uit de duisternis, zullen zien,
19 en de zachtmoedigen zullen vreugd op vreugd hebben in den HEERE,
en de behoefligen onder de menschen zullen zich in den Heilige Israëls verheugen:
20 wanneer de tyran een einde zal hebben,
en het met den bespotter uit zal zijn,
en allen, die tot ongerechtigheid waken, uitgeroeid zullen zijn,
21 die eenen mensch schuldig verklaren om een woord,
en leggen dien strikken, die *hen* bestraft in de poort,
en die den rechtvaardige verdrijven in het woeste.
22 Daarom zegt de HEERE, die Abraham verlost heeft, tot het huis Jakobs alzóó:
"Jakob zal nu niet *meer* beschaamd worden,
en nu zal zijn aangezicht niet *meer* bleek worden;
23 want als hij zijne kinderen, het werk Mijner handen, zien zal in het midden van hem,
zullen zij Mijnen Naam heiligen,
en zij zullen den Heilige Jakobs heiligen
en den God Israëls vreezen;
24 en die dwalende van geest zijn,
zullen tot verstand komen,
en de murmureerders zullen de leering aannemen."

30

Het ongelovige hulpzoeken bestraft:

- 1 "Wee den kinderen, die afvallen,"
spreekt de HEERE,
"om eenen raadslag te maken,

maar niet uit Mij,
en om *zich* eene bedekking te bedekken,
maar niet *uit* Mijnen geest,
om zonde tot zonde te doen;
2 die gaan om af te trekken in Egypte,
en vragen Mijnen mond niet;
om zich te sterken met de macht van Farao,
en om hunne toevlucht te nemen onder de schaduw van Egypte.
3 Want de sterkte van Farao zal ulieden tot schaamte zijn,
en die toevlucht onder de schaduw van Egypte tot schande.
4 Wanneer zijne vorsten zullen geweest zijn te Zoan,
en zijne gezanten zullen gekomen zijn tot nabij Hanes:
5 Hij zal ze allen beschaamd maken door een volk,
dat hun geen nut kan doen,
en niet tot hulp noch tot voordeel,
maar tot schande en ook tot smaadheid zijn zal."

6 [De last der beesten van het Zuiden.](#)

Naar het land des angstes en der benauwdheid,
van waar de sterke leeuw en de oude leeuw is,
de basilisk en de vurige vliegende draak,
zullen zij hunne goederen voeren op den rug der veulens,
en hunne schatten op de bulten der kameelen tot het volk,
dat hun geen nut zal doen.
7 Want Egypte zal ijdellijk en tevergeefs helpen;
daarom heb ik hierover geroepen:
"Stilzitten zal hunne sterkte zijn."
8 Nu *dan*, ga henen,
schrijf voor hen op eene tafel
en teeken het in een boek,
opdat het blijve tot den laatsten dag,
voor altoos tot in eeuwigheid.
9 Want het is een wederspanning volk,
het zijn leugenachtige kinderen,
kinderen, die des HEEREN wet niet hooren willen,
10 die daar zeggen tot de zieners:
"Ziet niet",
en tot de schouwers:
"Schouwt ons niet wat recht is,
spreekt tot ons zachte dingen,
schouwt onze bedriegerijen;
11 wijkt af van den weg,
maakt u van de baan,
laat de Heilige Israëls van ons ophouden."
12 Daarom zóó zegt de Heilige Israëls:
"Omdat gijlieden dit woord verwerpt,
en vertrouwt op onderdrukking en verkeerdheid,
en steunt daarop:
13 daarom zal ulieden deze misdaad zijn gelijk eene vallende scheur uitwaarts gebogen
in eenen hoogen muur,
welks breuk haastiglijk in een oogenblik komen zal.
14 Ja, Hij zal ze verbreken gelijk eene pottbakkerskruik verbroken wordt,
in het brijzelen zal Hij niet verschoonen:
alzoó dat van hare verbrijzeling niet eene scherf zal gevonden worden
om vuur uit den haard te nemen,
of om water te scheppen uit eene gracht.
15 Want alzóó zegt de Heere HEERE, de Heilige Israëls:

- "Door wederkeering en rust zoudt gijlieden behouden worden,
in stilheid en in vertrouwen zoude uwe sterkte zijn;
doch gij hebt niet gewild,
en gij zegt:
- 16 'Neen, maar op paarden zullen wij vlieden':
– daarom zult gij vlieden; en:
'Op snelle *paarden* zullen wij rijden':
– daarom zullen uwe vervolgers *óók* snel zijn;
- 17 éénderduizend van het schelden eens éénigen,
van het schelden van vijf zult gij *allen* vlieden,
totdat gij overgelaten wordt gelijk een mast op den top van eenen berg,
en als eene banier op eenen heuvel."
- 18 En daarom zal de HEERE wachten,
opdat Hij u genadig zij,
en daarom zal Hij verhoogd worden,
opdat Hij Zich over ulieden ontferme,
want de HEERE is een God des gericht:
welgelukzalig zijn die allen, die Hem verwachten.
- 19 Want het volk zal in Sion wonen,
te Jeruzalem:
gij zult ganschelijk niet weenen,
gewisselijk zal Hij u genadig zijn op de stem uws geroeps:
zoo haast als Hij die hooren zal,
zal Hij u antwoorden.
- 20 De Heere zal ulieden *wel* brood der benauwdheid en wateren der verdrukking geven,
maar uwe leeraars zullen niet meer als met vleugelen wegvliegen,
maar uwe oogen zullen uwe leeraars zien;
- 21 en uwe ooren zullen hooren het woord *desgenen die* achter u is,
zeggende:
"Dit is de weg,
wandelt in denzelven",
als gij zoudt afwijken ter rechter- of ter linker-hand.
- 22 En gijlieden zult voor onrein houden het bedeksel uwer zilveren gesneden beelden,
en het overtreksel uwer gouden gegoten beelden;
gij zult ze wegwerpen gelijk een maanstondig kleed,
en tot elk daarvan zeggen:
"Henen uit!"
- 23 Dan zal Hij uw zaad, waarmede gij het land bezaaid hebt, regen geven,
en brood van des lands inkomen,
en hetzelfde zal vet en voedzaam zijn;
uw vee zal te dien dage *in* eene wijde landouw weiden,
- 24 en de ossen en ezelveulens, die het land bouwen, zullen zuiver voeder eten,
hetwelk verschud is met de werpschoffel en met de wan;
- 25 en daar zullen op allen hoogen berg
en op allen verheven heuvel beekjes *en* watervlieten zijn,
in den dag der groote slachting,
wanneer de torens vallen zullen.
- 26 En het licht der maan zal zijn als het licht der zon,
en het licht der zon zal zevenvoudig zijn als het licht van zeven dagen,
ten dage als de HEERE de breuk Zijns volks zal verbinden,
en de wond waarmede het geslagen is, genezen.
- 27 Zie,
de Naam des HEEREN komt van verre,
Zijn toorn brandt
en de last is zwaar;
Zijne lippen zijn vol gramschap
en Zijne tong als een verterend vuur;
- 28 en Zijn adem is ale eene overlopende beek,

- die* tot aan den hals toeraakt:
om de heidenen te schudden met eene schudding der ijdelheid,
en als een misleidende toom in de kinnebakkens der volkeren.
- 29 Daar zal een lofzang bij ulieden zijn,
gelijk in den nacht,
wanneer het feest geheiligd wordt;
en blijdschap des harten,
gelijk van een die met pijpen wandelt om te komen tot den berg des HEEREN,
tot den Rotssteen Israëls.
- 30 En de HEERE zal Zijne heerlijke stem doen hooren
en de nederlating Zijns arms doen zien;
met grimmigheid van toorn
en eene vlam des verteerenden vuurs,
stralen en een vloed en hagelsteenen.
- 31 Want door de stem des HEEREN zal Assur te morzel geslagen worden,
die met de roede sloeg.
- 32 En alwaar die gegrondveste staf doorgedaan zal zijn,
(op welken de HEERE dien zal hebben doen rusten),
daar zal men met trommels en harpen zijn;
want met bewegende bestrijdingen zal hij tegen hen strijden.
- 33 Want Tofeth is van gisteren bereid,
ja, hij is ook voor den koning bereid;
hij heeft hem diep en wijd gemaakt,
zijns brandstapels vuur en hout is veel:
de adem des HEEREN zal hem aansteken als een zwavelstroom.

31

Tevergeefs op Egypte vertrouwd. God Zelf verlost:

- 1 Wee dengenen, die in Egypte om hulp aftrekken,
en steunen op paarden
en vertrouwen op wagenen, omdat er vele zijn,
en op ruiters, omdat die zeer machtig zijn;
en zien niet op den Heilige Israëls,
en zoeken den HEERE niet.
- 2 Nochtans is Hij óók wijs,
en Hij doet het kwaad komen,
en trekt Zijne woorden niet terug,
maar Hij zal *Zich* opmaken tegen het huis des boosdoeners
en tegen de hulpe dergenen, die ongerechtigheid werken.
- 3 Want de Egyptenaars zijn menschen en geen God,
en hunne paarden zijn vleesch en geen geest;
en de HEERE zal Zijne hand uitstrekken,
dat de helper struikelen zal,
en die geholpen wordt, zal nedervallen,
en zij zullen altezamen te niet komen.
- 4 Want alzóó heeft de HEERE tot mij gezegd:
"Gelijk als een leeuw en eene jonge leeuw over zijnen roef brult,
wanneer ook eene volle menigte der herderen samengeroepen wordt tegen hem,
voor hunne stem niet verschrikt
noch zich vernedert vanwege hunne veelheid:
alzóó zal de HEERE der heirscharen nederdalen
om te strijden voor den berg Sions en voor haren heuvel.
- 5 Gelijk vliegende vogelen,
alzóó zal de HEERE der heirscharen Jeruzalem beschutten,
beschuttende zal Hij haar ook verlossen,
doorgaande zal Hij haar ook uithelpen.
- 6 Bekeert u tot *Hem van* welken den kinderen Israëls diep afgeweken zijn;

7 want te dien dage zullen zij verwerpen een ieder
zijne zilveren afgoden
en zijne gouden afgoden,
welke u uwe handen *ter* zonde gemaakt hadden;
8 en Assur zal vallen door het zwaard, niet eens mans,
en het zwaard, niet eens menschen, zal hem verteren;
en hij zal voor het zwaard vlieden,
en zijne jongelingen zullen versmelten,
9 en hij zal van vreeze doorgaan *naar* zijnen rotssteen,
en zijne vorsten zullen voor de banier verschrikken,"
spreekt de HEERE,
Die te Sion vuur
en te Jeruzalem eenen oven heeft.

32

De Messiaansche heilstaat:

1 Zie,
een Koning zal regeeren in gerechtigheid,
en de vorsten zullen heerschen naar recht.
2 En *die* man zal zijn als eene verberging tegen den wind,
en eene schuilplaats tegen denloed,
als waterbeken in eene dorre plaats,
als de schaduw van eenen zwaren rotssteen in een dorstig land.
3 En de oogden dergenen, die zien, zullen niet terugzien,
en de ooren dergenen, die hooren, zullen opmerken.
4 En het hart der onbedachtzamen zal de wetenschap verstaan,
en de tong der stamelenden zal vaardig zijn om bescheidenlijk te spreken.
5 De dwaas zal niet meer genoemd worden milddadig,
en de gierige zal niet *meer* mild geheeten worden;
6 want een dwaas spreekt dwaasheid
en zijn hart doet ongerechtigheid,
om huichelarij te plegen
en om dwaling te spreken tegen den HEERE
om de ziel des hongerigen ledig te laten
en den dorstige drank te doen ontbreken;
7 en eens gierigaards gansche gereedschap is kwaad:
hij beraadslaagt schandelijke verdichtselen,
om de ellendigen te bederven met valsche redenen,
en het recht als de arme spreekt;
8 maar een milddadige beraadslaagt milddadigheden
en staat op milddadigheden.

Tegen de zorgeloze vrouwen:

9 Staat op gij geruste vrouwen,
hoort mijne stem;
gij dochters die zoo zeker zijt,
neemt mijne rede ter oore.
10 *Vele* dagen over het jaar zult gij beroerd zijn,
gij *dochters* die zoo zéker zijt,
want de wijnoogst zal uit zijn,
daar zal geen inzameling komen.
11 Beeft gij geruste *vrouwen*,
weest beroerd, *dochters* die zoo zeker zijt;
trekt u uit en ontbloot u,
en gordt *zakken* om uwe lendenen.
12 Men zal rouwklagen
over de borsten,

over de gewenschte akkers,
over de vruchtbare wijnstokken;
13 op het land Mijns volks zal de doorn *en* de distel opgaan,
ja, op alle vreugdehuizen,
in de vroolijk huppelende stad.

Vrede voor recht:

14 Want het paleis zal verlaten zijn,
het gewoel der stad zal ophouden,
Ofel en de wachttorens zullen tot spelonken zijn tot in eeuwigheid,
eene vreugde der woudezels,
eene weide der kudden;
15 totdat over ons uitgegoten worde de Geest uit de hoogte:
dan zal de woestijn tot een vruchtbaar veld worden,
en het vruchtbare veld zal als een woud geacht worden;
16 en het recht zal in de woestijn wonen,
en de gerechtigheid zal op het vruchtbare veld verblijven;
17 en het werk der gerechtigheid zal vrede zijn,
en de werking der gerechtigheid zal zijn gerustheid en zekerheid tot in eeuwigheid;
18 en Mijn volk zal in eene woonplaats des vredes wonen,
en in welverzekerde woningen,
en in stille geruste plaatsen.
19 Maar het zal hagelen waar men afgaat in het woud,
en de stad zal laag worden in de laagte.
20 Welgelukzalig zijt gijlieden, die aan alle wateren zaait,
gij die den voet van den os en den ezel *derwaarts* henenzendt.

33

Bevrijding en herstel beloofd:

1 Wee u, gij verwoester,
die niet verwoest zijt,
en gij die trouwelooslijk handelt,
daar men niet trouwelooslijk tegen u gehandeld heeft:
als gij het verwoesten zult volbracht hebben,
zult gij verwoest worden,
als gij het trouwelooslijk handelen zult voleindigd hebben,
zal men trouwelooslijk tegen u handelen.
2 HEERE, wees ons genadig,
wij hebben op u gewacht;
wees hun arm allen morgen,
daartoe onze behoudenis ten tijde der benauwdheid.
3 Van het geluid des rumoers zullen de volkeren wegvlieden,
van uwe verhooging zullen de heidenen verstrooid worden.
4 Dan zal ulieder buit verzameld worden gelijk de kevers verzameld worden,
men zal daarin ginds en weder huppelen gelijk de sprinkhanen ginds en weder huppelen.
5 De HEERE is verheven,
want Hij woont *in* de hoogte,
Hij heeft Sion vervuld met gericht en gerechtigheid;
6 en het zal geschieden,
dat de vastheid uwer tijden,
de sterkte van *uwe* behoudnissen zal zijn
wijsheid en kennis,
de vreeze des HEEREN zal zijn schat zijn.
7 Zie,
hunne allersterksten roepen daar buiten,
de boden des vredes weenen bitterlijk;
8 de gebaande wegen zijn verwoest,

die door de paden gaat houdt op,
hij vernietigt het verbond,
hij veracht de steden,
hij acht geen mensch;
9 het land treurt,
het kwijnt,
de Libanon schaamt zich,
hij verwelkt;
Saron is geworden als een woestijn,
zoo Basan als Karmel zijn geschud.
10 "Nu zal Ik opstaan,"
zegt de HEERE,
"nu zal Ik verhoogd worden,
nu zal Ik verheven worden.
11 Gijlieden, gaat met stroo zwanger,
gij zult stoppelen baren;
uw geest zal u *als* vuur verslinden,
12 en de volken zullen zijn *als* de verbranding der kalk,
als afgehouden doornen zullen zij met het vuur verbrand worden.
13 Hoort gijlieden die verre zijt, wat Ik gedaan heb;
en gijlieden die nabij zijt, bekent Mijne macht."
14 De zondaren te Sion zijn verschrikt,
beving heeft de huichelaars aangegrepen; *zij zeggen*:
"Wie is er onder ons, die bij een verterend vuur wonen kan,
wie is er onder ons, die bij een eeuwigen gloed wonen kan?"
15 Die in gerechtigheden wandelt
en die billijkheden spreekt,
die het gewin der onderdrukking verwerpt,
die zijne handen uitschudt, dat zij geen geschenken behouden,
die zijn oor stopt, dat hij geen bloedschulden hoore,
en zijne oogen toesluit, dat hij het kwaad niet aanzie:
16 die zal in de hoogte wonen,
de sterkten der steenrotsten zullen zijn hoog vertrek zijn;
zijn brood wordt hem gegeven,
zijne wateren zijn gewis.
17 Uwe oogen zullen den Koning zien in Zijne schoonheid,
zij zullen een ver gelegen land zien.
18 Uw hart zal de verschrikking overdenken, *zeggende*:
"Waar is de schrijver,
waar is de betaalsheer,
waar is hij, die de torens telt?"
19 Gij zult niet *meer* dat stuursche volk zien,
het volk, dat zoo diep van spraak is, dat men het niet hooren kan,
van belachelijke tong, hetwelk men niet verstaan kan.
20 Schouw Sion aan, de stad onzer bijeenkomsten;
uwe oogen zullen Jeruzalem zien, eene geruste woonplaats,
eene tent, die niet terneder geworpen zal worden,
welker pinnen in eeuwigheid niet zullen uitgetrokken worden,
en van welker zelen geene zullen verscheurd worden;
21 maar de HEERE zal aldaar bij ons heerlijk zijn,
het zal zijn eene plaats van rivieren,
van wijde stroomen;
geen roeschuit zal daar doorvaren
en geen treffelijk schip zal daar overvaren.
22 Want de HEERE is onze Rechter,
de HEERE is onze Wetgever,
de HEERE is onze Koning,
Hij zal ons behouden.

23 Uwe touwen zijn slap geworden,
zij zullen hunnen mastboom niet kunnen recht stijf houden,
zij zullen het zeil niet uitspannen;
dan zal de roof van een overvloedigen buit uitgedeeld worden,
zelfs zullen de lammen den roof rooven,
24 en geen inwoner zal zeggen:
"Ik ben ziek",
want het volk, dat daarin woont,
zal vergeving van ongerechtigheid hebben.

34

Het gericht over Edom:

1 Nadert gij heidenen, om te hooren,
en gij volken luistert toe;
de aarde hoore en hare volheid,
de wereld en alles wat daaruit voortkomt.
2 Want de verbolgenheid des HEEREN is over alle de heidenen,
en grimmigheid over al hun heir;
Hij heeft ze verbannen,
Hij heeft ze ter slachting overgegeven;
3 en hunne verslagenen zullen weggeworpen worden,
en van hunne doode lichamen zal hun stank opgaan,
en de bergen zullen smelten van hun bloed;
4 en al het heir der hemelen zal uitteren,
en de hemelen zullen toegerold worden gelijk een boek,
en al hun heir zal afvallen gelijk een blad van den wijnstok afvalt,
en gelijk *eene* vijg afvalt van den vijgeboom.
5 Want Mijn zwaard is dronken geworden in den hemel,
zie,
het zal ten oordeel nederdalen op Edom,
en op het volk, hetwelk Ik verbannen heb.
6 Het zwaard des HEEREN is vol van bloed,
het is vet geworden van smeer,
van het bloed der lammeren en bokken,
van het smeer van de nieren der rammen;
want de HEERE heeft een slachtoffer te Borza,
en eene groote slachting in het land der Edomieten.
7 En de eenhoornen zullen met hen afgaan,
en de varren met de stieren;
en hun land zal doordronken zijn van bloed,
en hun stof zal van het smeer vet gemaakt worden.
8 Want het zal zijn de dag der wrake des HEEREN,
een jaar der vergelding om Sions twistzaak;
9 en hunne beken zullen in pek verkeerd worden,
en hun stof in zwavel,
ja, hunne aarde zal tot brandend pek worden,
10 het zal des nachts en des dags niet uitgebluscht worden,
tot in eeuwigheid zal zijn rook opgaan,
van geslachte tot geslachte zal het woest zijn,
tot in eeuwigheid der eeuwigheden zal niemand daar doorgaan;
11 maar de roerdomp en de nachtuil zullen het erfelijk bezitten,
en de schuifuit en de raaf zal daarin wonen;
want Hij zal een richtsnoer der woestheid over hen trekken,
en een richtlood der ledigheid.
12 Hunne edelen (doch zij zijn daar niet) zullen zij *tot* het koninkrijk roepen,
maar al hunne vorsten zullen niets zijn.
13 En in hunne paleizen zullen doornen opgaan,

- netelen en distelen in hunne vestingen;
en het zal een woning der draken zijn,
eene zaal voor de jongen der struisen;
14 en de wilde dieren der woestijnen zullen de wilde dieren der eilanden *daar* ontmoeten
en de duivel zal zijnen metgezel toeroepen;
ook zal het nachtgedierte zich aldaar nederzetten,
en het zal eene rustplaats voor zich vinden;
15 daar zal de wilde meerle nestelen en leggen,
en hare jongen uitbikken
en onder hare schaduw vergaderen;
ook zullen aldaar de gieren met elkander verzameld worden.
16 Zoekt in het boek des HEEREN en leest;
niet één van deze *dingen* zal er feilen,
het één noch het ander zal men missen;
want Mijn mond Zelf heeft het geboden,
en Zijn Geest Zelf zal ze samenbrengen.
17 Want Hij Zelf heeft voor hen het lot geworpen,
en Zijne hand heeft het hun uitgedeeld met het richtsnoer:
tot in eeuwigheid zullen zij dat erfelijk bezitten,
van geslachte tot geslachte zullen zij daarin wonen.

35

Het heil der verlostten Gods:

- 1 De woestijn en de dorre plaatsen zullen hierover vroolijk zijn,
en de wildernis zal zich verheugen
en zal bloeien als eene roos,
2 zij zal lustig bloeien
en zich verheugen,
ja, *met* verheuging,
en juichen;
de heerlijkheid van Libanon is haar gegeven,
het sieraad van Karmel en Saron;
zij zullen zien de heerlijkheid des HEEREN,
het sieraad onzes Gods.
3 Versterkt de slappe handen,
en stelt de struikelende knieën vast.
4 Zegt den onbedachtzamen van hart:
"Weest sterk
en vreest niet;
zie,
ulieder God zal *ter* wrake komen *met* de vergelding Gods,
Hij zal komen
en ulieden verlossen."
5 Alsdan zullen der blinden oogen opengedaan worden,
en der dooven ooren zullen geopend worden;
6 alsdan zal de kreupele springen als een hert,
en de tong der stommen zal juichen;
want in de woestijn zullen wateren uitbarsten,
en beken in de wildernis,
7 en het dorre land zal tot staand water worden,
en het dorstige land tot springaders der wateren;
in de woning der draken, waar zij gelegen hebben,
zal gras met riet en biezen zijn,
8 en aldaar zal eene verhevene baan en een weg zijn,
welke de heilige weg zal genaamd worden:
de onreine zal daar niet doorgaan,
maar hij zal voor dezen zijn:

die *dezen* weg wandelt,
zelfs de dwazen zullen niet dwalen.
9 Daar zal geen leeuw zijn,
en geen verscheurend gedierte zal daarop komen
noch aldaar gevonden worden;
maar de verlost en zullen *daarop* wandelen,
10 en de vrijgekochten des HEEREN zullen wederkeeren
en *tot* Sion komen met gejuich,
en eeuwige blijdschap zal op hun hoofd wezen;
vroolijkheid en blijdschap zullen zij verkrijgen,
maar droefenis en zuchting zullen wegvlieden.

36

Sanherib belegert Jeruzalem. Rabsaké:

1 En het geschiedde in het veertiende jaar van den koning Hizkía,
dat Sanherib, de koning van Assyrië, optoog
tegen alle vaste steden van Juda,
en ze innam.
2 En de koning van Assyrië zond Rabsaké van Lachis naar Jeruzalem
tot den koning Hiskía,
met een zwaar heir;
en hij stond aan den watergang des oppersten vijvers,
aan den hoogen weg van het veld des vollers.
3 Toen ging tot hem uit
Eljakim, de zoon van Hilkía, de hofmeester,
en Sebna de schrijver,
en Joah, de zoon van Asaf, de kanselier.
4 En Rabsaké zeide tot hen:
"Zegt nu tot Hizkía:
'Zóó zegt de groote koning, de koning van Assyrië:
'Wat vertrouwen is dit, waarmede gij vertrouwt?
5 Ik mocht zeggen,
(doch het is een woord der lippen):
'Daar is raad en macht tot den oorlog',
op wien vertrouwt gij nu,
dat gij tegen mij rebelleert?
6 Zie,
gij vertrouwt op dien gebroken rietstaf,
op Egypte,
die, zoo iemand daarop leunt, in zijne hand gaan
en die doorboren zal:
alzóó is Farao, de koning van Egypte, allen dengenen die op hem vertrouwen.
7 Maar zoo gij tot mij zegt:
'Wij vertrouwen op den HEERE onzen God':
– is Hij Die niet,
Wiens hoogten en Wiens altaren Hizkía weggenomen heeft,
en tot Juda en tot Jeruzalem gezegd heeft:
'Voor dit altaar zult gij u nederbuigen?'
8 Nu dan, wed toch met mijnen heer, den koning van Assyrië,
en ik zal u tweeduizend paarden geven,
zoo gij voor u de ruiters daarop zult kunnen geven.
9 Hoe zoudt gij dan het aangezicht van een éénigen vorst
van de geringste knechten mijns heeren afkeeren?
Maar gij vertrouwt op Egypte
om de wagenen
en om de ruiters.
10 En nu, ben ik zonder den HEERE opgetogen tegen dit land

- om dat te verderven?
 De HEERE heeft tot mij gezegd:
 'Trek op tegen dit land
 en verderf het.'""
- 11 Toen zeide Eljakim,
 en Sebna,
 en Joah tot Rabsaké:
 "Spreek toch tot uwe knechten in het Syrisch,
 want wij verstaan het *wel*;
 en spreek niet tot ons in het Joodsch,
 voor de ooren des volks, dat op den muur is."
- 12 Maar Rabsaké zeide:
 "Heeft mijn heer mij tot uwen heer en tot u gezonden om deze woorden te spreken?
 Is het niet tot de mannen, die op den muur zitten,
 dat zij met ulieden hun drek eten
 en hun water drinken zullen?"
- 13 Alzoo stond Rabsaké,
 en riep met luider stem in het Joodsch,
 en zeide:
 "Hooft de woorden des grooten konings, des konings van Assyrië.
- 14 Alzóó zegt de koning:
 'Dat Hizkía u niet bedriege;
 want hij zal u niet kunnen redden.
- 15 Daarenboven dat Hizkía u niet doe vertrouwen op den HEERE,
 zeggende:
 "De HEERE zal ons zekerlijk redden,
 deze stad zal niet in de hand des konings van Assyrië gegeven worden.'"
- 16 Hoort naar Hizkía niet,
 want alzóó zegt de koning van Assyrië:
 'Handelt met mij door een geschenk
 en komt tot mij uit,
 en eet een ieder *van* zijnen wijnstok
 en een ieder *van* zijnen vijgeboom,
 en drinkt een ieder het water zijns bornputs;
- 17 totdat ik kome en hale u naar een land als ulieder land is,
 een land van koren en van most,
 een land van brood en van wijngaarden.
- 18 Dat Hizkía ulieden niet verleide,
 zeggende:
 "De HEERE zal ons redden."
 Hebben de goden der volkeren
 een ieder zijn land gered uit de hand des konings van Assyrië?
- 19 Waar zijn de goden van Hamath en Arpad?
 Waar zijn de goden van Sefarvaïm?
 Hebben zij ook Samarië van mijne hand gered?
- 20 Welke zijn zij onder alle de goden dezer landen,
 die hun land uit mijne hand gered hebben,
 dat de HEERE Jeruzalem uit mijne hand redden zoude?""
- 21 Doch zij zwegden stil
 en antwoordden hem geen woord;
 want het gebod des konings was,
 zeggende:
 "Gij zult hem niet antwoorden."
- 22 Toen kwam Eljakim, de zoon van Hilkía, de hofmeester,
 en Sebna de schrijver,
 en Joah, de zoon van Asaf, de kanselier,
 tot Hizkía met gescheurde kleederen,
 en zij gaven hem de woorden van Rabsaké te kennen.

37

Jesaja voorzegt de bevrijding van Jeruzalem:

- 1 En het geschiedde,
als de koning Hizkía *dat* hoorde,
zoo scheurde hij zijne kleederen,
en bedekte zich met een zak,
en ging in het huis des HEEREN.
- 2 Daarna zond hij Eljakim den hofmeester,
en Sebna den schrijver,
en de oudsten der Priesteren,
met zakken bedekt,
tot Jesaja, den Profeet, den zoon van Amoz;
- 3 en zij zeiden tot hem:
"Alzóó zegt Hizkía:
'Deze dag is een dag der benauwdheid
en der schelding
en der lastering;
want de kinderen zijn gekomen tot aan de geboorte,
en daar is geen kracht om te baren.
- 4 Misschien zal de HEERE uw God hooren de woorden van Rabsaké,
welke zijn heer, de koning van Assyrië, gezonden heeft
om den levenden God te honen,
en te schelden met de woorden,
die de HEERE uw God gehoord heeft;
hef dan een gebed op voor het overblijfsel dat gevonden wordt."
- 5 En de knechten van den koning Hizkía kwamen tot Jesaja;
- 6 en Jesaja zeide tot hen:
"Zóó zult gijlieden tot uwen heer zeggen:
'Zóó zegt de HEERE:
'Vrees niet voor de woorden, die gij gehoord hebt,
waarmede mij de dienaars des konings van Assyrië gelasterd hebben.
- 7 Zie,
Ik zal eenen geest in hem geven,
dat hij een gerucht hooren zal,
en weder naar zijn land keeren;
en Ik zal hem door het zwaard in zijn land vellen.'"
- 8 Zoo kwam Rabsaké weder,
en hij vond den koning van Assyrië strijdende tegen Libna;
want hij had gehoord,
dat hij van Lachis vertrokken was.
- 9 Als hij nu van Tirhaka, den koning van Kusch, hoorde zeggen:
"Hij is uitgetogen om tegen u te strijden",
toen hij zulks hoorde,
zoo zond hij *weder* boden tot Hizkía,
zeggende:
- 10 "Zóó zult gijlieden spreken tot Hizkía, den koning van Juda,
zeggende:
'Laat u uw God niet bedriegen,
op welken gij vertrouwt,
zeggende:
'Jeruzalem zal in de hand des konings van Assyrië niet gegeven worden."
- 11 Zie,
gij hebt gehoord wat de koningen van Assyrië allen landen gedaan hebben,
die verbannende;
en zoudt gij gered worden?
- 12 Hebben de goden de volkeren,

- die mijne vaders verdorven hebben,
dezelve gered,
als Gozan,
en Haran,
en Rezuf,
en de kinderen van Eden, die in Telassar waren?
- 13 Waar is de koning van Hamath,
en de koning van Arpad,
en de koning der stad Sefarmvaïm, Hena en Ivva?""
- 14 Als nu Hizkía de brieven uit der boden hand ontvangen en die gelezen had,
ging hij op in het huis des HEEREN,
en Hizkía breidde die uit voor het aangezicht des HEEREN;
15 en Hizkía bad tot den HEERE,
zeggende:
- 16 "O HEERE der heirscharen,
Gij God Israëls,
Die tusschen de cherubs woont,
Gij Zelf, Gij alleen zijt de God aller koninkrijken der aarde,
Gij hebt den hemel en de aarde gemaakt.
- 17 O HEERE, neig Uw oor en hoor HEERE,
doe Uwe oogen open en zie,
en hoor alle de woorden Sanheribs,
die gezonden heeft om den levenden God te honen.
- 18 Waarlijk, HEERE, de koningen van Assyrië hebben alle de landen,
mitsgaders derzelver landerijen verwoest,
19 en hebben hunne goden in het vuur geworpen;
want zij waren geen goden,
maar het werk van menschenhanden, hout en steen;
daarom hebben zij die verdorven.
- 20 Nu dan, HEERE onze God,
verlos ons uit zijne hand;
zoo zullen alle koninkrijken der aarde weten,
dat Gij alleen de HEERE zijt."
- 21 Toen zond Jesaja, de zoon van Amoz, tot Hizkía,
om te zeggen:
"Alzóó zegt de HEERE de God Israëls:
'Wat gij tot Mij gebeden hebt tegen Sanherib, den koning van Assyrië, *heb Ik gehoord.*'
- 22 Dit is het woord, dat de HEERE over hem gesproken heeft:
'De jonkvrouw, de dochter Sions, veracht u,
zij bespot u,
de dochter Jeruzalems schudt het hoofd achter u.
- 23 Wien hebt gij gehoond en gelasterd,
en tegen Wien hebt gij de stem verheven
en uwe oogen omhoog opgeheven?
Tegen den Heilige Israëls.
- 24 Door middel uwer dienstknechten hebt gij den Heere gehoond,
en gezegd:
"Ik heb met de menigte mijner wagenen beklommen de hoogte der bergen,
de zijden Libanons;
en ik zal zijne hooge cederboomen en zijne uitgelezen denneboomen afhouden,
en zal komen tot zijne uiterste hoogte,
in het woud zijns schoonen velds.
- 25 Ik heb gegraven en de wateren gedronken,
en ik heb met mijne voetzolen alle rivieren der belegerde plaatsen verdroogd."
- 26 Hebt gij niet gehoord,
dat Ik zulks lang te voren gedaan heb,
en dat van oude dagen af geformeerd heb?
Nu heb Ik dat doen komen,

dat gij zoudt zijn om de vaste steden te verstoren tot woeste hoopen.
27 Daarom waren hare inwoners handeloos,
zij waren verslagen en beschaamd;
zij waren *als* het gras des velds,
en de groene grasscheutjes,
als het hooi der daken,
en het brandkoren eer het overeind staat.
28 Maar ik weet uw zitten,
en uw uitgaan,
en uw inkomen,
en uw woeden tegen Mij.
29 Om uw woeden tegen Mij,
en dat uwe woeling voor Mijne ooren opgekomen is,
zoo zal Ik Mijnen haak in uwen neus leggen,
en Mijn gebit in uwe lippen,
en Ik zal u doen wederkeeren door dien weg,
door welken gij gekomen zijt.
30 En dat zij u een teeken,
dat men *in* dit jaar eten zal wat van zelf gewassen is,
en in het tweede jaar, wat daarvan weder uitspruit;
maar zaait in het derde jaar en maait,
en plant wijngaarden
en eet hunne vruchten.
31 Want het ontkomene, dat overgebleven is van het huis van Juda,
zal wederom nederwaarts wortelen,
en het zal opwaarts vrucht dragen.
32 Want van Jeruzalem zal het overblijfsel uitgaan,
en het ontkomene van den berg Sion:
de ijver des HEEREN der heirscharen zal dit doen.
33 Daarom *zóó* zegt de HEERE, van den koning van Assyrië:
Hij zal in deze stad niet komen,
noch daar een pijl inschieten,
ook zal hij *met* geen schild daarvóór komen,
en zal geen wal daartegen opwerpen:
34 door den weg, dien hij gekomen is,
door dien zal hij wederkeeren,
maar in deze stad zal hij niet komen,'
zegt de HEERE;
35 'want Ik zal deze stad beschermen
om die te verlossen,
om Mijnentwil
en om Davids Mijns knechts wil.'"
36 Toen voer de Engel des HEEREN uit
en sloeg in het leger van Assyrië honderdvijfentachtigduizend;
en toen zij zich des morgens vroeg opmaakten,
zie,
die allen waren doode lichamen.
37 Zoo vertrok Sanherib,
de koning van Assyrië,
en toog henen,
en keerde weder;
en hij bleef te Ninevé.
38 Het geschiedde nu,
als hij in het huis van Nisroch zijnen god zich nederboog,
dat Adrammélech en Sarézer, zijne zonen, hem met het zwaard versloegen;
doch zij ontkwamen in het land van Ararat;
en Esar-Haddon, zijn zoon, werd koning in zijne plaats.

38

Hizkía's krankheid en herstel:

- 1 In die dagen werd Hizkía krank tot stervens toe;
en de Profeet Jesaja, de zoon van Amoz, kwam tot hem,
en zeide tot hem:
"Alzóó zegt de HEERE:
'Geef bevel aan uw huis,
want gij zult sterven en niet leven.'"
- 2 Toen keerde Hizkía zijn aangezicht om naar den wand,
en hij bad tot den HEERE,
3 en hij zeide:
"Och HEERE, gedenk toch,
dat ik voor Uw aangezicht in waarheid en met een volkomen hart gewandeld
en wat goed in Uwe oogen is gedaan heb."
En Hizkía weende gansch zeer.
- 4 Toen geschiedde het Woord des HEEREN tot Jesaja,
zeggende:
5 "Ga henen
en zeg tot Hizkía:
'Zóó zegt de HEERE, de God uws vaders Davids:
'Ik heb Uwe tranen gezien:
zie,
Ik zal vijftien jaar tot uwe dagen toedoen,
6 en Ik zal u uit de hand des konings van Assyrië verlossen,
mitsgaders deze stad,
en Ik zal deze stad beschermen.
7 En dit zal u een teeken zijn van den HEERE,
dat de HEERE het Woord dat Hij gesproken heeft, doen zal:
8 zie,
Ik zal de schaduw der graden,
die met de zon in de graden van Achaz' *zonnewijzer* nederwaarts gegaan is,
tien graden achterwaarts doen keeren.'"
- Dies is de zon tien graden teruggekeerd op de graden die zij nederwaarts gegaan was.

Danklied van Hizkía:

- 9 *Dit* is het geschrift van Hizkía, den koning van Juda,
toen hij ziek geweest
en van zijn ziekte genezen was.
- 10 Ik zeide:
"Vanwege de afsnijding mijner dagen zal ik tot de poorten des grafs henengaan,
ik word beroofd van het overige mijner jaren."
- 11 Ik zeide:
"Ik zal den HEERE niet *meer* zien, den HEERE, in het land der levenden;
ik zal de menschen niet meer aanschouwen met de inwoners der wereld.
- 12 Mijns levens tijd is weggetogen
en van mij weggevoerd gelijk eens herders hut,
ik heb mijn leven afgesneden gelijk een wever *zijn web*;
Hij zal mij afsnijden *als* van den drom,
van den dag tot den nacht zult Gij aan mij een einde gemaakt hebben.
- 13 Ik stelde mij voor tot den morgenstond toe:
gelijk een leeuw,
alzóó zal Hij alle mijne beenderen breken;
van den dag tot den nacht zult Gij aan mij een einde gemaakt hebben.
- 14 Gelijk eene kraan *of* zwaluw,
alzóó piepte ik:
ik kirde als eene duive;
mijne oogen verhieven zich omhoog,

- o HEERE, ik word onderdrukt,
wees Gij mijn borg.
- 15 Wat zal ik spreken?
Gelijk Hij het mij heeft toegezegd,
alzóó heeft Hij het gedaan;
ik zal *nu* al zoetkens voorttreden alle mijne jaren,
vanwege de bitterheid mijner ziele.
- 16 Heere, bij deze dingen leeft men,
en in dit alles is het leven mijns geestes;
want Gij hebt mij gezond gemaakt
en mij genezen.
- 17 Zie,
in vrede is mij de bitterheid bitter geweest;
maar Gij hebt mijne ziel liefelijk omhelsd,
dat zij in de groeve der vertering niet kwame;
want Gij hebt al mijne zonden achter Uwen rug geworpen.
- 18 Want het graf zal U niet loven,
de dood zal U *niet* prijzen;
die in den kuil nederdalen, zullen op uwe waarheid niet hopen.
- 19 De levende, de levende, die zal U loven gelijk ik heden *doe*;
de vader zal den kinderen uwe waarheid bekend maken.
- 20 De HEERE was *gereed* om mij te verlossen;
daarom zullen wij op mijn snarenspeel spelen,
alle de dagen onzes levens, in het huis des HEEREN."
- 21 Jesaja nu had gezegd:
"Laat ze nemen eenen klomp vijgen,
en tot eene pleister op het gezwel maken,
en hij zal genezen."
- 22 En Hizkía had gezegd:
"Welk zal het teeken zijn,
dat ik ten huize des HEEREN zal opgaan?"

39

Het gezantschap van Babel bij Hizkía:

- 1 Te dier tijd zond Merodach-Baladan,
de zoon van Baladan,
de koning van Babel,
brieven en een geschenk aan Hizkía;
want hij had gehoord,
dat hij krank geweest
en *weder* sterk geworden was.
- 2 En Hizkía verblijdde zich over hen,
en hij toonde hun zijn schathuis,
het zilver,
en het goud,
en de specerijen,
en de beste olie,
en zijn gansche wapenhuis,
en al wat gevonden werd in zijne schatten:
daar was geen ding in zijn huis noch in zijne gansche heerschappij,
dat Hizkía hun niet toonde.
- 3 Toen kwam de Profeet Jesaja tot den koning Hizkía,
en zeide tot hem:
"Wat hebben die mannen gezegd,
en van waar zijn zij tot u gekomen?"
En Hizkía zeide:
"Zij zijn uit verren lande tot mij gekomen,

uit Babel."
4 En hij zeide:
"Wat hebben zij gezien in uw huis?"
En Hizkía zeide:
"Zij hebben alles gezien wat in mijn huis is,
geen ding is er in mijne schatten,
dat ik hun niet getoond heb."
5 Toen zeide Jesaja tot Hizkía:
"Hoor het Woord des HEEREN der heirscharen.
6 'Zie,
de dagen komen,
dat al wat in uw huis is,
en wat uwe vaders opgelegd hebben ten schat tot op dezen dag,
naar Babel weggevoerd zal worden:
daar zal niets overgelaten worden,'
zegt de HEERE.
7 'Daarbij zullen zij van uwe zonen,
die uit u zullen voortkomen,
die gij gewinnen zult, nemen,
dat zij hovelingen zijn in het paleis des konings van Babel."
8 Maar Hizkía zeide tot Jesaja:
"Het Woord des HEEREN, dat gij gesproken hebt, is goed."
Ook zeide hij:
"Doch het zij vrede en waarheid in mijne dagen."

40

Belofte des heils. God alleen is de machtige:

1 "Troost, troost mijn volk,"
zal ulieder God zeggen;
2 "spreekt naar het hart van Jeruzalem,
en roept haar toe,
dat haar strijd vervuld is,
dat hare ongerechtigheid verzoend is,
dat zij van de hand des HEEREN dubbel ontvangen heeft voor alle hare zonden."
3 Een stem des roependen in de woestijn:
"Bereidt den weg des HEEREN,
maakt recht in de wildernis eene baan voor onzen God!"
4 Alle dalen zullen verhoogd worden,
en alle bergen en heuvelen zullen vernederd worden;
en wat krom is, dat zal recht,
en wat hobbelachtig is, dat zal tot eene vallei gemaakt worden;
5 en de heerlijkheid des HEEREN zal geopenbaard worden,
en alle vleesch te gelijk zal zien,
dat *het* de mond des HEEREN gesproken heeft.
6 Eene stem zegt:
"Roep",
en hij zegt:
"Wat zal ik roepen?"
"Alle vleesch is gras,
en al zijne goedertierenheid als eene bloem des velds:
7 het gras verdort,
de bloem valt af,
als de Geest des HEEREN daarin blaast:
voorwaar het volk is gras.
8 Het gras verdort,
de bloem valt af;
maar het Woord onzes Gods bestaat in eeuwigheid."

9 O Sion, gij verkondigster van goede boodschap,
 klim op een hoogen berg;
 o Jeruzalem, gij verkondigster van goede boodschap,
 hef uwe stem op met macht,
 hef ze op,
 vrees niet,
 zeg tot de steden van Juda:
 "Zie *hier* is uw God."
 10 Zie, de Heere HEERE zal komen tegen den sterke,
 en Zijn arm zal heerschen;
 zie,
Zijn loon is bij Hem,
 en Zijn arbeidsloon is voor Zijn aangezicht.
 11 Hij zal Zijne kudde weiden gelijk een herder,
 Hij zal de lammerkens in Zijn armen vergaderen
 en in Zijnen schoot dragen,
 de zoogenden zal Hij zachtkens leiden."
 12 Wie heeft de wateren met Zijne vuist gemeten
 en van de hemelen met de span de maat genomen,
 en heeft met een drieling het stof der aarde begrepen,
 en de bergen gewogen in eene waag
 en de heuvelen in eene weegschaal?
 13 Wie heeft den Geest des HEEREN bestierd,
 en *wie* heeft Hem *als* Zijn raadsman onderwezen?
 14 Met wien heeft Hij raad gehouden,
 die Hem verstand zoude geven,
 en Hem zoude leeren van het pad des rechts,
 en Hem wetenschap zoude leeren,
 en Hem zoude bekend maken den weg des veelvoudigen verstands?
 15 Zie,
 de volkeren zijn geacht als een druppel van eenen emmer,
 en als een stofje van de weegschaal;
 zie, Hij werpt de eilanden henen als dun stof;
 16 en de Libanon is niet genoegzaam om te branden,
 en zijn gedierte is niet genoegzaam ten brandoffer;
 17 alle volken zijn als niets voor Hem,
 en zij worden bij Hem minder geacht dan niet en ijdelheid.
 18 Bij wien dan zult gij God vergelijken,
 of wat gelijkenis zult gij op Hem toepassen?
 19 De werkmeester giet een beeld,
 en de goudsmid overtrekt het met goud,
 en giet er zilveren ketenen *toe*:
 20 die verarmd is,
 dat hij niet te offeren heeft,
 die kiest een hout uit, *dat* niet verrot,
 hij zoekt zich een wijzen werkmeester,
 om een beeld te bereiden, *dat* niet wankele.
 21 Weet gijlieden niet,
 hoort gij niet,
 is het u van den beginne aan niet bekend gemaakt,
 hebt gij op de grondvesten der aarde niet gelet?
 22 Hij is het, Die daar zit boven den kloot der aarde,
 en hare inwoners zijn als sprinkhanen;
 Hij is het, Die de hemelen uitspant als eenen dunnen doek,
 en breidt ze uit als eene tent om te bewonen;
 23 die de vorsten te niet maakt,
 de richters der aarde maakt Hij als ijdelheid;
 24 ja, zij worden niet geplant,

- ja, zij worden niet gezaaid,
ja, hun afgehouden stam wortelt niet in de aarde;
ook als Hij op hen blazen zal,
zoo zullen zij verdorren,
en een stormwind zal ze als een stoppel wegnemen.
- 25 "Bij wien dan zult gijlieden Mij vergelijken,
dien Ik gelijk zij?"
zegt de Heilige.
- 26 "Heft uwe oogen op omhoog,
en ziet wie deze dingen geschapen heeft:
die in getal hun heir voortbrengt,
die ze alle bij name roept,
vanwege de grootheid Zijner krachten
en *omdat* Hij sterk van vermogen is:
daar wordt er niet één gemist."
- 27 Waarom zegt gij *dan* o Jakob,
en spreekt o Israël:
'Mijn weg is voor den HEERE verborgen,
en mijn recht gaat van mijnen God voorbij?'
- 28 Weet gij het niet,
hebt gij niet gehoord,
dat de eeuwige God, de HEERE, de Schepper van de einden der aarde,
noch moede noch mat wordt?
Er is geen doorgronding van Zijn verstand.
- 29 Hij geeft den moede kracht,
en Hij vermenigvuldigt de sterkte dien,
die geene krachten heeft:
- 30 de jongen zullen moede en mat worden,
en de jongelingen zullen gewisselijk vallen;
- 31 maar die den HEERE verwachten,
zullen de kracht vernieuwen,
zij zullen opvaren met vleugelen gelijk de arenden,
zij zullen loopen
en niet moede worden,
zij zullen wandelen
en niet mat worden.

41

Gods werk in Israëls verlossing:

- 1 "Zwijgt voor mij gij eilanden,
en laat de volkeren de kracht vernieuwen;
laat ze toetreden,
laat ze dan spreken,
laat ons te zamen ten gerichte naderen.
- 2 Wie heeft van den opgang dien rechtvaardige verwekt,
heeft hem geroepen op zijnen voet,
de heidenen voor zijn aangezicht gegeven en gemaakt,
dat hij *over* koningen heerschte,
heeft hen aan zijn zwaard gegeven als stof,
aan zijnen boog als een voortgedreven stoppel,
- 3 dat hij hen najoeg *en* doortrok,
met vrede, door een pad, *hetwelk* hij met zijne voeten niet betreden had?
- 4 Wie heeft *dit* gewrocht en gedaan,
roepende de geslachten van den beginne?
Ik de HEERE, Die de eerste ben,
en met de laatsten ben Ik Dezelfde.
- 5 De eilanden zagen het

- en zij vreesden;
de eilanden beefden,
zij naderden
en kwamen toe;
- 6 de één hielp den ander,
en zeide tot zijnen metgezel:
'Wees sterk';
- 7 en de werkmeester versterkte den goudsmid;
die met den hamer glad maakt,
dengene die op het aanbeeld slaat,
zeggende van het soldeersel:
'Het is goed';
daarna maakt hij het vast met nagelen,
dat het niet wankele.
- 8 Maar gij Israël mijn knecht,
gij Jakob, dien Ik verkoren heb,
het zaad Abrahams Mijns liefhebbers;
- 9 gij, welken Ik gegrepen heb van de einden der aarde,
en uit hare bijzondersten geroepen heb,
en zeide tot u:
'Gij zijt Mijn knecht,
u heb Ik uitverkoren
en heb u niet verworpen':
- 10 – vrees niet, want Ik ben met u;
wees niet verbaasd, want Ik ben uw God;
Ik sterk u,
ook help Ik u,
ook ondersteun Ik u met de rechterhand Mijner gerechtigheid.
- 11 Zie, zij zullen beschaamd
en te schande worden,
allen die tegen u ontstoken zijn;
zij zullen worden als niets,
en de lieden die met u twisten, zullen vergaan,
- 12 gij zult hen zoeken,
maar zult hen niet vinden;
de lieden, die met u twisten, zullen worden als niets,
en de lieden, die met u oorlogen, als een nietig ding.
- 13 Want Ik, de HEERE uw God, grijp uwe rechterhand aan,
Die tot u zeg:
'Vrees niet, Ik help u.'
- 14 Vrees niet gij wormpje Jakobs,
gij volkje Israëls.
Ik help U,"
spreekt de HEERE,
"en uw Verlosser is de Heilige Israëls.
- 15 Zie,
Ik heb u tot eene scherpe nieuwe dorschslede gesteld,
die scherpe pinnen heeft;
gij zult bergen dorschen en vermalen,
en heuvelen zult gij stellen gelijk kaf;
- 16 gij zult ze wannen,
en de wind zal ze wegnemen,
en de stormwind zal ze verstrooien;
maar gij zult u verheugen in den HEERE,
in den Heilige Israëls zult gij roemen.
- 17 De ellendigen en nooddruftigen zoeken water,
maar daar is geen;
hunne tong versmacht van dorst:

- Ik de HEERE zal hen verhooren,
Ik de God Israëls zal hen niet verlaten;
18 Ik zal rivieren op de hooge plaatsten openen,
en fonteinen in het midden der valleien;
Ik zal de woestijn tot een waterpoel zetten,
en het dorre land tot watertochten;
19 Ik zal in de woestijn
den cederboom,
den sittimboom
en den mirteboom
en den olieachtigen boom zetten,
Ik zal in de wildernis stellen
den denneboom,
den beuk,
en den busboom te gelijk;
- 20 opdat zij zien
en bekennen
en overleggen
en tegelijk verstaan,
dat de hand des HEEREN zulks gedaan
en dat de Heilige Israëls zulks geschapen heeft.
- 21 Brengt ulieder twistzaak voor,"
zegt de HEERE;
"brengt uwe vaste bewijsredenen bij",
zegt de Koning Jakobs.
- 22 "Laat ze voortbrengen
en ons verkondigen de dingen,
die gebeuren zullen;
verkondigt de vorige dingen,
welke die geweest zijn,
opdat wij het ter harte nemen
en het einde daarvan weten;
of doet ons de toekomstige dingen hooren.
- 23 Verkondigt dingen, die hierna komen zullen,
opdat wij weten, dat gij goden zijt;
ja, doet goed en doet kwaad,
dat wij verbaasd staan
en tezamen toezien.
- 24 Zie,
gijlieden zijt minder dan niets,
en ulieder werk is erger dan eene adder;
hij is een gruwel,
die ulieden verkiest.
- 25 Ik verwek *eenen* van het Noorden,
en hij zal komen van den opgang der zon;
hij zal Mijnen Naam aanroepen,
en hij zal komen *over* de overheden als *over* leem,
en gelijk een pottenbakker de klei treedt.
- 26 Wie heeft *wat* verkondigd van den beginne aan,
dat wij het weten mogen,
of van te voren,
dat wij zeggen mogen:
'Hij is rechtvaardig?'
Maar daar is niemand, die *wat* hooren doet,
ook niemand, die ulieder woorden hoort.
- 27 *Ik* de eerste *zeg* tot Sion:
'Zie,
zie ze *daar*,'

en tot Jeruzalem:
'Ik zal eenen blijden boodschapper geven.'
28 Want Ik zag toe, maar daar was niemand,
zelfs onder deze, maar er was geen raadgever,
dat Ik hen zoude vragen
en zij mij antwoord geven zouden.
29 Zie,
zij zijn altemaal ijdelheid,
hunne werken zijn een nietig ding,
hunne gegoten beelden zijn wind en een ijdel ding."

42

De knecht des Heeren:

1 "Zie Mijn knecht die Ik ondersteun,
Mijn uitverkorene, *in denwelken* mijne ziel een welbehagen heeft.
Ik heb Mijnen Geest op hem gegeven,
hij zal het recht den heidenen voortbrengen.
2 Hij zal niet schreeuwen,
noch zijne *stem* verheffen,
noch zijne stem op de straat laten horen.
3 Het gekrookte riet zal hij niet verbreken,
en de rookende vlaswiek zal hij niet uitblusschen;
met waarheid zal hij het recht voortbrengen,
4 hij zal niet verdonkerd worden
en hij zal niet verbroken worden,
totdat hij het recht op aarde zal hebben besteld,
en de eilanden zullen naar zijne leer wachten."
5 Alzóó zegt God de HEERE,
Die de hemelen geschapen en dezelve uitgebreid heeft,
Die de aarde uitgespannen heeft
en wat daaruit voortkomt,
Die het volk, *dat* daarop is, den adem geeft,
en den geest dengenen, die daarop wandelen.
6 "Ik de HEERE heb u geroepen in gerechtigheid,
en Ik zal *u* bij uwe hand grijpen;
en Ik zal u behoeden,
en Ik zal u geven tot een verbond des volks,
tot een licht der heidenen,
7 om te openen de blinde oogen,
om den gebondene uit te voeren uit de gevangenis,
en uit het gevangenhuis degenen, die in duisternis zitten.
8 Ik ben de HEERE,
dat is Mijn Naam,
en Mijne eer zal Ik geenen anderen geven,
noch Mijnen lof aan de gesneden beelden.
9 Zie,
de voorgaande dingen zijn gekomen,
en nieuwe dingen verkondig Ik,
eer dat zij uitspruiten doe Ik ulieden die hooren."
10 Zingt den HEERE een nieuw lied,
Zijnen lof van het einde der aarde,
gij die ter zee vaart en al wat daarin is,
gij eilanden en hunne inwoners.
11 Laat de woestijn en hare steden *de stem* verheffen,
met de dorpen, *die* Kedar bewoont;
laat ze juichen die in de rotssteenen wonen,
en van den top der bergen af schreeuwen.

- 12 Laat ze den HEERE de eere geven,
en Zijnen lof in de eilanden verkondigen.
- 13 De HEERE zal uittrekken als een held,
Hij zal den ijver opwekken als een krijgsman;
Hij zal juichen,
ja Hij zal een groot getier maken;
Hij zal Zijne vijanden overweldigen.
- 14 "Ik heb van ouds gezwezen,
Ik heb Mij stilgehouden *en* Mij ingehouden:
Ik zal uitschreeuwen als eene die baart,
Ik zal ze verwoesten en te zamen opslokken,
- 15 Ik zal bergen en heuvelen woest maken
en al hun gras zal Ik doen verdorren,
en Ik zal de rivieren tot eilanden maken,
en de poelen uitdrogen,
- 16 en Ik zal de blinden leiden door den weg,
dien zij niet geweten hebben,
Ik zal ze doen treden door de paden,
die zij niet geweten hebben,
Ik zal de duisternis voor hun aangezicht ten licht maken,
en het kromme tot recht:
deze dingen zal Ik hun doen,
en Ik zal ze niet verlaten.
- 17 *Maar* die zich op gesneden beelden verlaten,
die tot de gegoten beelden zeggen:
'Gij zijt onze goden',
die zullen achterwaarts keeren,
en met schaamte beschaamd worden.
- 18 Hoort gij dooven,
en aanschouwt gij blinden,
om te zien.
- 19 Wie is er blind dan Mijn knecht,
en doof gelijk Mijn bode,
dien Ik zend?
Wie is blind gelijk de volmaakte
en blind gelijk de knecht des HEEREN?
- 20 Gij ziet *wel* vele dingen,
maar gij bewaart ze niet;
ofschoon hij de ooren opendoet,
zoo hoort hij toch niet.
- 21 De HEERE had lust *aan hem* om Zijner gerechtigheid wil,
Hij maakte *hem* groot *door* de wet,
en Hij maakte *hem* heerlijk.
- 22 Maar *nu* is het een beroofd en geplunderd volk,
zij allen zijn verstrikt in de holen
en verstoken in de gevangenhuisen,
zij zijn tot eenen roof geworden,
en er is niemand, die ze redt,
tot eene plundering
en niemand zegt: "Geeft *ze* weder."
- 23 Wie onder ulieden neemt zulks ter oore,
wie merkt òp en hoort wat hierna zijn zal?
- 24 Wie heeft Jakob tot eene plundering overgegeven,
en Israël den roovers?
Is het niet de HEERE,
Hij, tegen wien wij gezondigd hebben?
Want wij wilden niet wandelen in Zijne wegen,
en zij hoorden niet naar Zijne wet:

25 daarom heeft Hij over hen uitgestort
de grimmigheid Zijns toorns
en de macht des oorlogs,
en Hij heeft ze rondom in vlam gezet,
doch zij merken het niet;
en Hij heeft ze in brand gestoken,
doch zij nemen het niet ter harte."

43

De aanstaande verlossing:

- 1 Maar nu, alzóó zegt de HEERE uw Schepper, o Jakob,
en uw Formeerder o Israël:
"Vrees niet, want Ik heb u verlost,
Ik heb u bij uw naam geroepen,
gij zijt Mijn.
- 2 Wanneer gij zult gaan door het water, Ik zal bij u zijn,
en door de rivieren, zij zullen u niet overstroomen;
wanneer gij door het vuur zult gaan, zult gij niet verbranden,
en de vlam zal u niet aansteken.
- 3 Want Ik ben de HEERE uw God, de Heilige Israëls, uw Heiland;
Ik heb Egypte, Moorenland en Seba gegeven tot uw losgeld in uwe plaats.
- 4 Van toen af dat gij kostelijk zijt geweest in Mijne oogen,
zijt gij verheerlijkt geweest,
en Ik heb u liefgehad;
daarom heb Ik menschen in uwe plaats gegeven
en volken in plaats van uw ziel.
- 5 Vrees niet,
want Ik ben met u;
Ik zal uw zaad van den opgang brengen,
en Ik zal u verzamelen van den ondergang;
- 6 Ik zal zeggen tot het Noorden:
'Geef',
en tot het Zuiden:
'Houd niet terug,
breng mijne zonen van verre
en mijne dochters van het einde der aarde,
- 7 een ieder die naar Mijnen Naam genoemd is,
en dien Ik geschapen heb tot Mijne eere,
dien Ik geformeerd heb,
dien Ik ook gemaakt heb.'
- 8 Breng vóór het blinde volk, hetwelk oogen heeft,
en de dooven, die ooren hebben;
- 9 laat alle de heidenen samenvergaderd worden,
en laat de volkeren verzameld worden:
wie onder hen zal dit verkondigen?
Of laat ze ons doen hooren de vorige dingen,
laat ze hunne getuigen voortbrengen,
opdat zij gerechtvaardigd worden,
en men het hoore en zegge:
'Het is de waarheid.'
- 10 "Gijlieden zijt Mijne getuigen," spreekt de HEERE,
"en Mijn knecht, dien Ik uitverkoren heb;
opdat gij het weet,
en Mij gelooft,
en verstaat, dat Ik het ben,
dat vóór Mij geen God geformeerd is,
en na Mij geen zijn zal:

11 Ik, Ik ben de HEERE,
en daar is geen Heiland behalve Mij.

12 Ik heb verkondigd,
en Ik heb verlost,
en Ik heb *het* doen hooren,
en geen vreemd *god* was onder ulieden;
en gij zijt mijne getuigen,"
spreekt de HEERE,
"dat Ik God ben.

13 Ook eer de dag was,
ben Ik
en daar is niemand,
die uit Mijne hand redden kan;
Ik zal werken,
en wie zal het keeren?"

14 Alzóó zegt de HEERE uw Verlosser,
de Heilige Israëls:
"Om ulieder wil heb Ik naar Babel gezonden,
en heb hen allen vluchtend doen nederdalen,
te weten de Chaldeën,
in de schepen op welke zij juichten.

15 Ik ben de HEERE uw Heilige,
de Schepper Israëls,
ulieder Koning."

16 Alzóó zegt de HEERE,
Die in de zee eenen weg
en in de sterke wateren een pad maakte,
17 die wagens en paarden,
heir en macht voortbracht:
"te zamen liggen zij neder,
zij zullen niet weder opstaan,
zij zijn uitgebluscht,
gelijk eene vlaswiek zijn zij uitgegaan.

18 Gedenkt der vorige *dingen* niet,
en overlegt de oude dingen niet.

19 Zie,
Ik zal wat nieuws maken,
nu zal het uitspruiten:
zult gijlieden dat niet weten?
Ja, Ik zal in de woestijn eenen weg leggen,
en rivieren in de wildernis;
20 het gedierte des velds zal Mij eeren,
de draken en de jonge struisen;
want Ik zal in de woestijn wateren geven,
en rivieren in de wildernis,
om Mijn volk, Mijnen uitverkorenen, drinken te geven;

21 dit volk heb Ik Mij geformeerd,
zij zullen Mijnen lof vertellen.

22 Doch gij hebt Mij niet aangeroepen, o Jakob,
als gij u tegen Mij vermoeid hebt, o Israël;

23 Mij hebt gij niet gebracht het kleine vee uwer brandofferen,
en *met* uwe slachtofferen hebt gij Mij niet geëerd;
Ik heb u *Mij* niet doen dienen met spijsoffer,
en Ik heb u niet vermoeid met wierook;

24 Mij hebt gij geen kalmus voor geld gekocht,
en met het vet uwer slachtofferen hebt gij Mij niet gedrenkt;
maar gij hebt Mij arbeid gemaakt met uwe zonden,
gij hebt Mij vermoeid met uwe ongerechtigheden.

25 Ik, Ik ben het, Die uwe overtredingen uitdelg om Mijnentwil,
en Ik gedenk uwer zonden niet.
26 Maak Mij indachtig,
laat ons te zamen richten,
vertel gij *uwe redenen*,
opdat gij moogt gerechtvaardigd worden.
27 Uw eerste vader heeft gezondigd,
en uwe uitleggers hebben tegen Mij overtreden:
28 daarom zal Ik de oversten des heiligdoms ontheiligen,
en Jakob ten ban overgeven,
en Israël tot beschimpingen."

44

Gods oppermacht en der afgoden nietigheid:

1 "Maar hoor nu, Mijn knecht Jakob,
en Israël, dien Ik verkoren heb."
2 Zóó zegt de HEERE, uw Maker
en uw Formeerder van den moederschoot af,
Die u helpt:
"Vrees niet, o Jakob, Mijn knecht,
en gij Jeschurun, dien Ik uitverkoren heb;
3 want Ik zal water gieten op den dorstige
en stroomen op het droge;
Ik zal Mijnen Geest op uw zaad gieten,
en Mijnen zegen op uwe nakomelingen;
4 en zij zullen uitspruiten tusschen in het gras,
als de wilgen aan de waterbeken.
5 Deze zal zeggen:
'Ik ben des HEEREN,'
en die zal *zich* noemen met den naam Jakobs,
en gene zal *met* zijn hand schrijven:
'Ik ben des HEEREN,'
en zich toenoemen met den naam Israëls."
6 Zoo zegt de HEERE, de Koning Israëls,
en zijn Verlosser, de HEERE der heirscharen:
"Ik ben de eerste en Ik ben de laatste,
en behalve Mij is er geen God;
7 en wie zal, gelijk Ik, roepen en het verkondigen,
en het ordelijk vóór Mij stellen,
sedert dat Ik een eeuwig volk gesteld heb?
En laat ze de toekomstige dingen en die komen zullen, hun verkondigen.
8 Verschrikt niet en vreest niet;
heb Ik het u van toen af niet doen hooren en verkondigd?
Want gijlieden zijt mijne getuigen:
is er ook een God behalve Mij?
Immers is er geen *andere* rotssteen:
Ik ken er geen.
9 De formeerders van gesneden beelden zijn altezamen ijdelheid,
en hunne gewenschte dingen doen geen nut,
ja, zijzelve zijn hunne getuigen:
zij eten niet
en zij weten niet,
daarom zullen zij beschaamd worden.
10 Wie formeert eenen god,
en giet een beeld,
dat geen nut doet?
11 Zie,

- alle hunne medegenooten zullen beschaamd worden,
want de werkmeesters zijn uit de menschen;
dat zij zich altermaal vergaderen,
dat zij opstaan:
zij zullen verschrikken,
zij zullen beschaamd worden.
- 12 De ijzersmid *maakt* eene bijl,
en werkt in den gloed,
en formeert het met hamers,
en bewerkt het met zijnen sterken arm,
hij lijdt ook honger,
totdat hij krachteloos wordt,
hij drinkt geen water,
totdat hij amechtig wordt.
- 13 De timmerman trekt het richtsnoer uit,
hij teekent het af met den draad,
hij maakt het *effen* met de schaven,
en teekent het met den passer,
en maakt het naar de beeltenis eens mans,
naar de schoonheid van een mensch,
dat het in het huis blijve.
- 14 Als hij zich cederen afhouwt,
zoo neemt hij eenen cypresseboom of een eik,
en hij versterkt zich onder de boomen des wouds;
hij plant eenen olmboom,
en de regen maakt *dien* groot.
- 15 Dan is het voor den mensch om te verbranden,
dan neemt hij daarvan
en warmt er zich bij,
ook ontsteekt hij het
en bakt er brood bij:
— daarenboven maakt hij er eenen god van
en buigt zich *daarvoor*,
hij maakte er een gesneden beeld van
en knielt er voor neder.
- 16 Zijne helft brandt hij in het vuur,
bij de *andere* helft daarvan eet hij vleesch,
hij braadt een gebraad
en hij wordt verzadigd,
ook warmt hij zich
en hij zegt:
'Ha! ik ben warm geworden,
ik heb het vuur gezien!'
- 17 — het overige nu daarvan maakt hij tot eenen god,
tot zijn gesneden beeld,
hij knielt daarvoor neder
en buigt zich,
en aanbidt het
en zegt:
'Red mij, want gij zijt mijn god.'
- 18 Zij weten niet
en verstaan niet,
want het heeft hunne oogen bestreken, dat zij niet zien,
en hunne harten, dat zij niet verstaan;
- 19 en niemand *van hen* brengt het in zijn hart,
en daar is noch kennis noch verstand,
dat hij zeggen zoude:
'De helft daarvan heb ik verbrand in het vuur,

- ja, ook op de kolen daarvan heb ik brood gebakken,
 ik heb vleesch *daarbij* gebraden
 en heb het gegeten:
 en zoude ik het overblijfsel daarvan tot eenen gruwel maken,
 zoude ik nederknielen voor hetgeen dat van eenen boom gekomen is?'
- 20 Hij voedt zich met asch,
 het bedrogen hart heeft hem *terzijde* afgeleid;
 zoodat hij zijne ziel niet redden kan,
 noch zeggen:
 'Is er niet eene leugen in mijne rechterhand?'
- 21 Gedenk aan deze dingen, o Jakob en Israël,
 want gij zijt Mijn knecht,
 Ik heb u geformeerd,
 gij zijt Mijn knecht, Israël,
 gij zult van Mij niet vergeten worden;
- 22 Ik delg uwe overtredingen uit als een nevel,
 en uwe zonden als eene wolk:
 keer weder tot Mij,
 want Ik heb u verlost.
- 23 Zingt met vreugde gij hemelen,
 want de HEERE heeft het gedaan:
 juicht gij benedenste deelen der aarde,
 gij bergen maakt een groot gedreun met vreugdegezang,
 gij bosschen en alle geboomte daarin,
 want de HEERE heeft Jakob verlost
 en zich heerlijk gemaakt in Israël."
- 24 Alzóó zegt de HEERE, uw Verlosser
 en Die u geformeerd heeft van den moederschoot af:
 "Ik ben de HEERE, Die alles doet,
Die den hemel uitbreidt,
 Ik alleen,
 en Die de aarde uitspant door Mijzelven;
- 25 Die de teekenen der leugendichters vernietigt,
 en de waarzeggers dol maakt;
Die de wijzen achterwaarts doet keeren,
 en *die* hunne wetenschap verdwaast;
- 26 Die het woord Zijns knechts bevestigt,
 en den raad Zijner boden volbrengt;
Die tot Jeruzalem zegt:
 'Gij zult bewoont worden',
 en tot de steden van Juda:
 'Gij zult herbouwd worden,
 en Ik zal hare verwoeste plaatsen oprichten';
- 27 Die tot de diepte zegt:
 'Verdroog,
 en uwe rivieren zal Ik verdrogen';
- 28 Die van Kores zegt:
 'Hij is Mijn herder,
 en Hij zal al Mijn welgevallen volbrengen,
 zeggende ook tot Jeruzalem:
 "Word gebouwd",
 en *tot* den tempel:
 "Word gegrond.""

45

Cyrus Gods werktuig:

- 1 Alzóó zegt de HEERE tot Zijnen gezalfde,

- tot Kores,
wiens rechterhand Ik vat,
om de volkeren voor zijn aangezicht neder te werpen,
en Ik zal de lendenen der koningen ontbinden,
om voor zijn aangezicht de deuren te openen,
en de poorten zullen niet gesloten worden:
- 2 Ik zal voor uw aangezicht gaan,
en Ik zal de kromme wegen recht maken,
de koperen deuren zal Ik verbreken,
en de ijzeren grendelen zal Ik in stukken slaan;
- 3 en Ik zal u geven de schatten,
die in de duisternissen zijn,
en de verborgen rijkdommen;
opdat gij moogt weten,
dat ik de HEERE ben,
die *u* bij uwen naam roept,
de God Israëls;
- 4 om Jakobs Mijns knechts wil
en Israëls Mijns uitverkorenen;
ja, Ik riep u bij uwen naam,
Ik noemde u toe,
hoewel gij Mij niet kendet.
- 5 Ik ben de HEERE, en niemand meer,
buiten Mij is er geen God;
Ik zal u gorden,
hoewel gij Mij niet kendet;
- 6 opdat men wete,
van den opgang der zon en van den ondergang,
dat er buiten Mij niets is:
Ik ben de HEERE, en niemand meer;
- 7 Ik formeer het licht en schep de duisternis,
Ik maak den vrede en schep het kwaad,
Ik de HEERE doe alle deze dingen.
- 8 Drupt gij hemelen van boven af,
en dat de wolken vloeien van gerechtigheid;
en de aarde opene zich,
en dat allerlei heil uitwasse en gerechtigheid te zamen uitspruite:
Ik de HEERE heb ze geschapen.
- 9 Wee dien, die met zijnen Formeerder twist,
gelijk een potscherf met aarden potscherven.
Zal ook het leem tot zijnen formeerder zeggen:
'Wat maakt gij?'
of *zal* uw werk *zeggen*:
'Hij heeft geene handen?'
- 10 Wee dien, die tot den vader zegt:
'Wat genereert gij';
en tot de vrouw:
'Wat baart gij?'
- 11 Alzóó zegt de HEERE,
de Heilige Israëls
en deszelfs Formeerder:
"Zij hebben Mij over toekomstige dingen gevraagd;
zoudt gij Mij aangaande Mijne kinderen
en het werk Mijner handen bevel geven?"
- 12 Ik heb de aarde gemaakt,
en Ik heb den mensch daarop geschapen;
Ik ben het;
Mijne handen hebben de hemelen uitgebreid,

- 13 en Ik heb al hun heir bevel gegeven;
Ik heb hem verwekt in gerechtigheid,
en alle zijne wegen zal Ik recht maken;
hij zal mijne stad bouwen,
en hij zal mijne gevangenen loslaten,
niet voor prijs
noch voor geschenk,"
zegt de HEERE der heirscharen.
- 14 Alzóó zegt de HEERE:
"De arbeid der Egyptenaren
en de koophandel der Mooren en der Sabeërs,
der mannen van groote lengte,
zullen tot u overkomen,
en zij zullen uwe zijn,
zij zullen u navolgen,
in boeien zullen zij overkomen;
en zij zullen zich voor u buigen,
zij zullen u smeeken,
zeggende: 'Gewisselijk, God is met u,
en daar is anders geen God meer;
- 15 voorwaar Gij zijt een God,
Die zich verborgen houdt,
de God Israëls,
de Heiland.'
- 16 Zij zullen beschaamd en ook tot schande worden,
zij allen;
te zamen zullen zij met schande henengaan,
die de afgoden maken;
- 17 *maar* Israël wordt verlost door den HEERE *met* eene eeuwige verlossing,
gijlieden zult niet beschaamd noch tot schande worden tot in alle eeuwigheden."
- 18 Want alzóó zegt de HEERE, Die de hemelen geschapen heeft,
die God, Die de aarde geformeerd en Die ze gemaakt heeft;
Hij heeft ze bevestigd,
Hij heeft ze niet geschapen, dat zij ledig zijn zoude,
maar heeft ze geformeerd, opdat men daarin wonen zoude;
"Ik ben de HEERE, en niemand meer;
- 19 Ik heb niet in het verborgen gesproken in eene donkere plaats der aarde,
Ik heb tot het zaad Jakobs niet gezegd:
'Zoekt Mij tevergeefs';
Ik ben de HEERE, Die gerechtigheid spreekt,
die rechtmatige dingen verkondigt.
- 20 Verzamelt u en komt,
treedt hier toe te zamen,
gijlieden die van de heidenen ontkomen zijt.
Zij weten niets, die hunne houten gesneden beelden dragen,
en eenen god aanbidden, *die* niet verlossen kan.
- 21 Verkondigt en treedt hier toe,
ja, beraadslaagt te zamen:
Wie heeft dat laten hooren van oudsher,
Wie heeft dat van toen af verkondigd?
Ben Ik het niet, de HEERE?
en daar is geen God meer behalve Mij,
een rechtvaardig God en een Heiland,
niemand is er dan Ik.
- 22 Wendt u naar Mij toe,
wordt behouden,
alle gij einden der aarde;
want Ik ben God, en niemand meer;

- 23 Ik heb gezworen bij Mijzelven,
daar is een woord der gerechtigheid uit Mijnen mond gegaan,
en het zal niet wederkeeren:
dat Mij alle knie zal gebogen worden,
alle tong *Mij* zal zweren.
- 24 Men zal van Mij zeggen:
'Gewisselijk, in den HEERE zijn gerechtigheden en sterkte';
tot Hem zal men komen,
maar zij zullen beschaamd worden,
allen die tegen Hem ontstoken zijn;
- 25 *maar* in den HEERE zullen gerechtvaardigd worden
en zich beroemen het gansche zaad Israëls."

46

Babels goden en de God van Israël:

- 1 "Bel is gekromd.
Nebo wordt nedergebogen,
hunne afgoden zijn geworden voor de dieren
en voor de beesten;
uwe opgeladene pakken zijn een last voor de vermoeide *beesten*;
- 2 te zamen zijn zij nedergebogen,
zij zijn gekromd;
zij hebben den last niet kunnen redden,
maar zij zelve zijn in de gevangenis gegaan.
- 3 Hoort naar Mij, o huis Jakobs,
en het gansche overblijfsel van het huis Israëls;
gij, die *van Mij* gedragen zijt van den moederschoot af,
en opgenomen van de baarmoeder af.
- 4 En tot den ouderdom toe zal Ik dezelfde zijn,
ja, tot de grijsheid toe zal Ik *ulieden* dragen;
Ik heb het gedaan,
en Ik zal *u* opnemen,
en Ik zal dragen en redden.
- 5 Wien zoudt gijlieden Mij nabeelden
en evengelijk maken
en Mij vergelijken,
dat wij elkander gelijken zouden?
- 6 Zij verkwisten het goud uit de beurs,
en wegen het zilver met de weegschaal;
zij huren eenen goudsmid,
en die maakt het tot eenen god;
zij knielen neder,
ook buigen zij zich *daarvoor*;
- 7 zij nemen hem op den schouder,
zij dragen hem
en zetten hem aan zijne plaats:
daar staat hij,
hij wijkt van zijne plek niet,
ja, roept *iemand* tot hem,
zoo antwoordt hij niet,
hij verlost hem niet uit zijne benauwdheid.
- 8 Gedenkt hieraan
en houdt u kloekelijk,
brengt het weder in het harte, o gij overtreders.
- 9 Gedenkt der vorige dingen, van oude tijden af,
dat Ik God ben,
en daar is geen God meer,

- en daar is niet gelijk Ik:
10 Die van den beginne aan verkondig het einde,
en van ouds af de dingen, die nog niet geschied zijn;
Die zeg:
'Mijn raad zal bestaan,
en Ik zal al Mijn welbehagen doen';
11 Die eenen roofvogel roep van het Oosten,
een man Mijns raads uit verre lande;
ja, Ik heb *het* gesproken,
Ik zal het ook doen komen;
Ik heb *het* geformeerd,
Ik zal het ook doen.
12 Hoort naar Mij, gij stijven van hart,
gij die verre van de gerechtigheid zijt:
13 Ik breng Mijne gerechtigheid nabij,
zij zal niet verre wezen,
en Mijn heil zal niet vertoeven;
maar Ik zal heil geven in Sion,
aan Israël Mijne heerlijkheid."

47

Babels ondergang:

- 1 "Daal af en zit in het stof,
gij jonkvrouw, dochter Babels;
zit op de aarde, daar is geen troon *meer*,
gij dochter der Chaldeën,
want gij zult niet meer genaamd worden de teedere noch de wellustige.
2 Neem den molen en maal meel;
ontdek uwe vlechten,
ontbloot de enkelen,
ontdek de schenkelen,
en ga door de rivieren.
3 Uwe schaamte zal ontdekt worden,
ook zal uwe schande gezien worden;
Ik zal wraak nemen,
en Ik zal *op u* niet aanvallen als een mensch.
4 Onzes Verlossers Naam is HEERE der heirscharen,
de Heilige Israëls.
5 Zit stilzwijgend
en ga in de duisternis,
gij dochter der Chaldeën,
want gij zult niet meer genoemd worden koningin der koninkrijken.
6 Ik was op Mijn volk zeer toornig.
Ik ontheiligde Mijne erve,
en Ik gaf ze over in uwe hand;
doch gij beweest hun geene barmhartigheden,
ja zelfs over den oude maaktet gij uw juk zeer zwaar;
7 en gij zeydet:
'Ik zal koningin zijn in eeuwigheid';
tot nog toe hebt gij deze dingen niet in uw hart genomen,
gij hebt aan het einde daarvan niet gedacht.
8 Nu dan, hoor dit gij weelderige,
die zoo zéker woont,
die in haar hart zegt:
'Ik ben het,
en niemand meer dan ik;
ik zal niet *als* weduwe zitten

- 9 noch de berooving van kinderen kennen':
doch deze beide dingen zullen u in een oogenblik overkomen,
op éénen dag,
de berooving van kinderen
en weduwschap;
volkomenlijk zullen zij u overkomen vanwege de veelheid uwer tooverijen,
vanwege de menigte uwer bezweringen.
- 10 Want gij hebt op uwe boosheid vertrouwd,
gij hebt gezegd:
'Niemand ziet mij';
uwe wijsheid en uwe wetenschap heeft u afkeerig gemaakt,
en gij hebt in uw harte gezegd:
'Ik ben het,
en niemand meer dan ik'.
- 11 Daarom zal er over u een kwaad komen,
gij zult den dageraad daarvan niet weten;
en een verderf zal er op u vallen,
hetwelk gij niet zult kunnen verzoenen;
want daar zal snellijk een onstuimige verwoesting over u komen,
dat gij het niet weten zult.
- 12 Sta nu met uwe bezweringen en met de veelheid uwer tooverijen,
waarin gij gearbeid hebt van uwe jeugd af;
of gij misschien voordeel kondt doen,
of gij misschien u *kondt* sterken.
- 13 Gij zijt moede geworden in de veelheid uwer raadslagen:
laat nu opstaan die den hemel waarnemen,
die in de sterren kijken,
die naar de nieuwe manen voorzeggen,
en laat ze u verlossen van de dingen, die over u komen zullen;
- 14 zie,
zij zullen zijn als stoppelen,
het vuur zal ze verbranden,
zij zullen zich niet kunnen rukken uit de macht der vlam;
het zal geen kool zijn om zich *bij* te warmen,
geen vuur om daarvoor neder te zitten.
- 15 Alzóó zullen zij u zijn met welke gij gearbeid hebt,
uwe handelaars van uwe jeugd aan,
elk zal zijns weegs dwalen,
niemand zal u verlossen."

48

Wat geschied is, waarborg van wat geschieden zal:

- 1 "Hooft dit, gij huis Jakobs,
die genoemd wordt met den naam Israëls,
en uit de wateren van Juda voortgekomen zijt;
die daar zweert bij den Naam des HEEREN,
en vermeldt den God Israëls,
maar niet in waarheid
noch in gerechtigheid;
- 2 ja, van de heilige stad worden zij genoemd,
en zij steunen op den God Israëls:
HEERE der heirscharen is Zijn Naam.
- 3 De vorige dingen heb Ik verkondigd van toen af,
en uit Mijnen mond zijn zij voortgekomen,
en Ik heb ze doen hooren;
Ik heb ze snellijk gedaan en zij zijn gekomen:
- 4 omdat Ik wist,

dat gij hard zijt,
 en uw nek eene ijzeren zenuw is,
 en uw voorhoofd koper.

5 Daarom heb Ik het u van toen af verkondigd,
 eer dat het kwam, heb Ik het u doen hooren;
 opdat gij niet misschien zoudt zeggen:
 'Mijn afgod heeft die dingen gedaan,
 of mijn gesneden beeld of mijn gegoten beeld heeft ze bevolen.'

6 Gij hebt *het* gehoord,
 aanmerkt dat alles;
 zult gijlieden het ook niet verkondigen?
 Van nu af doe Ik u nieuwe dingen hooren,
 en verborgen dingen
 en die gij niet geweten hebt;

7 nu zijn zij geschapen,
 en niet van toen af,
 en vóór *dezen* dag hebt gij ze ook niet gehoord,
 opdat gij niet misschien zeggen zoudt:
 'Zie,
 ik heb ze geweten';

8 ook hebt gij ze niet gehoord,
 ook hebt gij ze niet geweten,
 dat gij gansch trouwelooslijk handelen zoudt,
 en dat gij van den moederschoot af een overtreder genaamd zijt.

9 Om Mijns Naams wil zal ik Mijnen toorn langer uitstellen,
 en *om* Mijns roems *wil* zal Ik, u ten goede, *Mij* bedwingen,
 opdat Ik u niet afhouwe.

10 Zie,
 Ik heb u gelouterd, doch niet als zilver,
 Ik heb u gekeurd in den smeltkroes der ellende.

11 Om Mijnentwil, om Mijnentwil zal Ik het doen;
 want hoe zoude hij ontheilgd worden;
 en Ik zal Mijne eere aan geenen anderen geven.

12 Hoor naar Mij, o Jakob,
 en gij Israëel, Mijn geroepene,
 Ik ben het;
 Ik ben de eerste, ook ben Ik de laatste;

13 ook heeft Mijne hand de aarde gegrond,
 en Mijne rechterhand heeft de hemelen met de palm afgemeten:
 wanneer Ik ze roep,
 staan zij daar te zamen.

14 Vergadert u gij allen, en hoort:
 wie onder hen heeft deze dingen verkondigd?
 De HEERE heeft hem lief,
 Hij zal Zijn welbehagen tegen Babel doen,
 en Zijn arm zal *tegen* de Chaldeën zijn.

15 Ik, Ik heb *het* gesproken,
 ook heb Ik hem geroepen;
 Ik zal hem doen komen,
 en hij zal voorspoedig zijn *op* zijnen weg.

16 Nadert gijlieden tot Mij,
 hoort dit:
 "Ik heb van den beginne niet in het verborgen gesproken,
maar van dien tijd af,
 dat het geschied is, ben Ik dáár:
 en nu, de Heere HEERE en Zijn Geest heeft mij gezonden.

17 Alzóó zegt de HEERE uw Verlosser,
 de Heilige Israëls:

Ik ben de HEERE uw God, Die u leert wat nut is,
die u leidt op den weg, *dien* gij gaan moet.
18 Och, dat gij naar Mijne geboden geluisterd had;
zoo zoude uw vrede geweest zijn als eene rivier,
en uwe gerechtigheid als de golven der zee;
19 ook zoude uw zaad geweest zijn als het zand,
en die uit uwe ingewanden voortkomen als dezelfs steentjes;
wiens naam niet zoude worden afgehouden noch verdelgd van voor Mijn aangezicht.
20 Gaat uit van Babel,
vliedt van de Chaldeën,
verkondigt met de stem des gejuichs,
doet zulks hooren,
brengt het uit tot aan het einde der aarde,
zegt:
'De HEERE heeft Zijnen knecht Jakob verlost';
21 en: 'Zij hadden geen dorst,
toen Hij ze leidde door de woeste plaatsen:
Hij deed hun water uit den rotssteen vlieten;
als Hij den rotssteen kiefde,
zoo vloeiden de wateren daarhenen.'
22 *Maar* de goddeloozen hebben geen vrede,"
zegt de HEERE.

49

De knecht des HEEREN het licht der heidenen en Israëls heil:

1 Hoort naar Mij, gij eilanden,
en luistert toe, gij volken van verre.
De HEERE heeft mij geroepen van den moederschoot af,
van mijn moeders ingewand af heeft Hij mijnen naam gemeld,
2 en Hij heeft mijnen mond gemaakt als een scherp zwaard,
onder de schaduw Zijner hand heeft Hij mij bedekt;
en Hij heeft mij tot eenen zuiveren pijl gesteld,
in Zijnen pijlkoker heeft Hij mij verborgen;
3 en Hij heeft tot mij gezegd:
"Gij zijt Mijn knecht, Israël, door welken Ik verheerlijkt zal worden."
4 Doch ik zeide:
"Ik heb te vergeefs gearbeid,
ik heb mijne kracht onnuttelijk en ijdelijk besteed:
gewisselijk, mijn recht is bij den HEERE,
en mijn werkloon is bij mijnen God."
5 En nu zegt de HEERE,
Die mij zich van den moederschoot af tot eenen knecht geformeerd heeft,
dat ik Jakob tot Hem wederbrengen zoude;
maar Israël zal zich niet verzamelen laten:
nochtans zal ik verheerlijkt worden in de oogen des HEEREN,
en mijn God zal mijne sterkte zijn.
6 Voorts zeide Hij:
"Het is te gering,
dat gij Mij een knecht zoudt zijn,
om op te richten de stammen Jakobs
en om weder te brengen de bewaarden in Israël;
Ik heb u ook gegeven ten licht der heidenen,
om Mijn heil te zijn tot aan het einde der aarde."
7 Alzóó zegt de HEERE, de Verlosser Israëls, zijn Heilige,
tot de verachte ziel,
tot dien, aan welken het volk eenen gruwel heeft,
tot den knecht dergenen, die heerschen:

"Koningen zullen het zien en opstaan,
ook vorsten, en zij zullen zich *voor u* buigen,
om des HEEREN wil, Die getrouw is,
des Heiligen Israëls, Die u verkoren heeft."
8 Alzóó zegt de HEERE:
"In den tijd des welbehagens heb Ik u verhoord,
en ten dage des heils heb Ik u geholpen;
en Ik zal u bewaren,
en Ik zal u geven tot een verbond des volks,
om het aardrijk op te richten,
om de verwoeste erfenissen te doen beërven:
9 om te zeggen tot de gebondenen:
'Gaaf uit',
tot degenen die in de duisternis zijn:
'Komf te voorschijn.'
Zij zullen op de wegen weiden,
en op alle hooge plaatsen zal hunne weide wezen;
10 zij zullen niet hongeren noch dorsten,
en de hitte en de zon zal ze niet steken;
want hun Ontfermer zal hen leiden,
en Hij zal ze aan de springaders der wateren zachtkens leiden;
11 en Ik zal alle Mijne bergen tot eenen weg maken,
en Mijne banen zullen verhoogd zijn.
12 Zie,
deze zullen van verre komen;
en zie,
die van het Noorden en van het Westen,
en geene uit het land Sinim.
13 Juicht gij hemelen,
en verheug u gij aarde,
en gij bergen, maakt gedreun met gejuich;
want de HEERE heeft Zijn volk vertroost,
en Hij zal Zich over Zijne ellendigen ontfermen."

De zekerheid van Sions herstel:

14 Doch Sion zegt:
"De HEERE heeft mij verlaten,
en de Heere heeft mij vergeten."
15 Kan ook eene vrouw haren zuigeling vergeten,
dat zij zich niet ontferme over den zoon haars schoofs?
Ofschoon deze vergate,
zoo zal Ik toch u niet vergeten.
16 Zie, Ik heb u in de beide handpalmen gegraveerd,
uwe muren zij steeds vóór Mij.
17 Uwe zonen zullen zich haasten,
maar uwe verstoorders en uwe verwoesters zullen van u uitgaan.
18 Hef uwe oogen op rondom,
en zie,
alle deze vergaderen zich,
zij komen tot u:
"Zoo waarachtig als Ik leef,"
spreekt de HEERE,
"Zekerlijk gij zult u met alle dezen als met een sieraad bekleeden,
en gij zult ze *u* aanbinden gelijk eene bruid;
19 want *in* uwe woeste en uwe eenzame plaatsen,
en uw verstoord land,
gewisselijk, nu zult gij benauwd worden van inwoners,
en die u verslonden zullen zich verre van u maken;

- 20 noch zullen de kinderen, waarvan gij beroofd waart,
zeggen voor uwe ooren:
'De plaats is mij te nauw,
wijk voor mij,
dat ik wonen mag';
- 21 en gij zult zeggen in uw hart:
'Wie heeft mij deze gegeneerd,
aangezien ik van kinderen beroofd en eenzaam was?
Ik was in de gevangenis gegaan en weggeweken,
wie heeft mij dan deze opgevoed?
Zie,
ik was alléén overgelaten,
waar waren deze?'"
- 22 Alzóó zegt de Heere HEERE:
"Zie,
Ik zal Mijne hand opheffen tot de heidenen,
en tot de volkeren zal Ik Mijne banier opsteken;
dan zullen zij uwe zonen in de armen brengen,
en uwe dochters zullen op den schouder gedragen worden;
- 23 en koningen zullen uwe voedsterheeren zijn,
en hunne vorstinnen uwe zoogvrouwen;
zij zullen zich voor u buigen met het aangezicht ter aarde,
en zij zullen het stof uwer voeten lekken,
en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben,
dat zij niet beschaamd zullen worden,
die Mij verwachten.
- 24 Zoude ook eenen machtige de vangst ontnomen worden,
of zouden de gevangenen eens rechtvaardigen ontkomen?"
- 25 Doch alzóó zegt de HEERE:
"Ja, de gevangenen des machtigen zullen *hem* ontnomen worden,
en de vangst des tyrans zal ontkomen;
want met uwe twisters zal Ik twisten,
en uwe kinderen zal Ik verlossen;
- 26 en Ik zal uwe verdrukkers spijzen met hun eigen vleesch,
en van hun eigen bloed zullen zij dronken worden als van zoeten wijn;
en alle vleesch zal gewaar worden,
dat Ik de HEERE uw Heiland ben,
en uw Verlosser,
de Machtige Jakobs."

50

Israëls schuld. Het geduld van den knecht des HEEREN:

- 1 Alzóó zegt de HEERE:
"Waar is de scheidbrief van ulieder moeder,
waarmede Ik haar weggezonden heb?
Of wie is er van Mijne schuldeischers, aan wien Ik u verkocht heb?
Zie,
om uwe ongerechtigheden zijt gij verkocht,
en om uwe overtredingen is uwe moeder weggezonden.
- 2 Waarom kwam Ik en daar was niemand,
waarom riep Ik en niemand antwoordde?
Is Mijne hand gansch kort geworden,
dat zij niet verlossen kan,
of is er in Mij geen kracht om uit te redden?
Zie,
door Mijn schelden maak Ik de zee droog,
Ik stel de rivieren *tot* eene woestijn,

- dat haar visch stinkt,
omdat er geen water is,
en sterft van dorst;
- 3 Ik bekleed den hemel met zwarteheid,
en ik stel een zak *tot* zijn bedeksel."
- 4 De Heere HEERE heeft mij eene tong der geleerden gegeven,
opdat ik wete met den moede een woord ter rechter tijd te spreken;
Hij wekt mij het oor,
dat ik hoore gelijk die geleerd worden.
- 5 De Heere HEERE heeft mij het oor geopend,
en ik ben niet wederspanning,
ik wijk niet achterwaarts.
- 6 Ik geef mijnen rug dengenen, die *mij* slaan,
en mijne wangen dengenen, die *mij* het haar uitplukken;
mijn aangezicht verberg ik niet voor smaadheden en speeksel.
- 7 Want de Heere HEERE helpt mij,
daarom word ik niet te schande;
daarom heb ik mijn aangezicht gesteld als eenen kesteen,
want ik weet,
dat ik niet zal beschaamd worden.
- 8 Hij is nabij, Die mij rechtvaardigt;
wie zal met mij twisten?
laat ons te zamen staan;
wie heeft eene rechtzaak tegen mij?
hij kome herwaarts tot mij.
- 9 Zie,
de Heere HEERE helpt mij,
wie is het *die* mij zal verdoemen?
Zie,
zij zullen allemaal als een kleed verouderen,
de mot zal ze eten.
- 10 Wie is er onder ulieden, die den HEERE vreest,
die naar de stem Zijns knechts hoort?
Als Hij in duisternissen wandelt
en geen licht heeft,
dat hij betrouwe op den Naam des HEEREN
en steune op zijnen God.
- 11 Zie,
gij allen die een vuur aansteekt,
die u met spranken omgordt,
wandelt in de vlam van uw vuur,
en in de spranken, *die* gij ontstoken hebt.
Dat geschiedt u van Mijne hand,
in smarte zult gijlieden liggen.

51

De tijd des heils nabij:

- 1 Hoort naar Mij, gij die de gerechtigheid najaagt,
gij die den HEERE zoekt;
aanschouwt den rotssteen,
waar gijlieden uit gehouwen zijt,
en des holligheid des bornputs,
waaruit gij gegraven zijt;
- 2 aanschouwt gij Abraham ulieder vader,
en Sara, *die* ulieden gebaard heeft;
want Ik riep hem, toen hij *nog* alléén was,
en Ik zegende hem,

- en Ik vermenigvuldigde hem.
- 3 Want de HEERE zal Sion troosten,
Hij zal troosten alle hare woeste plaatsen,
en Hij zal hare woestijn maken als Eden,
en hare wildernis als den hof des HEEREN;
vreugd en blijdschap zal daarin gevonden worden,
dankzegging en eene stem des gezangs.
- 4 Luistert naar Mij, Mijn volk,
en Mijne lieden, neigt naar Mij het oor;
want eene wet zal van Mij uitgaan,
en Ik zal Mijn recht doen rusten tot een licht der volkeren.
- 5 Mijne gerechtigheid is nabij,
Mijn heil trekt uit,
en Mijne armen zullen de volken richten;
op Mij zullen de eilanden wachten,
en op Mijnen arm zullen zij hopen.
- 6 Heft ulieder oogen op naar den hemel,
en aanschouwt de aarde beneden;
want de hemel zal als een rook verdwijnen,
en de aarde zal als een kleed verouden,
en hare inwoners zullen insgelijks sterven;
maar Mijn heil zal in eeuwigheid zijn,
en Mijne gerechtigheid zal niet verbroken worden.
- 7 Hoort naar Mij, gijlieden die de gerechtigheid kent,
gij volk, in welks hart Mijne wet is,
vreest niet de smaadheid van den mensch,
en ontzet u over hunne smaadredenen niet;
- 8 want de mot zal ze opeten als een kleed,
en het schietwormpje zal ze opeten als wol;
maar Mijne gerechtigheid zal in eeuwigheid zijn,
en Mijn heil van geslachte tot geslachten."
- 9 Ontwaak, ontwaak,
trek sterkte aan,
gij arm des HEEREN,
ontwaak als in de verleden dagen,
als in de geslachten van eertijds;
zijt Gij het niet,
die Rahab uitgehouwen hebt,
die den zeedraak verwond hebt?
- 10 Zijt Gij het niet,
die de zee, de wateren des grooten afgronds,
droog gemaakt hebt tot eenen weg,
opdat de verlost en daar doorgingen?
- 11 Alzoo zullen de vrijgekochten des HEEREN wederkeeren
en met gejuich tot Sion komen,
en eeuwige blijdschap zal op hun hoofd wezen;
vreugd en blijdschap zullen zij aangrijpen,
treuring en zuchting zullen wegvlieden.
- 12 "Ik, Ik ben het, Die u troost:
wie zijt gij,
dat gij vreest voor den mensch, die sterven zal,
en voor eens menschen kind, *dat* hooi worden zal,
- 13 en vergeet den HEERE, Die u gemaakt heeft,
Die de hemelen heeft uitgebreid
en de aarde gegrond heeft,
en vreest geduriglijk den ganschen dag

- vanwege de grimmigheid des benauwers,
 wanneer hij zich bereidt om te verderven?
 Waar is dan de grimmigheid des benauwers?
- 14 De omzwevende gevangene zal haastiglijk losgelaten worden,
 en hij zal in den kuil niet sterven,
 en zijn brood zal *hem* niet ontbreken.
- 15 Want Ik ben de HEERE uw God,
 Die de zee klieft,
 dat hare golven bruisen:
 HEERE der heirscharen is Zijn Naam;
 16 en Ik leg Mijne woorden in uwen mond,
 en bedek u onder de schaduw Mijner hand,
 om den hemel te planten
 en om de aarde te gronden,
 en om te zeggen tot Sion: 'Gij zijt Mijn volk.'
- 17 Waak òp, waak òp,
 sta òp Jeruzalem,
 gij die gedronken hebt van de hand des HEEREN den beker Zijner grimmigheid;
 den droesem des bekera der zwijmeling hebt gij gedronken,
ja, uitgezogen.
- 18 Daar is niemand van alle de kinderen,
die zij gebaard heeft, die haar zachtkens leidt;
 en niemand van alle de kinderen,
die zij opgevoed heeft, die haar bij de hand grijpt.
- 19 Deze twee dingen zijn u wedervaren:
 wie heeft medelijden met u?
 Daar is verwoesting en verbreking en honger en zwaard:
door wien zal Ik u troosten?
- 20 Uwe kinderen zijn in bezwijming gevallen,
 zij liggen vooraan op alle straten,
 gelijk een wilde os in het net;
 zij zijn vol van de grimmigheid des HEEREN,
 van het schelden uws Gods.
- 21 Daarom hoor nu dit, gij bedrukte,
 en gij dronkene, maar niet van wijn:
- 22 Alzoo zegt uw Heere, de HEERE en uw God,
die Zijns volks zaak twisten zal:
 "Zie,
 Ik neem den beker der zwijmeling van uwe hand,
 den droesem des bekera Mijner grimmigheid,
 gij zult dien voortaan niet meer drinken;
- 23 maar Ik zal hem dien,
 die u bedroefd hebben,
 in de hand zetten,
 die tot uwe ziel zeiden:
 'Buig u neder,
 dat wij over *u* gaan';
 en gij legdet uwen rug neder als aarde
 en als eene straat dengenen, die daar overgaan."

52

Israëls verlossing:

- 1 Waak òp, waak òp,
 trek uwe sterkte aan, o Sion,
 trek uwe sierlijke kleederen aan, o Jeruzalem,
 gij heilige stad,
 want in u zal voortaan geen onbesnedene noch onreine meer komen.

- 2 Schud u uit het stof, maak u op, zit neder, o Jeruzalem,
 maak u los *van* de banden van uw hals, gij gevangene dochter Sions.
- 3 Want zóó zegt de HEERE:
 "Gijlieden zijt om niet verkocht,
 gij zult ook zonder geld gelost worden."
- 4 Want zóó zegt de Heere HEERE:
 "In vorige tijden trok Mijn volk af in Egypte
 om als vreemdeling aldaar te verkeeren,
 en Assur heeft hetzelve om niet onderdrukt.
- 5 En nu, wat heb Ik hier *te doen*,"
 spreekt de HEERE,
 "dewijl Mijn volk om niet weggenomen is,
 en degenen, die over hetzelve heerschen, *het* doen jammeren,"
 spreekt de HEERE,
 "en Mijn Naam gestadig den ganschen dag gelasterd wordt?"
- 6 Daarom *zal* Mijn volk,
 daarom zal het Mijn Naam in dien dag kennen,
 dat Ik het Zelf ben, Die spreek:
 'Zie,
hier ben Ik."
- 7 Hoe liefelijk zijn op de bergen
 de voeten desgenen die het goede boodschap,
 die den vrede doet hooren;
 desgenen die goede boodschap brengt van het goede,
 die heil doet hooren;
 desgenen die tot Sion zegt:
 'Uw God is Koning.'
- 8 Daar is eene stem uwer wachters,
 zij verheffen de stem,
 zij juichen te zamen:
 want zij zullen oog aan oog zien,
 als de HEERE Sion wederbrengen zal.
- 9 Maakt een geschal,
 juicht te zamen,
 gij woeste plaatsen Jeruzalems,
 want de HEERE heeft Zijn volk getroost,
 Hij heeft Jeruzalem verlost;
- 10 de HEERE heeft Zijn heiligen arm ontbloot voor de oogen aller heidenen,
 en alle de einden der aarde zullen zien het heil onzes Gods.
- 11 Vertrekt, vertrekt,
 gaat uit van daar,
 raakt het onreine niet aan;
 gaat uit het midden van haar,
 reinigt u, gij die de vaten des HEEREN draagt;
- 12 want gijlieden zult niet met haast uitgaan
 noch met der vlucht henengaan,
 want de HEERE zal voor ulieder aangezicht henentrekken,
 en de God Israëls zal uwe achtertocht wezen.

Lijden en verhooring van den knecht des HEEREN:

- 13 Zie,
Mijn Knecht zal verstandiglijk handelen,
Hij zal verhoogd en verheven,
 ja, zeer hoog worden.
- 14 Gelijk als velen zich over U ontzet hebben,
 – alzo verdorven was Zijn gelaat,
 meer dan van iemand,
 en Zijne gedaante,

meer dan van andere menschenkinderen, —
15 alzóó zal Hij vele heidenen besprengen,
ja, de koningen zullen hunnen mond over Hem toehouden;
want denwelken het niet verkondigd was, die zullen het zien,
en welke het niet gehoord hebben, die zullen het verstaan.

53

1 Wie heeft onze prediking geloofd,
en aan wien is de arm des HEEREN geopenbaard?
2 Want Hij is als een rijsje voor Zijn aangezicht opgeschoten,
en als een wortel uit eene dorre aarde;
Hij had geen gedaante noch heerlijkheid;
als wij Hem aanzagen,
zoo was er geen gestalte,
dat wij Hem zouden begeerd hebben.
3 Hij was veracht en de onwaardigste onder de menschen,
een man van smarten,
en verzocht in krankheid;
en *een iegelijk* was als verbergende het aangezicht voor Hem;
Hij was veracht,
en wij hebben Hem niet geacht.
4 Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen,
en onze smarten, die heeft Hij gedragen;
doch wij achtten Hem,
dat Hij geplaagd, van God geslagen en verdrukt was.
5 Maar Hij is om onze overtredingen verwond,
om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld;
de straf, die ons den vrede aanbrengt, was op Hem,
en door Zijne striemen is ons genezing geworden.
6 Wij dwaalden allen als schapen,
wij keerden ons een iegelijk naar zijnen weg;
doch de HEERE heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanloopen.
7 *Als* dezelve geëischt werd,
toen werd Hij verdrukt;
doch Hij deed Zijnen mond niet open:
als een lam werd Hij ter slachting geleid,
en als een schaap, dat stom is voor het aangezicht Zijner scheerders,
alzóó deed Hij Zijnen mond niet open.
8 Hij is uit den angst en uit het gericht weggenomen,
en wie zal Zijnen leeftijd uitspreken?
Want Hij is afgesneden uit het land der levenden:
om de overtreding mijns volks is de plaag op Hem geweest.
9 En men heeft Zijn graf bij de goddeloozen gesteld,
en Hij is bij den rijke in Zijnen dood geweest,
omdat Hij geen onrecht gedaan heeft,
noch bedrog in Zijnen mond geweest is.
10 Doch het behaagde den HEERE Hem te verbrijzelen,
Hij heeft *Hem* krank gemaakt:
als Zijne ziel zich *tot* een schuldoffer gesteld zal hebben,
zoo zal Hij zaad zien,
Hij zal de dagen verlengen,
en het welbehagen des HEEREN zal door Zijn hand gelukkiglijk voortgaan.
11 Om den arbeid Zijner ziel zal Hij het zien,
en verzadigd worden;
door Zijne kennis zal Mijn knecht, de Rechtvaardige, velen rechtvaardig maken,
want Hij zal hunne ongerechtigheden dragen.
12 Daarom zal Ik Hem een deel geven van velen,

en Hij zal de machtigen als een roof deelen,
omdat Hij Zijne ziel uitgestort heeft in den dood,
en met de overtreders is geteld geweest,
en Hij veler zonden gedragen heeft,
en voor de overtreders gebeden heeft.

54

Sions heerlijkheid:

- 1 "Zingt vroolijk, gij onvruchtbare, *die* niet gebaard hebt;
maak geschal met vroolijk gezang en juich, *die* geen barensnood gehad hebt;
want de kinderen der eenzame zijn meer dan de kinderen der getrouwde,"
zegt de HEERE.
- 2 "Maak de plaats uwer tent wijd,
en dat men de gordijnen uwer woningen uitbreide,
verhinder het niet;
maak uwe koorden lang,
en steek uwe pinnen vast in.
- 3 Want gij zult uitbreken ter rechter- en ter linker-hand,
en uw zaad zal de heidenen erven,
en zij zullen de verwoeste steden doen bewonen.
- 4 Vrees niet,
want gij zult niet beschaamd worden,
en wordt niet schaamrood,
want gij zult niet te schande worden;
maar gij zult de schaamte uwer jonkheid vergeten,
en den smaad van uw weduwschap zult gij niet meer gedenken.
- 5 Want uw Maker is uw Man, HEERE der heirscharen is Zijn Naam;
en de Heilige Israëls is uw Verlosser,
Hij zal de God des ganschen aardbodems genoemd worden.
- 6 Want de HEERE heeft u geroepen als een verlatene vrouw
en bedroefde van geest;
nochtans zijt gij de huisvrouw der jeugd,
hoewel gij versmaad zijt geweest,"
zegt uw God.
- 7 "Voor eenen kleinen oogenblik heb Ik u verlaten,
maar met groote ontfermingen zal Ik u vergaderen;
- 8 in eenen kleinen toorn heb ik Mijn aangezicht van u een oogenblik verborgen,
maar met eeuwige goedertierenheid zal Ik Mij uwer ontfermen,"
zegt de HEERE, uw Verlosser.
- 9 "Want dat zal Mij zijn *als* de wateren Noachs,
toen Ik zwoer,
dat de wateren Noachs niet meer over de aarde zouden gaan:
alzóó heb Ik gezworen,
dat Ik niet *meer* op u toornen noch u schelden zal.
- 10 Want bergen zullen wijken,
en heuvelen wankelen,
maar Mijne goedertierenheid zal van u niet wijken,
en het verbond Mijns vredes zal niet wankelen,"
zegt de HEERE uw Ontfermer.
- 11 "Gij verdrukte,
door onweder voortgedrevene,
ongetrooste,
zie,
Ik zal uwe steenen gansch sierlijk leggen,
en Ik zal u op saffieren grondvesten;
- 12 en uwe glasvensters zal Ik kristallijnen maken,
en uwe poorten van robijnsteen,

- en uwe gansche landpale van aangename steenen.
- 13 En alle uwe kinderen zullen van den HEERE geleerd zijn,
en de vrede uwer kinderen zal groot zijn.
- 14 Gij zult door gerechtigheid bevestigd worden;
wees verre van verdrukking,
want gij zult niet vreezen,
en *verre* van verschrikking,
want zij zal tot u niet naken.
- 15 Zie,
zij zullen zich zekerlijk vergaderen,
doch niet uit Mij;
wie zich tegen u vergaderen zal,
die zal om uwentwil vallen.
- 16 Zie,
Ik heb den smid geschapen,
die de kolen in het vuur opblaast,
en die het instrument voortbrengt tot zijn werk;
ook heb ik den verderver geschapen om te vernielen.
- 17 Alle instrument, dat tegen u bereid wordt, dat zal niet gelukken,
en alle tong, *die* in het gericht tegen u opstaat, zult gij verdoemen:
dit is de erve der knechten des HEEREN,
en hunne gerechtigheid is uit Mij,"
spreekt de HEERE.

55

De noodiging tot heil:

- 1 "O alle gij dorstigen, komt tot de wateren,
en gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet,
ja komt, koopt zonder geld en zonder prijs wijn en melk.
- 2 Waarom weegt gijlieden geld uit voor hetgeen dat geen brood is,
en uwen arbeid voor hetgeen dat niet verzadigen kan?
Hooft aandachtiglijk naar Mij,
en eet het goede,
en laat uwe ziel in vettigheid zich verlustigen.
- 3 Neigt uw oor
en komt tot mij,
hoort
en uwe ziel zal leven;
want Ik zal met u een eeuwig verbond maken,
en u geven de gewisse weldadigheden Davids.
- 4 Zie,
Ik heb hem *tot* een getuige der volken gegeven,
eenen Vorst en Gebieder der volken.
- 5 Zie,
gij zult een volk roepen, dat gij niet kendet,
en het volk, dat u niet kende, zal tot u loopen,
om des HEEREN uws Gods wil,
en om des Heiligen Israëls wil,
want Hij heeft u verheerlijkt.
- 6 Zoekt den HEERE, terwijl Hij te vinden is,
roept Hem aan, terwijl Hij nabij is.
- 7 De goddelooze verlate zijnen weg,
en de ongerechte man zijne gedachten;
en hij bekeere zich tot den HEERE,
zoo zal Hij Zich zijner ontfermen,
en tot onzen God,
want Hij vergeeft menigvuldiglijk.

- 8 Want mijne gedachten zijn niet ulieder gedachten,
en uwe wegen zijn niet Mijne wegen,"
spreekt de HEERE;
- 9 want *gelijk* de hemelen hooger zijn dan de aarde,
alzóó zijn Mijne wegen hooger dan uwe wegen,
en Mijne gedachten hooger dan ulieder gedachten.
- 10 Want gelijk de regen en de sneeuw van den hemel nederdaalt,
en derwaarts niet wederkeert,
maar doorvochtigt de aarde,
en maakt,
dat zij voortbrenge
en uitspruite
en zaad geve den zaaier
en brood den eter:
- 11 alzóó zal Mijn woord, dat uit Mijnen mond uitgaat, *óók* zijn:
het zal niet ledig tot Mij wederkeeren,
maar het zal doen hetgeen dat Mij behaagt,
en het zal voorspoedig zijn *in* hetgeen waartoe Ik het zende.
- 12 Want in blijdschap zult gijlieden uittrekken,
en met vrede voortgeleid worden:
de bergen en heuvelen zullen geschal maken *met* vroolijk gezang voor uw aangezicht,
en alle boomen des velds zullen de handen samenklappen.
- 13 Voor eenen doorn zal een denneboom opgaan,
voor eenen distel zal een mirteboom opgaan;
en het zal den HEERE wezen
tot eenen naam,
tot een eeuwig teeken,
dat niet uitgeroeid zal worden."

56

Belofte en vermaning:

- 1 Alzóó zegt de HEERE:
"Bewaart het recht
en doet gerechtigheid;
want Mijn heil is nabij om te komen,
en Mijne gerechtigheid om geopenbaard te worden.
- 2 Welgelukzalig is de mensch, *die* zulks doet,
en des menschen kind, *dat* daaraan vast houdt,
die den sabbat houdt, zoodat hij dien niet ontheiligt,
en die zijne hand bewaart van eenig kwaad te doen.
- 3 En de vreemde, die zich tot den HEERE gevoegd heeft, spreke niet,
 zeggende:
 'De HEERE heeft mij gansch en al van Zijn volk gescheiden',
en de gesnedene zegge niet:
 'Zie,
 ik ben een dorre boom.'
- 4 Want alzóó zegt de HEERE van de gesnedenen,
 die Mijne sabbatten houden,
 en verkiezen hetgeen waar Ik lust toe heb,
 en vasthouden aan Mijn verbond:
- 5 Ik zal hun ook in Mijn huis en binnen Mijne muren eene plaats en eenen naam geven,
beter dan der zonen en dan der dochteren:
eenen eeuwigen naam zal Ik een ieder van hen geven,
die niet uitgeroeid zal worden.
- 6 En de vreemden, die zich tot de HEERE voegen
 om Hem te dienen
 en om den Naam des HEEREN lief te hebben,

- om Hem tot knechten te zijn:
al wie den sabbat houdt, dat hij dien niet ontheiligt,
en die aan Mijn verbond vasthouden,
7 die zal Ik ook brengen tot Mijnen heiligen berg,
en Ik zal ze verheugen in Mijn bedehuis,
en hunne brandoffers en hunne slachtoffers zullen aangenaam wezen op Mijn altaar;
want Mijn huis zal een bedehuis genoemd worden voor alle volkeren."
8 De Heere HEERE, Die de verdrevenen Israëls vergadert, spreekt:
"Ik zal tot hem nog meer vergaderen,
nevens degenen, die tot hem vergaderd zijn."
9 Al gij gedierte des velds, komt om te eten,
ja, al gij gedierte in het woud.
10 Hunne wachters zijn allen blind,
zij weten niets,
zij allen zijn stomme honden,
zij kunnen niet bassen,
zij zijn slaperig,
zij liggen neder,
zij hebben het sluimeren lief.
11 En deze honden zijn sterk van begeerte,
zij kunnen niet verzadigd worden,
ja, het zijn herders, die niet verstaan kunnen;
zij allen keeren zich naar hunnen weg,
elkeen naar zijn gewin,
elk uit zijn einde.
12 "Komt herwaarts," *zeggen zij*,
"ik zal wijn halen,
en wij zullen sterken drank zuipen;
en de dag van morgen zal zijn als deze,
ja, grooter, veel treffelijker."

57

Een onverschillig en afgodisch volk:

- 1 De rechtvaardige komt om,
en daar is niemand, die het ter harte neemt;
en de weldadige lieden worden weggeraapt,
zonder dat er iemand op let,
dat de rechtvaardige weggeraapt wordt vóór het kwaad.
2 Hij zal ingaan *in* den vrede;
zij zullen rusten op hunne slaapsteden,
een iegelijk die *in* zijne oprechtheid gewandeld heeft.
3 Doch nadert gijlieden hier toe,
gij kinderen der guichelaars,
gij overspelig zaad
en gij die hoererij bedrijft.
4 Over wien maakt gij u lustig,
over wien spert gij den mond wijd open
en steekt de tong lang uit?
Zijt gij niet kinderen der overtreding,
een zaad der valscheid,
5 die hittig zijt in de eikenbosschen,
onder allen groenen boom,
slachtende de kinderen aan de beken,
onder de hoeken der steenrotsen?
6 Aan de gladde *steen*en der beken is uw deel,
die, die zijn uw lot;
ook stort gij voor hen drankoffer uit,

- gij offert hun spijsoffer;
zoude Ik Mij over deze dingen laten troosten?
- 7 Gij stelt uw leger op eenen hoogen en verheven berg,
ook klimt gij derwaarts op om slachtoffer te offeren;
- 8 en achter de deur en de posten zet gij uw gedenkteeken;
want van Mij *wijkende* ontdekt gij *u* en klimt op,
gij maakt uw leger wijd,
en maakt u *een verbond met eenigen* uit dezelve,
gij hebt hun leger lief *in* elke plaats, *die* gij ziet.
- 9 En gij trekt met olie tot den koning,
en gij vermenigvuldigt uwe welriekende zalven;
en gij zendt uwe gezanten verre weg,
en vernedert u tot de hel toe.
- 10 Gij zijt vermoeid door uwe groote reis,
maar gij zegt niet:
"Het is buiten hoop";
gij hebt het leven uwer hand gevonden;
daarom wordt gij niet ziek.
- 11 Maar voor wien hebt gij geschroomd of gevreesd?
Want gij hebt gelogen
en zijt *Mijner* niet gedachtig geweest,
gij hebt *Mij* op uw hart niet gelegd;
is het niet, *omdat* Ik zwijg, en dat van ouds af,
en gij vreest Mij niet?
- 12 Ik zal uwe gerechtigheid bekend maken
en uwe werken, dat zij u geen nut doen zullen.
- 13 Wanneer gij roepen zult, zoo laat degenen, die van u vergaderd zijn, u redden;
doch de wind zal ze allen wegvoeren,
de ijdelheid zal ze wegnemen.
Maar die op Mij vertrouwt,
die zal het aardrijk erven
en *Mijnen* heiligen berg erfelijk bezitten.
- 14 En men zal zeggen:
"Verhoogt *de baan*, verhoogt *de baan*,
bereidt den weg,
neemt den aanstoot uit den weg *Mijns* volks."

Vertrouwing voor neergebogenen:

- 15 Want alzóó zegt de Hooge en Verhevene,
die in de eeuwigheid woont,
en *Wiens* *Naam* heilig is:
"Ik woon *in* de hoogte en *in* het heilige,
en bij dien, die eens verbrijzelden en nederigen geestes is,
opdat Ik levend make den geest der nederigen
en opdat Ik levend make het hart der verbrijzelden.
- 16 Want Ik zal niet eeuwiglijk twisten,
en Ik zal niet geduriglijk verbolgen zijn;
want de geest zoude van voor *Mijn* aangezicht overstelpt worden,
en de zielen, *die* Ik gemaakt heb.
- 17 Ik was verbolgen over de ongerechtigheid hunner gierigheid,
en sloeg ze;
Ik verborg Mij en was verbolgen;
evenwel gingen zij afkeerig henen in den weg huns harten.
- 18 Ik zie hunne wegen,
en Ik zal hen genezen;
en Ik zal hen geleiden,
en hun vertroosting wedergeven,
namelijk aan hunne treurigen.

- 19 Ik schep de vrucht der lippen,
vrede, vrede dengenen die verre zijn
en dengenen die nabij zijn,"
zegt de HEERE:
"en Ik zal hen genezen.
- 20 Doch de goddeloozen zijn als eene voortgedreven zee,
want die kan niet rusten,
en hare wateren werpen slijk en modder op;
- 21 de goddeloozen,"
zegt mijn God,
"hebben geen vrede."

58

Waarachtige vroomheid voorwaarde des heils:

- 1 "Roept uit de keel,
houd niet in,
verhef uwe stem als eene bazuin
en verkondig Mijn volk hunne overtreding,
en het huis Jakobs hunne zonden:
- 2 hoewel zij Mij dagelijks zoeken,
en eenen lust hebben aan de kennis Mijner wegen;
als een volk, dat gerechtigheid doet
en het recht zijns Gods niet verlaat,
vragen zij Mij naar de rechten der gerechtigheid,
zij hebben lust tot God te naderen,
- 3 *zeggende:* 'Waarom vasten wij
en Gij ziet het niet aan,
waarom kwellen wij onze ziel,
en Gij weet het niet?'
Zie,
ten dage wanneer gijlieden vast,
zoo vindt gij *uwen* lust,
en gij eischt gestrengelijk al *uwen* arbeid.
- 4 Zie,
tot twist en gekijf vast gijlieden,
en om goddelooslijk met de vuist te slaan:
vast niet gelijk heden,
om uwe stem te doen hooren in de hoogte.
- 5 Zoude het zulk een vasten zijn, dat Ik verkiezen zoude,
dat de mensch zijne ziel eenen dag kwelle,
dat hij zijn hoofd kromme gelijk eene bieze,
en een zak en asch onder *zich* spreide?
Zoudt gij dat een vasten heeten,
en eenen dag den HEERE aangenaam?
- 6 Is niet dit het vasten, dat Ik verkieze:
dat gij losmaakt de strikken der goddeloosheid,
dat gij ontdoet de banden des juks,
en dat gij vrijlaat de verpletterden,
en alle juk verscheurt?
- 7 Is het niet, dat gij den hongerige uw brood mededeelt,
en de arme verdrevene in huis brengt;
als gij een naakte ziet, dat gij hem dekt,
en dat gij u voor uw vleesch niet verbergt?
- 8 Dan zal uw licht voortbreken als de dageraad,
en uwe genezing zal snellijk uitspruiten,
en uwe gerechtigheid zal voor uw aangezicht henengaan,
en de heerlijkheid des HEEREN zal uwe achterhoede wezen.

- 9 Dan zult gij roepen
en de HEERE zal antwoorden,
gij zult schreeuwen
en Hij zal zeggen:
'Zie,
hier ben Ik';
zoo gij uit het midden van u wegdoet het juk,
het uitsteken des vingers
en het spreken der ongerechtigheid,
10 en zoo gij uwe ziel opent voor den hongerige,
en de bedrukte ziele verzadigt:
dan zal uw licht in de duisternis opgaan,
en uwe donkerheid zal zijn als de middag;
11 en de HEERE zal u gestadig leiden,
en Hij zal uwe ziel verzadigen in groote droogten,
en uwe beenderen vaardig maken;
en gij zult zijn als een gewaterde hof,
en als eene springader der wateren,
welker wateren niet ontbreken.
12 En die uit u *voortkomen*, zullen bouwen de oude verwoeste plaatsen;
de fundamenten van geslacht tot geslacht *verwoest*, zult gij oprichten;
en gij zult genaamd worden:
'Die de bressen toemuurt,
die de paden weder opmaakt om te bewonen.'
13 Indien gij uwen voet van den sabbat afkeert,
van te doen uwen lust op Mijnen heiligen dag;
en *indien* gij den sabbat noemt eene verlustiging,
opdat de HEERE geheiligd worde,
die te eeren is;
en *indien* gij dien eert,
dat gij uwe wegen niet doet,
en uwen eigen lust niet vindt,
noch een woord *daarvan* spreekt:
14 dan zult gij u verlustigen in den HEERE,
en Ik zal u doen rijden op de hoogten der aarde,
en Ik zal u spijzigen met de erve uws vaders Jakobs;
want de mond des HEEREN heeft *het* gesproken."

59

De zonde staat het heil in den weg:

- 1 Zie,
de hand des HEEREN is niet verkort,
dat zij niet zoude kunnen verlossen,
en Zijn oor is niet zwaar geworden,
dat het niet zoude kunnen hooren;
2 maar uwe ongerechtigheden maken eene scheiding tusschen ulieden en tusschen uwen God,
en uwe zonden verbergen het aangezicht van ulieden, dat Hij niet hoort.
3 Want uwe handen zijn met bloed bekleet,
en uwe vingers met ongerechtigheid;
uwe lippen spreken valsheid,
uwe tong dicht onrecht.
4 Daar is niemand, die voor de gerechtigheid roept,
en niemand, die voor de waarheid in het gericht zich begeeft:
zij vertrouwen op ijdelheid
en spreken leugen,
van moeite zijn zij zwanger
en zij baren ongerechtigheid.
5 Zij broeden basiliskus-eieren uit,

- en zij weven spinnewebben:
die van hunne eieren eet, moet sterven,
en als het in stukken gedrukt wordt, berst er eene adder uit.
- 6 Hunne webben deugen niet tot kleederen,
en zij zullen zichzelf niet kunnen dekken met hunne werken:
hunne werken zijn werken der ongerechtigheid
en een maaksel des wrevels is in hunne handen.
- 7 Hunne voeten loopen tot het kwade,
en zij haasten zich om onschuldig bloed te vergieten;
hunne gedachten zijn gedachten der ongerechtigheid,
verstoring en verbreking is op hunne banen.
- 8 Den weg des vredes kennen zij niet,
en daar is geen recht in hunne gangen;
hunne paden maken zij verkeerd voor zichzelf,
al wie daarop gaat, die kent den vrede niet.
- 9 Daarom is het recht verre van ons,
en de gerechtigheid achterhaalt ons niet;
wij wachten op het licht, maar zie, er is duisternis,
op eenen grooten glans, *maar* wij wandelen in donkerheden.
- 10 Wij tasten naar den wand gelijk de blinden,
en gelijk die geen oogen hebben tasten wij;
wij stooten ons op den middag als in de schemering,
wij zijn in woeste plaatsen gelijk de dooden.
- 11 Wij brommen alle gelijk als de beren,
en wij kirren steeds gelijk de duiven;
wij wachten naar recht, maar daar is geen;
naar heil, *maar* het is verre van ons.
- 12 Want onze overtredingen zijn vele voor U,
en onze zonden getuigen tegen ons;
want onze overtredingen zijn bij ons,
en onze ongerechtigheden, die kennen wij:
13 het overtreden en het liegen tegen den HEERE,
en het achterwaarts wijken van onzen God;
het spreken van onderdrukking en afval,
het ontvangen en het dichten van valsche woorden uit het hart.
- 14 Daarom is het recht achterwaarts geweken,
en de gerechtigheid staat van verre;
want de waarheid struikelt op de straat,
en wat recht is kan er niet ingaan;
- 15 ja, de waarheid ontbreekt er,
en wie van het booze wijkt, stelt zich tot eenen roof.
En de HEERE zag het,
en het was kwaad in Zijne oogen,
dat er geen recht was.
- 16 Dewijl Hij zag,
dat er niemand was,
zoo ontzette Hij zich,
omdat er geen voorspraak was:
daarom bracht Hem Zijn arm heil aan,
en Zijne gerechtigheid ondersteunde Hem.
- 17 Want Hij trok gerechtigheid aan als een pantser,
en den helm des heils *zette Hij* op zijn hoofd,
en de kleederen der wraak trok Hij aan *tot* kleeding,
en Hij deed den ijver aan als eenen mantel.
- 18 Naar de werken, dáárnaar zal Hij vergelden,
grimmigheid aan Zijne wederpartijders,
vergelding aan Zijne vijanden;
den eilanden zal Hij loon vergelden.

- 19 Dan zullen zij den Naam des HEEREN vreezen van den ondergang,
en Zijne heerlijkheid van den opgang der zon;
als de vijand zal komen gelijk een stroom
zal de Geest des HEEREN de banier tegen hem oprichten.
- 20 "En daar zal een Verlosser te Sion komen,
namelijk voor degenen, die zich bekeeren van de overtreding in Jakob,"
spreekt de HEERE.
- 21 "Mij aangaande,
dit is Mijn verbond met hen,"
zegt de HEERE:
"Mijn Geest, die op u is,
en Mijne woorden, die Ik in uwen mond gelegd heb,
die zullen van uwen mond niet wijken,
noch van den mond uws zaads,
noch van den mond van het zaad uws zaads,"
zegt de HEERE,
"van nu aan tot in eeuwigheid toe."

60

Het herstelde Sion:

- 1 Maak u op,
word verlicht,
want uw licht komt,
en de heerlijkheid des HEEREN gaat over u op.
- 2 Want zie,
de duisternis zal de aarde bedekken,
en donkerheid de volkeren;
doch over u zal de HEERE opgaan,
en Zijne heerlijkheid zal over u gezien worden,
- 3 en de heidenen zullen tot uw licht gaan,
en de koningen der aarde tot den glans, die u is opgegaan.
- 4 Hef uwe oogen rondom op en zie:
allen die zijn vergaderd, zij komen tot u,
uwe zonen zullen van verre komen,
en uwe dochters zullen aan *uwe* zijde gevoedsterd worden.
- 5 Dan zult gij het zien en samenvloeien,
en uw hart zal vervaard zijn en verwijd worden;
want de menigte der zee zal tot u gekeerd worden,
het heir der heidenen zal tot u komen.
- 6 Een hoop kameelen zal u bedekken,
de snelle kameelen van Midian en Efa;
zij allen uit Scheba zullen komen,
goud en wierook zullen zij aanbrengeen,
en zij zullen den overvloedigen lof des HEEREN boodschappen.
- 7 Alle de schapen van Kedar zullen tot u verzameld worden,
de rammen van Nebajoth zullen u dienen;
zij zullen met welgevallen komen op Mijn altaar,
en Ik zal het huis Mijner heerlijkheid heerlijk maken.
- 8 Wie zijn dezen, *die* daar komen,
gevloden als een wolk,
en als duiven tot hare vensters?
- 9 Want de eilanden zullen Mij verwachten,
en de schepen van Tarsis vooreerst,
om uwe kinderen van verre te brengen,
hun zilver en hun goud met hen,
tot den Naam des HEEREN uws Gods,
en tot den Heilige Israëls,

- dewijl Hij u heerlijk gemaakt heeft.
- 10 En de vreemden zullen uwe muren bouwen,
en hunne koningen zullen u dienen;
want in Mijne verbolgenheid heb Ik u geslagen,
maar in Mijn welbehagen heb Ik Mij over u ontfermd.
- 11 En uwe poorten zullen steeds openstaan,
zij zullen des daags en des nachts niet toegesloten worden,
opdat men tot u inbrenge het heir der heidenen,
en hunne koningen *tot u* geleid worden.
- 12 Want het volk en het koninkrijk, welke u niet zullen dienen, zal vergaan,
en die volkeren zullen gansch verwoest worden.
- 13 De heerlijkheid Libanons zal tot u komen,
de denneboom,
de beuke- en de busboom te gelijk,
om te versieren de plaats Mijns heiligdoms,
en Ik zal de plaats Mijner voeten heerlijk maken.
- 14 Ook zullen zich buigende, tot u komen de kinderen dergenen, die u onderdrukt hebben,
en allen die u gelasterd hebben, zullen zich nederbuigen aan de planten uwer voeten,
en zij zullen u noemen de stad des HEEREN,
het Sion des Heiligen Israëls.
- 15 In plaats dat gij verlaten en gehaat zijt geweest,
zoodat niemand door *u* henenging,
zoo zal Ik u stellen tot eene eeuwige heerlijkheid,
tot eene vreugd van geslachte tot geslachte;
- 16 en gij zult de melk der heidenen zuigen,
en gij zult de borsten der koningen zuigen;
en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben, uw Heiland en uw Verlosser, de Machtige Jakobs.
- 17 Voor koper zal Ik goud brengen,
en voor ijzer zal Ik zilver brengen,
en voor hout koper,
en voor steenen ijzer;
en zal uwe opzieners vreedzaam maken,
en uwe drijvers rechtvaardigen.
- 18 Daar zal geen geweld meer gehoord worden in uw land,
verstoring noch verbreking in uwe landpalen;
maar uwe muren zult gij Heil heeten,
en uwe poorten Lof.
- 19 De zon zal u niet meer wezen tot een licht des daags,
en tot eenen glans zal u de maan niet lichten;
maar de HEERE zal u wezen tot een eeuwig licht,
en uw God tot uwe sierlijkheid.
- 20 Uwe zon zal niet meer ondergaan,
en uwe maan zal haar *licht* niet intrekken;
want de HEERE zal u tot een eeuwig licht wezen,
en de dagen uwer treuring zullen een einde nemen.
- 21 En uw volk zal alle te zamen rechtvaardigen zijn,
zij zullen in eeuwigheid de aarde erfelijk bezitten,
zij zullen zijn eene spruit Mijner plantingen,
een werk Mijner handen,
opdat Ik verheerlijkt worde.
- 22 De kleinste zal tot duizend worden,
en de minste tot een machtig volk:
Ik de HEERE zal zulks te zijner tijd snellijk doen komen.

61

De heilsbode:

- 1 De Geest des Heeren HEEREN is op mij,

- omdat de HEERE mij gezalfd heeft,
om eene blijde boodschap te brengen den zachtmoedigen;
Hij heeft mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart,
om den gevangenen vrijheid uit te roepen,
en den gebondenen opening der gevangenis;
- 2 om uit te roepen het jaar van het welbehagen des HEEREN,
en den dag der wrake onzes Gods;
om alle treurigen te troosten;
- 3 om den treurigen Sions te beschikken,
dat hun gegeven worde sieraad voor asch,
vreugdeolie voor treurigheid,
het gewaad des lofs voor eenen benauwden geest;
opdat zij genaamd worden eikeboomen der gerechtigheid,
eene planting des HEEREN,
opdat Hij verheerlijkt worde.
- 4 En zij zullen de oude verwoeste plaatsen bouwen,
de vroegere verstoringen weder oprichten,
en de verwoeste steden vernieuwen,
die verstoord waren van geslachte tot geslachte.
- 5 En uitlanders zullen staan en uwe kudde weiden,
en vreemden zullen uwe akkerlieden en uwe wijngaardeniers zijn;
- 6 doch gijlieden zult Priesters des HEEREN heeten,
men zal u dienaren onzes Gods noemen;
gij zult het vermogen der heidenen eten,
en in hunne heerlijkheid zult gij roemen.
- 7 Voor uwe dubbele schaamte en schande zullen zij juichen over hun deel:
daarom zullen zij in hun land erfelijk het dubbele bezitten,
zij zullen eeuwige vreugd hebben.
- 8 Want Ik de HEERE heb het recht lief,
Ik haat den roof in het brandoffer,
en Ik zal geven dat hun werk in waarheid zal zijn;
en Ik zal een eeuwig verbond met hen maken.
- 9 En hun zaad zal onder de heidenen bekend worden,
en hunne nakomelingen in het midden der volkeren;
allen die hen zien zullen, zullen ze kennen,
dat zij zijn een zaad, dat de HEERE gezegend heeft.
- 10 Ik ben zeer vroolijk in den HEERE,
mijne ziel verheugt zich in mijnen God,
want Hij heeft mij bekleed met de kleederen des heils,
den mantel der gerechtigheid heeft Hij mij omgedaan;
gelijk een bruidegom zich met priesterlijk sieraad versiert,
en als eene bruid zich versiert met haar gereedschap.
- 11 Want gelijk de aarde hare spruit voortbrengt,
en gelijk een hof hetgeen in hem gezaaid is doet uitspruiten,
alzóó zal de Heere HEERE gerechtigheid en lof doen uitspruiten voor alle de volkeren.

62

De heerlijkheid van het herstelde Sion:

- 1 Om Sions wil zal ik niet zwijgen,
en om Jeruzalems wil zal ik niet stil zijn,
totdat hare gerechtigheid voortkome als een glans,
en haar heil als eene fakkel, die brandt.
- 2 En de heidenen zullen uwe gerechtigheid zien,
en alle koningen uwe heerlijkheid;
en gij zult met eenen nieuwen naam genoemd worden,
welken des HEEREN mond uitdrukkelijk noemen zal.
- 3 En gij zult eene sierlijke kroon zijn in de hand des HEEREN,

- en een koninklijke hoed in de hand uws Gods.
- 4 Tot u zal niet meer gezegd worden:
"de verlatene",
en tot uw land zal niet meer gezegd worden:
"het verwoeste";
maar gij zult genoemd worden:
"Mijn lust is aan haar",
en uw land:
"het getrouwde";
want de HEERE heeft eenen lust aan u,
en uw land zal getrouwd worden.
- 5 Want *gelijk* een jongeling eene jonkvrouw trouwt,
alzóó zullen uwe kinderen u trouwen;
en *gelijk* de bruidegom vroolijk is over de bruid,
alzóó zal uw God over u vroolijk zijn.
- 6 O Jeruzalem,
Ik heb wachters op uwe muren besteld,
die geduriglijk al den dag en al den nacht niet zullen zwijgen.
O gij die des HEEREN doet gedenken,
laat geen stilzwijgen bij ulieden wezen,
- 7 en zwijgt niet stil voor Hem,
totdat Hij bevestige
en totdat Hij Jeruzalem stelle tot eenen lof op aarde.
- 8 De HEERE heeft gezworen bij Zijne rechterhand
en bij den arm Zijner sterkte:
"Indien Ik uw koren meer zal geven *tot* spijsze voor uwe vijanden,
en indien de vreemden zullen drinken uwen most,
waaraan gij gearbeid hebt!
- 9 Maar die het inzamelen zullen, die zullen het eten,
en zij zullen den HEERE prijzen;
en die hem vergaderen zullen,
die zullen hem drinken in de voorhoven Mijns heiligdoms."
- 10 Gaat door, gaat door, door de poorten,
bereidt den weg des volks;
verhoogt, verhoogt eene baan,
ruimt de steenen weg,
steekt eene banier omhoog tot de volkeren.
- 11 Zie,
de HEERE heeft doen hooren tot aan het einde der aarde:
"Zegt der dochter Sions:
"Zie,
uw heil komt;
zie,
Zijn loon is met hem,
en Zijn arbeidsloon is voor Zijn aangezicht."
- 12 En zij zullen hen noemen het heilige volk,
de verlost des HEEREN;
en gij zult genoemd worden de gezochte,
de stad, die niet verlaten is.

63

De dag van Gods wraak:

- 1 "Wie is Deze, Die van Edom komt met besprenkelde kleederen, van Bozra?
Deze, Die versierd is in Zijn gewaad,
Die voortrekt in Zijne groote kracht?
Ik ben het, Die in gerechtigheid spreek,
Die machtig ben te verlossen."

2 Waarom zijt gij rood aan Uw gewaad,
 en Uwen kleederen als van een, die in de wijnpers treedt?
3 "Ik heb de pers alléén getreden,
 en daar was niemand van de volkeren met Mij;
 en Ik heb ze vertreden in Mijnen toorn
 en heb ze vertrappt in Mijne grimmigheid,
 en hunne kracht is gesprengd op Mijne kleederen,
 en al Mijn gewaad heb Ik bezoedeld.
4 Want de dag der wrake was in Mijn hart,
 en het jaar Mijner verlost en was gekomen;
5 en Ik zag toe,
 en daar was niemand, die hielp;
 en Ik ontzette Mij,
 en daar was niemand, die ondersteunde:
 daarom heeft Mijn arm Mij heil beschikt,
 en Mijne grimmigheid, die heeft Mij ondersteund,
6 en Ik heb de volkeren vertreden in Mijnen toorn,
 en Ik heb hen dronken gemaakt in Mijne grimmigheid:
 en Ik heb hunne kracht ter aarde doen nederdalen."

Gebed om verlossing:

7 Ik zal de goedertierenheden des HEEREN vermelden,
 den veelvoudigen lof des HEEREN,
 naar alles dat de HEERE ons heeft bewezen,
 en de groote goedheid aan het huis Israëls,
 die Hij hun bewezen heeft naar Zijne barmhartigheden
 en naar de veelheid Zijner goedertierenheden.
8 Want hij zeide:
 "Zij zijn immers Mijn volk,
 kinderen, *die* niet liegen zullen?"
 Alzoo is Hij geworden tot eenen Heiland.
9 In al hunne benauwdheid was Hij benauwd,
 en de Engel Zijns aangezichts heeft hen behouden;
 door Zijne liefde en door Zijne genade heeft Hij hen verlost,
 en Hij nam hen op
 en Hij droeg hen alle de dagen van ouds.
10 Maar zij zijn wederspanning geworden,
 en zij hebben Zijnen Heiligen Geest smarten aangedaan:
 daarom is Hij hun in een vijand verkeerd,
 Hij Zelf heeft tegen hen gestreden.
11 Nochtans dacht Hij aan de dagen van ouds,
 aan Mozes *en* zijn volk;
 maar nu, waar is Hij,
 Die hen uit de zee opgebracht heeft, met de herders Zijner kudde?
 waar is Hij,
 Die Zijnen Heiligen Geest in het midden van hen stelde;
12 Die den arm Zijner heerlijkheid heeft doen gaan aan de rechterhand van Mozes;
 Die de wateren voor hun aangezicht kliefde, opdat Hij Zich een eeuwigen Naam maakte;
13 Die hen leidde door de afgronden?
 als een paard door de woestijn, struikelden zij niet.
14 Gelijk een beest, *dat* afgaat in de valleien,
 heeft hun de Geest des HEEREN rust gegeven.
 Alzoo hebt Gij Uw volk geleid,
 opdat Gij U eenen heerlijken Naam zoudt maken.
15 Zie van den hemel af,
 en aanschouw van Uwe heilige en Uwe heerlijke woning:
 waar zijn Uw ijver en Uwe mogendheden,
 het gerommel Uws ingewands en Uwer barmhartigheden?

- Zij houden zich jegens mij in.
16 Gij zijt toch onze Vader,
want Abraham weet van ons niet
en Israël kent ons niet:
Gij, o HEERE, zijt onze Vader,
onze Verlosser van ouds af is Uw Naam.
17 HEERE, waarom doet Gij ons van Uwe wegen dwalen,
waarom verstokt Gij ons hart,
dat wij U niet vreezen?
Keer weder om Uwer knechten wil,
de stammen Uws erfdeels;
18 Uw heilig volk heeft *het maar* een weinig tijds bezeten,
onze wederpartijders hebben Uw heiligdom vertreden;
19 wij zijn geworden *als die*, over welke Gij van ouds niet hebt geheerscht,
en die naar Uwen Naam niet zijn genoemd.

64

- 1 Och, dat Gij de hemelen scheurdet,
dat Gij nederkwaamt,
dat de bergen voor Uw aangezicht vervloten,
2 gelijk een smeltvuur brandt,
en het vuur de wateren doet opborrelen,
om Uwen Naam aan Uwe wederpartijders bekend te maken;
laat *alzóó* de heidenen voor Uw aangezicht beven.
3 Toen Gij vreeselijke dingen deedt,
die wij niet verwachtten:
Gij kwaamt neder,
van Uw aangezicht versmolten de bergen.
4 Ja, van ouds heeft men het niet gehoord
noch met ooren vernomen,
en geen oog heeft het gezien,
behalve Gij, o God,
wat Hij doen zal dien, die op Hem wacht.
5 Gij ontmoet den vroolijke en die gerechtigheid doet,
degenen die Uwer gedenken op Uwe wegen;
zie,
Gij waart verbolgen,
omdat wij gezondigd hebben;
in dezelve is de eeuwigheid,
opdat wij behouden wierden.
6 Doch wij allen zijn als een onreine,
en alle onze gerechtigheden zijn als een wegwerpelijk kleed;
en wij allen vallen af als een blad,
en onze misdaden voeren ons weg als een wind;
7 en daar is niemand,
die Uwen Naam aanroept,
die zich opmaakt, dat hij U aangrijpe;
want Gij verbergt Uw aangezicht voor ons
en Gij doet ons smelten door middel van onze ongerechtigheden.
8 Doch nu, HEERE, Gij zijt onze Vader;
wij zijn leem,
en Gij zijt onze Pottenbakker,
en wij allen zijn Uwer handen werk:
9 HEERE, wees niet zoozeer verbolgen,
en gedenk niet eeuwiglijk der ongerechtigheid;
zie,
aanschouw toch,

- wij allen zijn Uw volk.
- 10 Uwe heilige steden zijn eene woestijn geworden,
Sion is eene woestijn geworden,
Jeruzalem eene verwoesting;
- 11 ons heilig en ons heerlijk huis,
waarin onze vaders U loofden, is met vuur verbrand,
en alle onze gewenschte dingen zijn tot woestheid geworden:
- 12 HEERE, zoudt Gij U over deze dingen inhouden,
zoudt Gij stilzwijgen en ons zoozeer bedrukken?

65

Het louteringsgericht:

- 1 "Ik ben gevonden van hen, die *naar Mij* niet vraagden,
Ik ben gevonden van degenen, die Mij niet zochten;
tot het volk, dat naar Mijnen Naam niet genoemd was, heb Ik gezegd:
'Zie, *hier* ben Ik,
Zie, *hier* ben Ik';
- 2 Ik heb Mijne handen uitgebreid den ganschen dag tot een wederstrevig volk,
dat wandelt op eenen weg, die niet goed is,
naar zijne *eigene* gedachten:
- 3 een volk, Mij geduriglijk tergende in Mijn aangezicht,
in hoven offerende,
en rookende op tichelsteenen;
- 4 zittende bij de graven,
zoo vernachten zij bij degenen, die bewaard worden,
etende zwijnenvleesch,
en daar is sap van gruwelijke dingen in hunne vaten;
- 5 die zeggen:
'Houd U bij uzelfen,
naak tot mij niet,
want ik ben heiliger dan Gij':
deze zijn een rook in Mijnen neus,
een vuur, den ganschen dag brandende.
- 6 Zie,
het is voor Mijn aangezicht geschreven:
Ik zal niet zwijgen,
maar Ik zal vergelden,
ja, in hunnen boezem zal Ik vergelden,
- 7 uwe ongerechtigheden en uwer vaders ongerechtigheden tegelijk,"
zegt de HEERE,
"die gerookt hebben op de bergen
en Mij smaadheid aangedaan hebben op de heuvelen:
daarom zal Ik hun vorig werkloon in hunnen boezem weder toemeten."
- 8 Alzóó zegt de HEERE:
"Gelijk, wanneer men most in een bos druiven vindt,
men zegt:
'Verderf ze niet,
want daar is een zegen in':
alzóó zal Ik het om Mijner knechten wil doen,
dat Ik ze niet allen verderve;
- 9 en Ik zal zaad uit Jakob voortbrengen
en uit Juda eenen erfbezitter van Mijne bergen;
en Mijne uitverkorenen zullen het erfelijk bezitten,
en Mijne knechten zullen aldaar wonen;
- 10 en Saron zal tot eene schaapskooi worden,
en het dal van Achor tot een runderleger,
voor Mijn volk, dat Mij gezocht heeft.

- 11 Maar gij verlaters des HEEREN,
gij vergeters van den berg Mijner heiligheid,
gij aanrichters eener tafel voor die bende,
en gij opvullers des dranks voor dat getal:
- 12 Ik zal ulieden ook ten zwaarde tellen,
dat gij allen u ter slachting zult krommen,
omdat Ik heb geroepen,
maar gij hebt niet geantwoord,
Ik gesproken heb,
maar gij hebt niet gehoord,
maar hebt gedaan dat kwaad was in Mijne oogen,
en hebt verkoren hetgeen waaraan Ik geen lust heb."
- 13 Daarom zegt de Heere HEERE alzóó:
"Zie,
Mijne knechten zullen eten,
doch gijlieden zult hongeren;
zie,
Mijne knechten zullen drinken,
doch gijlieden zult dorsten;
zie,
Mijne knechten zullen blijde zijn,
doch gijlieden zult beschaamd zijn;
- 14 zie,
Mijne knechten zullen juichen van goeder harte,
maar gijlieden zult schreeuwen van weedom des harten,
en van verbreking des geestes zult gij huilen;
- 15 en gijlieden zult uwen naam Mijnen uitverkorenen
tot eene vervloeking laten;
en de Heere HEERE zal ulieden dooden,
maar Zijne knechten zal Hij met eenen anderen naam noemen;
- 16 zoodat wie zich zegenen zal op aarde,
die zal zich zegenen in den God der waarheid;
en wie zweren zal op aarde,
die zal zweren bij den God der waarheid,
omdat de vorige benauwdheden zullen vergeten zijn,
en omdat zij voor Mijne oogen verborgen zijn."

De nieuwe hemel en de nieuwe aarde:

- 17 "Want zie, Ik schep nieuwe hemelen en een nieuwe aarde,
en de vorige dingen zullen niet *meer* gedacht worden,
en zij zullen in het hart niet opkomen.
- 18 Maar weest gijlieden vroolijk
en verheugt u tot in eeuwigheid *in* hetgeen dat Ik schep;
want zie,
Ik schep Jeruzalem eene verheuging,
en haar volk eene vroolijkheid;
- 19 en Ik zal Mij verheugen over Jeruzalem,
en vroolijk zijn over Mijn volk,
en in haar zal niet meer gehoord worden de stem der weening
noch des stem des geschreeuws.
- 20 Van daar zal niet meer wezen een zuigeling van *weinig* dagen,
noch een oud man, die zijne dagen niet zal vervullen,
want een jongeling zal sterven, honderd jaar oud zijnde,
maar een zondaar, honderd jaar oud zijnde, zal vervloekt worden.
- 21 En zij zullen huizen bouwen en bewonen,
en zij zullen wijngaarden planten en derzelver vrucht eten;
- 22 zij zullen niet bouwen, dat een ander het bewone,
zij zullen niet planten, dat een ander het ete,

want de dagen Mijns volks zullen zijn als de dagen eens booms,
en Mijne uitverkorenen zullen het werk hunner handen verslijten;
23 zij zullen niet te vergeefs arbeiden,
noch baren ter verstoring,
want zij zijn het zaad der gezegenden des HEEREN,
en hunne nakomelingen met hen.
24 En het zal geschieden,
eer zij roepen,
zoo zal Ik antwoorden,
terwijl zij nog spreken,
zoo zal Ik hooren;
25 de wolf en het lam zullen te zamen weiden,
en de leeuw zal stroo eten als een rund,
en stof zal de spijs der slang zijn;
zij zullen geen kwaad doen noch verderven op Mijnen ganschen heiligen berg",
zegt de HEERE.

66

Geen deel der goddeloozen. Heil van het nieuwe Jeruzalem:

1 Alzóó zegt de HEERE:
"De hemel is Mijn troon,
en de aarde is de voetbank Mijner voeten:
wáár zoude dat huis zijn,
dat gijlieden Mij zoudt bouwen,
en wáár is de plaats Mijner rust?
2 Want Mijne hand heeft alle deze dingen gemaakt
en alle deze dingen zijn geweest,"
spreekt de HEERE;
"maar op dezen zal Ik zien,
op den arme en verslagene van geest,
en die voor Mijn woord beeft.
3 Wie een os slacht, slaat eenen man;
wie een lam offert, breekt eenen hond de hals;
wie spijsoffer offert, is *als die* zwijnenbloed *offert*;
wie wierook brandt ten gedenkoffer, is *als die* eenen afgod zegent.
Deze verkiezen ook hunne wegen,
en hunne ziele heeft lust aan hunne verfoeiselen:
4 Ik zal ook verkiezen *het loon* hunner handelingen,
en wat zij vreezen zal Ik over hen doen komen,
omdat Ik heb geroepen en niemand antwoordde,
Ik gesproken heb en zij niet hoorden,
maar deden dat kwaad is in Mijne oogen,
en verkozen hetgeen waartoe Ik geen lust had."
5 Hoort des HEEREN woord, gij die voor Zijn woord beeft;
uwe broeders,
die u haten,
die u verre afzonderen om Mijns Naams wil,
zeggen:
"Dat de HEERE heerlijk worde."
Doch Hij zal verschijnen tot ulieder vreugde,
zij daarentegen zullen beschaamd worden.
6 Daar zal eene stem eens grooten rumoers in de stad zijn,
eene stem uit den tempel,
de stem des HEEREN,
Die Zijnen vijanden de verdienste vergeldt.
7 Eer zij barensnood had,
heeft zij gebaard;

- eer haar smarte overkwam,
zoo is zij van een jongsken verlost.
- 8 Wie heeft *ooit* zoo iets gehoord,
wie iets dergelijks gezien?
Zoude een land kunnen geboren worden op eenen éénigen dag,
zoude een volk kunnen geboren worden op eene éénige reize?
Maar Sion heeft weeën gekregen,
en zij heeft hare zonen gebaad.
- 9 "Zoude Ik de baarmoeder openbreken, en niet genereeren?"
zegt de HEERE;
"zoude Ik, Die genereer, voortaan toesluiten?"
zegt uw God.
- 10 Verblijdt u met Jeruzalem,
en verheugt u over haar,
alle hare liefhebbers;
weest vroolijk over haar met vreugde,
gij allen, die over haar zijt treurig geweest;
- 11 opdat gij moogt zuigen en verzadigd worden van de borsten harer vertroosting,
opdat gij moogt uitzuigen en u verlustigen met den glans harer heerlijkheid.
- 12 Want alzóó zegt de HEERE:
Zie, Ik zal den vrede over haar uitstrekken als eene rivier,
en de heerlijkheid der heidenen als eene overlopende beek:
dan zult gijlieden zuigen,
gij zult op de zijden gedragen worden,
en op de knieën zeer vriendelijk getroeteld worden.
- 13 Als een dien zijne moeder troost,
alzóó zal Ik u troosten;
ja, gij zult te Jeruzalem getroost worden.
- 14 En gij zult *het* zien,
en uw harte zal vroolijk zijn,
en uwe beenderen zullen groenen als het teedere gras;
dan zal de hand des HEEREN bekend worden aan Zijne knechten,
en Hij zal Zijnen vijanden gram worden.
- 15 Want zie,
de HEERE zal met vuur komen,
en Zijne wagenen als een wervelwind,
om met grimmigheid Zijnen toorn hiertoe te wenden,
en Zijne schelding met vuurvlammen;
- 16 want met vuur en met Zijn zwaard zal de HEERE in het recht treden met alle vleesch,
en de verslagenen des HEEREN zullen vermenigvuldigd zijn.
- 17 "Die zichzelf heiligen en zichzelf reinigen in de hoven,
achter een in het midden *derzelve*;
die zwijnevleesch eten,
en verfoeisel,
en muizen,
— te zamen zullen zij verteerd worden,"
spreekt de HEERE.
- 18 "Hunne werken en hunne gedachten!
Het komt,
dat Ik vergaderen zal alle heidenen en tongen,
en zij zullen komen en zij zullen Mijne heerlijkheid zien.
- 19 En Ik zal een teeken aan hen zetten,
en uit hen, die het ontkomen zullen zijn,
zal Ik zenden tot de heidenen,
naar Tarsis, Pûl en Lûd,
de boogschutters, *naar* Tubal en Javan,
tot de verre gelegen eilanden,
die Mijn gerucht niet gehoord

- en Mijne heerlijkheid niet gezien hebben;
en zij zullen Mijne heerlijkheid onder de heidenen verkondigen.
- 20 En zij zullen alle uwe broeders uit alle heidenen den HEERE *ten* spijsoffer brengen,
op paarden
en op wagenen
en op rosbaren
en op muildieren
en op snelle loopers,
naar Mijnen heiligen berg toe,
naar Jeruzalem,"
zegt de HEERE,
gelijk de kinderen Israëls het spijsoffer in een rein vat brengen
tot het huis des HEEREN.
- 21 En ook zal Ik uit dezelve eenigen tot Priesters *en* tot Levieten nemen,
zegt de HEERE.
- 22 "Want gelijk als die nieuwe hemel en die nieuwe aarde, die Ik maken zal,
voor Mijn aangezicht zullen staan,"
spreekt de HEERE,
"alzóó zal óók ulieder zaad en ulieder naam staan.
- 23 En het zal geschieden,
dat van de ééne nieuwe maan tot de andere,
en van den éénen sabbat tot den anderen,
alle vleesch komen zal om aan te bidden voor Mijn aangezicht,"
zegt de HEERE.
- 24 "En zij zullen henen uitgaan,
en zij zullen de doode lichamen der lieden zien,
die tegen Mij overtreden hebben;
want hun worm zal niet sterven
en hun vuur zal niet uitgebluscht worden,
en zij zullen allen vleesch eene afgrijzing wezen."